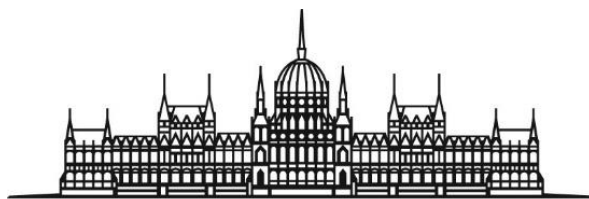

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Gyüre Csaba, dr. Tiba István, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	25433
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	25433
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	25435
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	25437
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	25438
<i>Bósz Anett</i> (DK).....	25440
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	25442
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	25444
<i>Novák Katalin</i> tárca nélküli miniszter.....	25445
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik).....	25447
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	25449
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP).....	25451
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	25453
<i>Jakab István</i> (Fidesz).....	25454
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár.....	25456
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Dr. Tiba István</i> jegyző.....	25457
Döntés az ülés napirendjének módosításáról	25457
Az ülés napirendjének elfogadása	25458
Egyes törvényeknek a mozgóképipar versenyképességének növelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25458
A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25458
A szőlészettről és borászatról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25459
A börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárással összefüggő visszaélések megszüntetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25460
A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény foglalkoztatás bővítését célzó, a Gazdaságvédelmi Akciótervvel összhangban megvalósuló módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25460
Egyes gyermekvédelmi és szociális tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25460
A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25461
Az egyrészről az Európai Közöségek és tagállamaik, másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25461

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő ki-lépésére tekintettel az Egyesült Királyság állampolgárai valamint családtagjaik tar-tózkodási jogáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25462
Egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdál-kodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25462
A pilóta nélküli légitjárművek üzemelésével összefüggő egyes törvények módosításá-ról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a záró-szavazás	25463
Egyes energiahatékonysági tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25464
A kiegészített üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló 21/2015. (V. 4.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat-hoz benyúj-tott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25464
A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25465
A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvény-javaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25465
A rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25466
Az ügyfelek számára adminisztratív terheket tartalmazó egyes törvények módosítá-sáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a záró-szavazás	25466
Az anyakönyvi eljárások egyszerűsítéséről és elektronizálásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módo-sító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25466
Az Országos Kereskedelmi Nyilvántartási Rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25467
Az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő dön-tés és a zárószavazás	25467
Az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról szóló 2020. évi XXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	25468
A Menekültügyi és Migrációs Paktumot alkotó öt európai parlamenti és tanácsi ren-delettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennál-lásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	25468
A Magyar Nemzeti Bank 2019. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	25468
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója	25469
Varga Gábor , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója	25476
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25478
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25482
Nacs Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25488
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25492

Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	25497
Nacsa Lőrinc (KDNP)	25500
Varga Zoltán (DK)	25501
Witzmann Mihály (Fidesz)	25501
Dr. Szakács László (MSZP).....	25502
Mesterházy Attila (MSZP)	25503
Varga Zoltán (DK)	25507
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25509
Nacsa Lőrinc (KDNP)	25513
Mesterházy Attila (MSZP)	25514
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	25515
Varju László (DK)	25516
Dr. Szakács László (MSZP).....	25516
Nacsa Lőrinc (KDNP)	25519
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	25525
Varga Zoltán (DK)	25527
Mesterházy Attila (MSZP)	25528
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	25529
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25529
Mesterházy Attila (MSZP)	25530
Virág Barnabás , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének előadói válasza	25533
Varga Gábor , a Gazdasági bizottság előadójának válasza	25542
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	25543
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	25545
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	25547
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	25549
Tordai Bence (Párbeszéd).....	25550
Varju László (DK)	25552
Varga Zoltán (DK)	25553
Bana Tibor (független)	25555
Az ülésnap bezárása	25558

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés téli első rendkívüli ülése
2020. december 16-án, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Gyüre Csaba)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, technikai munkatársainkat és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Az Országgyűlés téli első rendkívüli **ülését megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseben Tiba István és Gyüre Csaba jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány az Országgyűlésről szóló törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte a mai napra. A levelet és annak mellékletét a honlapon megismerhetik a képviselők és az érdeklődők.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, jegyző úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, jegyző úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! 2020 karácsonya a legtöbb magyar család számára nem lesz egy felhőtlenül boldog, vidám ünnep. Sokaknak csak azért, mert nem találkozhatnak a szeretteikkel, nem lehetnek együtt olyan széles körben, mint a korábbi években megszokott volt, de sajnos nagyon sokan vannak olyanok, akik valamely családtagjukat gyászolják, mert elvesztették az elmúlt hónapokban, az elmúlt év során.

A koronavírus-járvány nemcsak Magyarországon, de mindenütt a világon nagyon sok áldozatot követel, de itt, Magyarországon az Unió országai közül a harmadik legmagasabb a halálozási ráta a második hullámot tekintve. Sajnos, az a több mint hétezer ember, aki a koronavírus következtében Magyarországon elhunyt, talán csak a jéghegy csúcsa, hiszen látjuk a halálozási statisztikákat, hogy sokkal nagyobb a különbség a korábbi évek halálozási adatai és az idejé halálozási adatok között. Azt kell mondanunk, hogy már eddig is gyaníthatóan 10-15 ezer ember az, aki időnek előtte eltávozott közülünk, olyan emberek, akik még hosszú évtizedekig egészségben, boldogságban élhettek volna.

Hiába az egészségügyi dolgozóknak a hősiesség helytállása, hogyha az egészségügyi kormányzat és maga a miniszterelnök folyamatosan rossz döntéseket hoz a járványkezelésben. Én nem tudok egyetérteni a decemberi Orbán Viktorral, aki azt mondta, hogy miután nem ő a vírus, ezért nem ő a felelős a halálozások számáért. Én a szeptemberi Orbán Viktorral tudok egyetérteni, aki azt mondta, hogy a járvány elleni védekezésben minden felelősség a kormányt és elsősorban őt magát,

a kormányfőt terheli. Valóban, övé a felelősség, önöké a felelősség, de akkor nem kéne ez alól kibújni.

Azért sem lesz felhőtlenül boldog és vidám a karácsony idén sok-sok magyar család számára, mert anyagi nehézségek nehezítik, keserítik az életüket. Egy friss kutatás azt mondja, hogy idén 35 százaléknál azoknak az aránya, akik nem vásárolnak ajándékot, tehát húsból hét magyar ember nem vesz semmit karácsonyra. Ez az arány sokkal alacsonyabb volt korábban, 28-29 százalék. Egy másik kutatás azt mondja, hogy 71 százaléknál vannak azok, akik kevesebbet költenek idén, mint a megelőző években, tehát tízből heten a családi kasszában megszorításokra kényszerülnek.

Ez megint csak a kormány és a kormányfő felelőssége, hiszen nyilván a vírus nyomában a gazdaság is legyengült. De az, hogy hogyan kezelik ezt a válságot, az, hogy az emberek jövedelmét pótolják-e vagy sem, az, hogy kiterjesztik-e a példátlanul alacsony álláskeresési járadék idejét, az, hogy kifizetik-e a száz százalék táppénzt, az, hogy milyen bérpótlási programot indítanak, az, hogy bevezetik-e a válságkezelő alapjövendelmet, az igenis az önök felelőssége. Önök ennek a felelősségnek nem tettek eleget, önök nem álltak helyt, önök nagyon csúnyán elbaltázták ezt a válságkezelést egészségügyi és gazdaságpolitikai tekintetben is.

Gondolhatnánk, hogy akkor legalább az államháztartás rendben van, hogy ha ennyire nem költöttek az emberek létbiztonságára, jövedelembiztonságára, akkor a makroszámok biztos jók. Hát, most vallotta be Varga Mihály pénzügyminiszter, hogy 14 vagy 16 százaléknál ugrik az államadósság egyik évről a másikra. 80 százalékon leszünk, mondanám, hogy ott, ahol önök átvették a kormányzást 2010-ben. De nem, mert azóta a magyar emberektől lenyúlták a magánnyugdíjpénztári megtakarításokat, 3000 milliárd forintot a magyar emberektől, és az évi 0,8 százalékos GDP-arányos befizetést, összességében nagyjából 15 százaléknál államadósságot. Tehát ha most a 2010-es állapottal hasonlítjuk össze, akkor 2020 végére nagyjából 95 százalékra ugrik az államadósság. Ez az önök gazdaságpolitikai teljesítménye a makroszámokat nézve.

Ha se az embereket nem segítették, se az államháztartásra nem figyeltek, eladósították Magyarországot, eladósították a magyar családokat, akkor hol van a pénz? Elmondom, hol van a pénz: (Dr. Völner Pál: *A Momentumnál!*) a Fidesz-közeli oligarcháknál, a kétharmadba öntött közpénzkezelő alapítványoknál, amit konkrétan kormánytagokkal töltenek fel, hogy felkészüljenek a 2022-es vereségük utánra, bespájoljanak a pártkasszába, és persze a fölöslegesen megvásárolt lélegeztetőgépeknél, Délkelet-Ázsiában vagy éppen a kínai vasútépítés vagy Paks II. fölösleges beruházásai nyomán az oroszoknál és az ázsiai országokban.

Úgyhogy kimondhatjuk, hogy önök a felelősek azért, hogy ilyen rossz helyzetben vannak a magyar

családok, és ilyen rossz helyzetben van az államháztartás a 2020. év végén. Úgyhogy kérem önöket (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), hogy ha már megbuktak, legalább ennek a felelősségnek tegyenek eleget, álljanak helyt, ne bújjanak ki gyáván alóla! Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tordai képviselő úr, jegyző úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Egy dologban talán egyetértünk, az pedig az, hogy ez a karácsony nem olyan lesz, mint a többi, és ennek az oka az, hogy egy olyan évet zárunk, amelyben egy korábban teljesen ismeretlen vírus emberek millióinak életére rontott rá, lakóhelytől, kortól és egyébként világnézettől függetlenül.

Még nem vagyunk kinn a bajból, de a tanulság már jól látszik, hogy ha a nehéz időszakokban cselekvésre van szükség, akkor ehhez még mindig a nemzetállamok jelentik a legjobb keretet, a bajban mindenki hazatalál, a nemzeti kormányoktól várt és vár érdemi cselekvést, és a kormányok igyekeznek ennek az elvárásnak megfelelni.

A másik fontos tanulsága ennek az évnek, hogy a legtöbb országban a sikeres védekezés érdekében az ellenzék képes volt lejjebb csavarni a politikai harcászati tevékenységét. Idehaza sajnos nem ez történt; mert miközben szinte az egész ország a járvány ellen küzdött, egy kicsi, maroknyi kivételt azért láttunk, a baloldali ellenzéket. A baloldali ellenzék végig a kormány ellen küzdött, de ez rendre az orvosokon és az ápolókon csattant. Amikor számonkérjük az emberek halálát, akkor valójában az ő hozzáértésüket, az ő szakmai döntéseiket vitatják el és azokat támadják. (*Tordai Bence: Nem igaz!*)

(9.10)

Nehéz eldönteni, hogy az elmúlt hónapokban a baloldalon melyik volt az igazi mélypont. Az, amikor bejöttek ide és azt állították, hogy Magyarországon a legrosszabbak a halálozási statisztikák, és amikor ezt felhuzzuk, még perrel is fenyegetőznek? Vagy amikor kihasználták egy szerencsétlen sorsú embert, és azt mondták, hogy tízből kilenc hazaküldött beteg meghalt? Vagy amikor követelték a lélegeztetőgépeket, hogy aztán amikor a kormány beszerezte, azért kritizálják a kormányt, hogy miért szerzett be ennyi lélegeztetőgépet? Esélyes lehet a legmélyebb pontra az is, amikor a tesztekéről indították álhírkampányt, azt állítva, hogy tízből nyolc tesztért Magyarországon fizetni kell, miközben az egy hazugság. Pinocchio-díjas volt ez is, de inkább talán a Korózs-díj kifejezés a megfelelő. Már a vakcinák ellen is megkezdtek a hangulatkeltést, de remélem, nagyon remélem, hogy lesz

annyi felelősségérzetük, hogy ezt mielőbb abbahagyják, azért is tegyék meg, mert emberéletek múlnak rajta.

Ami a gazdasági vonatkozásokat illeti, ez a járvány a gazdaságot is oldalba kapta. Így az elsődleges feladatunk az, hogy védjük a munkahelyeket. Ha megnézi a költségvetést, az ideit és a jövő évit, akkor látja, hogy az emberéletek védelme mellett ennek a célnak van alárendelve minden. Azt természetesnek tartom, hogy javasolnak ezt-azt, javaslataik vannak a gazdasági ügyekben is. De ha annyira cselekednének, az a kérdésem lenne, hogy miért nem teszik meg azokon a helyeken, azokban az önkormányzatokban, ahol felelősséghez jutottak. Mert például könnyebb megélhetést követelni, de azonnal adóemelésbe kezdenek, ahol ezt megtehetik. Úgy kezdenének IMF-típusú megszorításokba, hogy nincs is itt az IMF. A családokra hivatkoznak, de van város, ahol kilakoltatnak. Megélhetésre hivatkoznak, de a segélyezési rendszert akarják kiterjeszteni, ahelyett, hogy foggal-körömmel védenék a munkahelyeket. Környezetvédelemre hivatkoznak, de ebből egyelőre csak a sokkal nagyobb dugókat látjuk Budapesten. Átlátható viszonyokat követelnek, de a giga busztenderen egy olyan céget hoznak ki nyertesnek, amely nem is létezett, amikor kiírták a tendert és még csak buszai sincsenek. Érti, képviselő úr?! Amikor pedig ezzel kapcsolatban a főpolgármester kérdéseket kap, akkor rögtön ott van a Bajnai-stratégia, ötvözve a Demszky-stratégiával: ő ott sem volt, nem tudott róla, nem értett hozzá, de azért a kormány a hibás. A kormány, a kormány, a kormány, mindig a mutogatás.

Ennek a politikai megfontolásait egyébként én értem, de értsék meg, hogy ebből nem lesz járvány elleni hatékony védekezés, nem lesznek új munkahelyek, sem fejlődő városok. Ebből karácsonyi pangás lesz, ha brezsnyevi nem is.

Gyakran beszélnek arról önök, hogy a baloldal megújult. Hát, de hogy újult! Ez gyakorlatilag a 2010 előtti lemez olyan számokkal, mint adóemelés, külföldre szaladgálás, az ország feljelentgetése, megszorítások, a családtámogatási rendszer folyamatos cincálása, munka helyett segély, leporolt nokiás dobozok, álhírkampányok és a többi. Van azért pár bónusz is, ám: úgymint felvállalt antiszemitizmus a baloldalon, ez új, áramlopás, cigicsempészet, ezek az újak. Na, ez olyan lemez, amit mi nem szívesen hallgatunk, pláne nem karácsony táján.

Mindent összevetve, egy olyan évet zárunk, amely sokak tapasztalatát erősíthette meg azzal kapcsolatban, hogy igazán nehéz időszakokban, ha az ország gazdasági függetlenségéről, a családok támogatásáról és a biztonságunkról van szó, akkor csak a Fidesz-KDNP-re lehet számítani. Ez így lesz jövőre is. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra je-

lentkezett „Aktuális ügyekről” címmel Schmuck Erzsébet képviselő asszony, a Lehet Más a Politika képviselője.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nehéz és tanulságos évet zárunk, olyat, ami megkérdőjelezi az eddigi politikák helyességét, az emberek és a társadalmak egymáshoz való viszonyát, az életmódunkat, a fenntarthatatlan társadalmi és gazdasági modellek életben tartását.

A Covid-járvány berobbant az életünkbe és alapvetően megváltoztatta. Egyértelműen rámutatott, hogy nem lehet ugyanott folytatni, ahol a járvány előtt jártunk. Ezzel valószínűleg a kormány és Orbán Viktor is tisztában van. A miniszterelnök a járvány első hullámában ugyan még beszélt arról, hogy válságállóvá kell tenni a magyar gazdaságot, hogy a hazai ipart kell fejleszteni, meg kell erősíteni a kis- és középvállalkozásokat, és azt is mondta, hogy nem hagynak az út szélén senkit, és az egészségügyet is felkészítik a második hullámra. De ezek csak szép szavak maradtak. Semmilyen érdemi változás nyomát nem látjuk a kormány társadalom- és gazdaságpolitikájában, de a környezetpolitikában sem. A társadalmi szolidaritás ismeretlen fogalom a kormány számára. Önök továbbra is a multik és a Fidesz-oligarchák zsebet tömők. Ez utóbbi eszköze a felesleges luxusberuházások támogatása, mint például Paks II., Budapest-Belgrád vasútvonal, vagy a kedvencem - persze idézőjelben - a hajdúnánási MotoGP-pálya.

Nem olyan régi adat, hogy a sporttal kapcsolatos nagyberuházásokra a kormány háromszor annyit fordított a járványidőszakban, mint az egészségügyre. (Dr. Rétvári Bence: *Nem igaz!*) Egy normális országban, tisztelt képviselőtársaim, ezért már régen megbukott volna egy kormány. De ez csak a jéghegy csúcsa. Az elmúlt időszakban a turizmus bebukását ürügyül felhasználva a kormány súlyos milliárdokat juttatott luxusszállodák fejlesztésére, ráadásul úgy, hogy közben lehetővé tették a Balaton és nagy tavaink természetes partszakaszainak beépítését, a természetrongálást. Persze, könnyű kitalálni, hogy kik nyerték el ezeket a támogatásokat. Természetesen Mészáros Lőrinc és társai. Viszont a kis utazási irodák helyzetén érdemben nem segített a kormány.

Eközben a kormány kizsigerelte az önkormányzatokat. Jelentős forrásokat vont el tőlük, veszélybe sodorva azoknak a közfeladatoknak az ellátását, amelyek az emberek mindennapi életviteléhez szükségesek. A kormány ezzel a hozzáállással lehetlenné teszi, hogy az önkormányzatok, akik a legjobban ismerik a helyben élő emberek problémáit, segíteni tudjanak. A rászorulóknak nem tudnak segítyt adni, nem tudnak érdemben a rászoruló idős embereknek segíteni a járványidőszakban. Az elmúlt két hónapban több mint 60 ezer ember veszítette el az állását, és még mindig ott tartunk, hogy az álláskeresési járulék (*sic!*) időtartamát nem volt képes a kormány három hónapról kilenc hónapra felemelni,

az összeg megemelését pedig már nem is említve. Ugyancsak jól jellemzi a Fidesz magatartását, hogy a szociális dolgozók még ma sem kapták meg a nekik korábban megígért 500 ezer forintos bérkiegészítést, pedig ennek a költségvetési vonzata mindössze 45 milliárd forint. Erre nincs pénz, de a luxusberuházásokra igen, arra van.

Engedjék meg, hogy kicsit a környezetpolitikáról is szóljak így év végén, mert a járvány arra is felhívta a figyelmet, hogy a környezet- és természetvédelem nem lehet luxus. A kormány az év elején bejelentette a klímavédelmi és természetvédelmi akciótervet, amely, azt kell mondanom, nem más, mint ragtapasz a sebre. Érdemi hatása sem a klímaváltozás megfékezésére, sem a természet értékeinek megőrzésére nincs. A gazdaságot a szén-dioxid tekintetében csökkenő pályára kellene állítani, ehhez persze a Mátrai Erőművet mihamarabb be kellene zárni, neki kellene fogni a lakóépületek energetikai korszerűsítésének, és egyszer s mindenkorra be kellene fejezni a zöldfelületek pusztítását.

Az érdemi változáshoz azonban radikális lépések szükségesek. A társadalom szétszakadását, az emberek elszegényedését kellene megállítani, a közpénzt nem szabadna magánzsebekbe folytatni, de ehhez egy másféle társadalomfelfogás szükséges, ami nagyon, de nagyon távol áll a Fidesz-kormánytól.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánynak is érdemes lenne a járvány tapasztalatait levonni és ennek megfelelően változtatni a politikáin. Köszönöm a figyelmet. (*Egy taps az ellenzéki padsorokból.*)

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, aki a kormány nevében válaszol az elhangzottakra.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az első szónak valóban annak kell lennie, hogy megköszönjük mindazoknak a munkáját, akik részt vesznek a koronavírus elleni védekezésben, különösen az emberfeletti munkát végző egészségügyi dolgozóknak, orvosoknak, ápolóknak, de ne felejtkezzünk el mindazokról, akik az ő munkájukat is segítik, vagy részt vesznek a közrend fenntartásában, a katonákról, a rendőrökről, de sorolhatnánk a különböző hivatásrendeket még tovább. És valóban, tisztelt képviselő asszony, abban is van komoly igazság, amit ön mondott, hogy a koronavírus-járványnak vannak komoly tanulságai. Ezeket a komoly tanulságokat érdemes folyamatosan vizsgálnunk, és érdemes az ebből számunkra a következő évekre, évtizedekre meghatározó dolgokat magunkévá tenni. A kormány ezt is teszi, hiszen erről szólnak a gazdasági intézkedéseink, és erről szólnak azok

a műhelyek is, amelyek azt vizsgálják, hogy hogyan tudnánk a magyar gazdaságot tovább segíteni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az a helyzet, hogy a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos gazdasági hatások csak megerősítik a kormány alapvető célkitűzését, megerősítik azt, hogy valóban patrióta gazdaságpolitikára van szükség, olyan patrióta gazdaságpolitikára, amely a magyar érdeket teszi a középpontba, és ez szöges ellentétben van egyébként az ön, az önök által és a baloldal által képviselt gazdaságpolitikával. Önök azok, akik folyamatosan nemzetközi érdekeket próbálnak kiszolgálni, önök azok, akiknek fontosabbak, a baloldalnak fontosabbak a nemzetközi multinacionális tőkének az érdekei (*Schmuck Erzsébet közbeszól.*), mint a magyar vállalkozások, a kis- és középvállalkozások érdekei. (*Dr. Rétvári Bence: Szabad demokráciák!*) Tisztelt képviselő asszony, pontosan a koronavírus-járvány mutatott rá arra, hogy tovább kell haladnunk azon a gazdaságpolitikai úton, amit a nemzeti polgári kormány 2010 után megkezdett. Segítenünk kell a magyar vállalkozásokat, segítenünk kell a magyar embereket és a magyar családokat abban, hogy részt tudjanak venni az értékteremtő munka világában.

Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy fölhívjam a figyelmét arra, és ön is említette a munkanélküliségi, foglalkoztatási adatokat, hogy miközben 2010-ben 12 százalék fölött volt a munkanélküliség, 2019 végére, 2020 elejére ez 3,3 százalékra csökkent. Bár valóban vannak olyanok, akik elvesztették a munkájukat a járvány gazdasági hatásai miatt, de a magyar kormány politikájának a középpontjában pontosan az van, hogy minél több munkahelyet megvédjen, és a megszűnő munkahelyek helyett pedig újakat hozzon létre. Ezért kétszínű az, amit ön mond, ezért kétszínű, mert önök folyamatosan támadják azokat az intézkedéseket, amelyek a munkahelyek védelméről szólnak, és új munkahelyek létrehozásáról. Ön most is, a felszólalásában is támadta azokat a kormányzati beruházásokat, amelyek a gazdaság erősödéséhez járulnak hozzá. (*Zaj az LMP és a Jobbik soraiban.*) Ön támadja azokat a beruházásokat, amelyek munkát adnak a vállalkozásoknak, és amelyek megélhetést és biztonságot adnak a magyar családoknak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nem működik az a megoldás, amit önök erőltetnek. Nem az a megoldás, hogy segítyt adunk a magyar embereknek, hanem az a megoldás, hogy munkát adunk, hogy értékteremtő munkát adunk. Tehát amikor nehézség van, gazdasági probléma van, akkor nem csökkenteni kell a beruházásokat, nem küzdeni kell az ellen, hogy megvalósuljanak kormányzati nagyberuházások, hanem ezeket támogatni kell és gyorsítani kell. Képviselő asszony, csak abból lesznek munkahelyek, hogyha csinálunk valamint, hogyha építünk, ha fejlesztünk, ha megyünk előre. Ne támadják ezt, legalább most, amikor nehezebb a gazdasági helyzet, most vegyenek erőt magukon, és ne támadják ezeket a beruházásokat!

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön említette az önkormányzatokat is. Újra és újra el kell mondanunk, hogy az önkormányzatoknak a nemzeti polgári kormányánál nincsen jobb szövetségük, mi húztuk ki őket a csódból, és mi adunk nekik évről évre több és több támogatást. Tisztelt képviselő asszony, ha ismeri egyébként az önkormányzatokra vonatkozó költségvetési számokat, akkor ezt ön is pontosan tudja.

Tisztelt Képviselő Asszony! Jellemző volt, hogy a felszólalásának csak egy kis részében beszélt klímavédelemről, hiszen most már nagyon nehéz önöknek bármit is mondani, hiszen látszódik az, ez az év megmutatta, hogy a baloldal, és így az LMP is, aki magát zöldnek nevezi, csak beszél a klímaváltozás kérdéséről, de kizárólag a polgári és a nemzeti kormány cselekszik. Önök nem támogatták (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a klíma- és természetvédelmi akciótervet, nem támogatják az országgyűlési határozatot és törvényt, önök csak beszélnek, támadják a kormány intézkedéseit, mi pedig valódi cselekvéssel dolgozunk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm a türelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Schanda Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bósz Anett, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Mindenekelőtt, kérem, engedjék meg, hogy reagáljak Dömötör Csaba államtitkár úr megjegyzéséhez, mely szerint az ellenzék csak akadályozni kívánta a járványkezelést, illetve a gazdasági, szociális válság kezelését. Szeretném az önök figyelmét nagy tisztelettel felhívni, hogy 2019 októbere óta majdnem 3 millió honfitársunk él olyan településen, amelyet ellenzéki vagy független polgármester vezet, és ezek a települések is (*Dr. Rétvári Bence: A függetlenek is ellenzékiek?*) a vezetésükkel együtt vívták a küzdelmet, ugyanúgy, ahogy a magyar kormány és mindenki itt, Európában a koronavírus-járvánnyal szemben, illetve a gazdasági-társadalmi hatások enyhítésének érdekében. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Elképesztő munkát végeztek, és olyan munkát végeztek, amely során a magyar kormány jelen pillanatban őket anyagilag ellehetetleníteni igyekezett ebből a szűkös költségvetésből is. Tehát helyt álltak az ellenzéki kollegák.

Szorosan nem tartozik ahhoz, amit itt a mai napon a napirend előtt el szeretnék mondani (*Zaj a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.*), ugyanis a KSH a múlt héten nyilvánosságra hozta az eddig titkolt júniusi munkaerőpiaci adatokat. Csak most derült fény arra, hogy ekkor csaknem 400 ezer magyar vallotta magát munkanélkülnek, holott hivatalosan 215 ezer munkanélkülit tartottak nyilván. A járvány

idején ugyanis a Statisztikai Hivatal az állásukat veszítők nem munkanélkülinek, hanem az inaktívák közé sorolta. Ők persze nem tudtak azonnal munkába állni, akadályozta őket részben a karantén, részben pedig a piacon végbement folyamatok. A hivatalos adatok tehát a járvány kezdete óta még annyira sem tükrözték a valóságot, mint egyébként.

A kormányfő június 29-én itt a parlamentben 130 ezer munkanélkülről beszélt, méghozzá azzal a fölvetéssel, idézem: „Azt állítani, hogy Magyarországon félmillió ember elvesztette volna a munkáját, tudatlanságról, tájékoztatlanságról tesz tanúbizonyságot.” Orbán Viktor ezt aligha tájékoztatlanságból mondta, azt viszont leszögezhetjük, hogy képviselőtársaim, akiknek nem állt rendelkezésére ez a most nyilvánosságra hozott KSH-adat, közelebb jártak a valósághoz, mint a miniszterelnök úr.

Dömötör Csaba államtitkár úr november 18-án egy vitában azt mondta: „Azért a legfontosabb szociális vonatkozása a járványügyi védekezésnek mégis csak az, hogy sikerül-e megóvni a munkahelyeket.” Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim és államtitkár urak, én amellet érvelek, hogy ez önöknek igen korlátozottan sikerült.

A KSH szerint az év első felében 4,5 millió gazdaságilag aktív polgára volt az országnak, így a 400 ezer állástalan bizony 9 százalékos munkanélküliséget jelent. Megszámoltam, önök 24-szer oktatták ki az ellenzéki kollégákat a munkanélküliségi adatok ügyében és annak ügyében, hogy a gazdasági és szociális válság kezelésében hogyan áll hazánk, mindemellett pedig természetesen a sajtóban harsogott a sikerpropaganda. Ezzel nem lepnek meg bennünket, csak jelen pillanatban én ebben a Házban többször felhívtam a figyelmet arra, hogy egy ilyen válság, amilyenel még nem találkoztunk, és a koronavírusról a gazdasági és szociális válságról kell beszélnünk, szembe-szűnünk kell a valós adatokkal. Ez az, amivel önök nem akarták szembesíteni vagy saját magukat sem, vagy csak a magyar társadalmat, és ezzel rendkívüli hibákat követtek el.

Orbán Viktor azt szabta iránymutatásul, idézem: „...ne azon gondolkodjunk, hogy hogyan kárpótoljuk azokat, akik kiesnek a munkából...” (Dr. Rétvári Bence: *Folytasd tovább! Olvasd tovább!*) Önök évek óta nem szeretnék azt az érvelést megérteni, hogy a munkaalapú társadalom bizony nem arról szól, hogy van-e munkája az embereknek, hanem hogy milyen, ugyanis az alacsony hozzáadott értékű munka nem pusztán dolgozói szegénységet eredményez, hanem azt is eredményezi, hogy a gazdasági növekedésünk elmarad ahhoz képest, amilyen lehetne.

Önök nem hallották meg, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy a jövedelempótló támogatásokra egy ilyen, korábban nem várt válság alatt nemcsak azért van szükség, hogy ne hagyjuk az út szélén a pórul járt honfitársainkat, hanem a gazdaság mentése érdekében is, ez ugyanis többletkeresetet tud teremteni.

(9.30)

Jelen pillanatban nemcsak a nyugdíjasoknak van szüksége arra, hogy támogassák őket, hanem nagyobb arányban lett volna szüksége a kisvállalkozásoknak, illetve a kisvállalkozóknak, akiknek nagyon korlátozottan segített például a Kurzarbeit-program, amit rendkívüli módon nehéz volt igénybe venni, és nagyon sokan úgy döntöttek, hogy inkább a saját szakállukra kárpótolják a saját munkavállalóikat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy a tényleges munkanélküliség e pillanatban mennyi, azt valószínűleg önök vagy a KSH tudja. Valószínűleg majd májusban tudjuk meg azok alapján, amiket én itt most elmondtam.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért, ha önök futóversenyre fogadnák ki egy sánta kutyával, én bizony a kutyára fogadnék. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Dr. Rétvári Bence: *Melyik pártnak vagy az elnöke?*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Két témát említett. Engedje meg, hogy ugyanebben a sorrendben reagáljak rájuk!

Valóban, az önkormányzatok nagyon komoly szerepet vállalnak a védekezésben, és innen is, e helyütt is szeretném - politikai színezettől függetlenül, szemben önnel - megköszönni valamennyi önkormányzatnak azt a munkát, amit végeznek. És szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy azok az önkormányzatok tudnak ebben sikeresek lenni, amelyek valóban a védekezéssel vannak elfoglalva. Vannak viszont olyan önkormányzatok, amelyek ehelyett politikai kommunikációval, a kormány elleni politikai hadjáratokkal vannak elfoglalva. Szerintünk ez nem egy jó megközelítés, szerintünk ez nem egy jó irány. Inkább azoknak kellene irányt váltani, ezek elsősorban baloldali önkormányzatok, tisztelet persze a kivételnek, amelyek politikai kampányolásra használják a járvány elleni védekezés időszakát, nem pedig az állampolgárok segítésére.

Amire Dömötör Csaba államtitkár úr is utalt, és erre ön nem reagált, tehát ilyen értelemben nem tudta megcáfolni azt, amit az államtitkár úr említett, hogy ezekben a helyzetekben önkormányzati szinten sem az emberek, a családok, a vállalkozások életének megnehezítése lenne a feladata ezeknek az önkormányzatoknak. Éppen az ellenkezője lenne a feladata.

De mégis azt látjuk, most ne beszéljünk a korrupciós ügyekről, ne beszéljünk arról, hogy azonnal visszaállt az első, '90-2010 közötti Demszky-korszak Budapestén, és az azzal összefüggő korrupciógyanús

ügyek újra itt vannak velünk, most erről ne beszéljünk, hanem csak arról beszéljünk, ami az emberek mindennapjait érinti. Önök miért adóemelésben gondolkodnak egy ilyen helyzetben? Önök miért olyan intézkedéseket hoznak, amelyek megnehezítik a vállalkozások életét? Önök miért olyan intézkedéseket hoznak, amelyek ellehetetlenítik, megnehezítik a járvány elleni védekezésben a közösségi közlekedést?

Az a helyzet, képviselő asszony, hogy a kormánynak rendeletet kellett hoznia, hogy a baloldali önkormányzatok a járvány elleni védekezés során ne tudják megsarcolni a magyar embereket. Tehát nem tudom, érzi-e ennek a szürrealitását. Tehát amikor a járvány elleni védekezés időszakában vagyunk, és segíteni kellene a magyar embereknek, akkor önök, baloldali politikusok annyira nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel, hogy a kormánynak közbe kell lépni, és adóemelési moratóriumot kell hirdetni, hogy ne tudják különböző módokon megsarcolni az önkormányzatokat.

De azt látom, ezt olvasom a sajtóban, hogy egyébként mindent megpróbálnak, és egyébként keresik azokat a különböző alternatívákat, hogy hogyan lehet ezt a kormányzati tiltást kijátszani, és különböző trükkös módon mégiscsak még több terhet tenni a járvány elleni védekezéssel összefüggésben a magyar emberekre. Ön szerint ki ül fordítva a lovon? Ön szerint ez egy jó megközelítés? Szerintünk nem.

Tehát változtatni kéne ezen a hozzáálláson. És érdekes módon azok az önkormányzatok, függetlenül politikai hovatartozástól, amelyek nem kampányolásra használják ezt az időszakot, hanem arra, hogy segítsenek a bajba jutott magyar embereken, azok tudják tenni a dolgukat. A kormány ebben mindig partner, és a kormány az ehhez szükséges költségvetési forrásokat mindig biztosítja. Hogyha megnézi a jövő évre vonatkozó költségvetési törvényt, ott van fehérén-feketén leírva abban a törvényben: 16 százalékkal több forrás jut az önkormányzati szektorra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) a jövő év esetében, mint az idei év esetében jutott. (*Szabó Sándor közbeszól.*) 16 százalék! (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*) Ez egy olyan tény, ami egyszerűen nem megcáfolható, ez a valóság. És azt gondolom, hogy fontos is, mert az önkormányzatok fontos munkát végeznek.

Beszélt a munkanélküliség kérdéséről is. Itt a KSH adatai egyúttal az Eurostat adatai is, tehát ezek európai adatok. Ezek az európai adatok teljesen egyértelműen fogalmazzák: a munkanélküliségi ráta Magyarországon 4,3 százalék, ez a negyedik legalacsonyabb az Európai Unióban - Spanyolországban 16 százalék, Olaszországban 10 százalék fölött vagyunk, Finnországban is 7 százalék fölötti -, ez fele az európai átlagnak. Nagyon örülünk ennek az adatnak, és azon dolgozunk, hogy ez az adat minél alacsonyabb legyen. 2010 előtt, amikor az ön politikai szövetségesei voltak kormányzati pozícióban, pontosan azon gazdaságpolitikai alapvetések mentén, amiket ön is említett a felszólalásban, csődbe vitték az országot, eladósítottak

minket, és 12 százalék (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) fölött volt a munkanélküliség. Mi nem szeretnénk ide visszajutni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Így van!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita, az MSZP képviselő asszonya: „Mutasson példát a miniszter!” címmel.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Miniszter Asszony! „Három gyermeket szültem, hetedik éve vagyok otthon velük. Unom a bárgyú mesekönyveket, szeretnék két mondatot úgy váltani egy felnőtellel, hogy nem szakít félbe senki, és minden vágyam csukott ajtó mellett pisilni. Szeretném használni a két diplomámnak, a négy általam ismert idegen nyelvet, az élettapasztalatomnak. Hívnik vissza dolgozni. Felelős beosztásba, izgalmas területre, még izgalmasabb időszakban, tehetséges munkatársak közé. Nyolc órában. Repül a hinta, kacag a kislány, én pedig nem tudom, hogy menjek vagy maradjak.”

Ezek a sorok egy olyan pályamunkából valók, amely különdíjat kapott a nők társadalmi megbecsülésének és önbecsülésének növelése érdekében létrehozott kezdeményezéstől, a Terézanyutól. Utólag is gratulálok a szerzőnek, Novák Katalinnak. Sajnálom, hogy életrajzában nem tünteti fel számos díja és kitüntetése sorában, mert ez egy jó írás jutalma volt. Hitelesen és pontosan írja le, milyen dilemmákkal küzd egy sokkisgyermekes anyja.

Ma már azt is tudjuk, hogy ön elfogadta a munkahelyi kihívást. Visszament dolgozni, szépen emelkedett az államigazgatás lépcsőfokain, és jelentős karriert futott be a pártjában is. És nem kétlem, hogy továbbra is jó anyja marad, azonban megkérdezném, hogy amit anyaként tíz éve még tudott, miért felejtette el miniszterként?

És most nemcsak a sokat hivatkozott mondatokra utalok a nők fizetéséről meg a karrierről, ön azt is mondja egy videóban, miniszter asszony, hogy ne higgyük azt, hogy egy nő megélhetné a kiteljesedését sokkisgyermekes anyaként úgy, hogy csak a családjának él. Rosszul értelmezett emancipáció volna az ön története is, amikor a szakmai kiteljesedést választotta ahelyett, hogy csak a családjának éljen? Szerintem ezt a döntést bízzuk a nőkre.

Tisztelt Miniszter Asszony! Ha távolabbra jutottunk másoknál, az csak azért lehetett, mert óriások vállán álltam - mondja Isaac Newton. Ilyen óriások vállán áll miniszteri voltában ön is. Az ugyanis, hogy ön miniszterként mondhatja, amit mond, éppen a rosszul értelmezett emancipáció élharcosainak, hőseinek köszönhető. Ha ismert és ismeretlen nők, nálunk egyebek között Bedy-Schwimmer Rózsa, Kéthly Anna és Slachta Margit nem küzdöttek volna évtizedeket azért, hogy lányok is tanulhassanak, legyen a nőknek

is választójoguk, lehessen karrierjük, akkor ma ön sem állna itt, mert se diplomája, se választójoga, se politikai karrierje nem volna.

Tisztelt Miniszter Asszony! Szemben azzal, amit ön állít, a nők nem alattvalók, és nem szülőgépek. Ha valaki, akkor ezt saját személyes példájából ön is pontosan tudja. Állami vezetőként önnek az lenne a feladata, hogy egy modern, a XXI. század Európájában megfelelő családpolitikát képviseljen. Ehhez képest ön visszarepíti a közösséget a múltba. *(Dr. Völner Pál: Ne személyeskedj!)*

Csak remélni lehet, hogy szavait nem követik tettek, hogy nem lesz szükség újabb Slachta Margitokra a XXI. században, akik újra felépítik, amit önök lerombolni szándékoznak. Engem nőként és esélyegyenlőségi politikusként egyaránt elsomorít, hogy mindezt egy sikeres nőnek, a családokért felelős miniszternek kell elmondanom.

(9.40)

Mindig bíztam abban, hogy egy női miniszterben szövetségesre találok a kapcsolaton belüli erőszak elleni küzdelemben, de úgy látom, önben fel sem merül, hogy az erőszak egyik forrása éppen abban a kiszolgáltatottságban rejtőzik, melyet az ön által vallott nézetek is erősítenek.

Tisztelt Miniszter Asszony! Olvasom, hogy egy tévéműsorban tegnap ön azt mondta, sajnálja, ha valaki félreértelmezte a mondatait. Akár meg is sajnálnám önt, ha nem olvasnám azt is, hogy a videót egy olyan szervezet közli, melynek egy másik videójában arról az erős férfiről beszélnek, aki megvéd bennünket olykor saját magunktól is. Miniszter asszony, ön rossz társaságba keveredett. A legkevesebb, amit ezek után tehet, hogy bocsánatot kér és törli a videót. Kérem, mutasson példát! Mutassa meg, hogy politikustársaitól eltérően ön képes annak belátására, hogy hibázott, és kérem, ne ássa magát még mélyebbre a hazugságok kútjában, ahonnan már nincs visszaút. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP, a Jobbik és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő asszony. A kormány és nyilván saját maga nevében válaszol az elhangzottakra Novák Katalin miniszter asszony.

NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Képviselő Asszony! Igen, óriások vállán állunk, ezek az óriások a magyar emberek, a magyar választók, én így érzem a mi munkánkat, a mi felelősségünket. Köszönöm azt is, hogy megspórolt nekem körülbelül egy percet azáltal, hogy saját magamtól idézett, hiszen minden mondatomat vállalom, a tegnap elmondottakat is és az évekkal ezelőtt elmondottakat is. Azt hiszem, éppen abban az írásban arról írtam, hogy milyen nehéz egy

nőnek akkor, ha döntések között van, ha azt kell eldöntenie, hogy vagy a karrierjét választja, vagy a családayaságot, és milyen jó az, hogy ha ezt a kettőt valahogy össze tudja egyeztetni egymással. Mi ezekért dolgozunk. Nem hiszem, hogy előre vezetne az, hogy ha szándékosan félremagyarázzák a szavaimat.

Soha nem mondtam azt, hogy a nők kevesebbet keressenek, mint a férfiak, és még egyszer megerősítem, elfogadhatatlan az, hogyha egy nő kevesebbet kap ugyanazért a teljesítményért, mint egy férfi, csak azért, mert ő nő. Fenntartom azt is, amit gondolok, és amit mondtam korábban, és amiért megszólaltam, hogy az anyaság nem szégyen. Nem szégyen az sem, hogyha valaki az életét csak a gyermekeinek, csak a családjának szenteli.

A képviselő asszony megkérdőjelezte annak a létjogosultságát, annak az életnek és annak a döntésnek a létjogosultságát, ha valaki úgy dönt, hogy a családjának szenteli az életét, és esetleg nem él a diplomájával, nem él a tanulmányaival, vagy nem a munkaerőpiacon kíván érvényesülni, hanem a beteljesedést megéli édesanyaként is. Ne vegyük el ezt a jogot, ezt a lehetőséget a magyar asszonyoktól, a magyar anyáktól, a magyar nőktől, adjuk meg nekik a választás szabadságát! Mi éppen azért dolgozunk, hogy választani lehessen Magyarországon, és hogy dönthessenek akár úgy is a nők, hogy nem vállalnak gyermeket, akár nem is kötnek házasságot, akár úgy, hogy házasságot kötnek, megállapodnak, és a párjukkal együtt gyermeket vállalnak, családot alapítanak, és akár nagycsaládot alapítanak, és akár úgy, hogy egész életükben a családjukról gondoskodnak, és ezt sem élik meg kudarcként, és nem érzik azt, hogy ezért ők másodrendű nők, másodrendű polgárok lennének.

Én ezt a típusú megközelítést visszautasítom, nem tudom elfogadni. Úgy érzem, hogy mindez csak feszültségekhez vezet, és önök is most azért dolgoznak, hogy ismét feszültséget teremtsenek, feszültséget teremtsenek nők és férfiak között, feszültséget teremtsenek idősek és fiatalok között, holott az lenne a célunk, hogy harmonikusan működjünk együtt egymással, hogy harmonikusan éljünk egymással, nők és férfiak, idősek és fiatalok. Mi éppen ezért dolgozunk.

De nézzük akkor a tényeket is, a konkrétumokat is, néhány kormányzati lépést, kormányzati döntést, amely éppen ezt a gondolkodást támasztja alá! Bevezettük a családi adókedvezményt, folyamatosan megemeljük a családi adókedvezményt. Ha már itt személyesen élettörténetekről beszélt, illetve nagyon személyes volt a megszólalása a képviselő asszonynak, akkor hadd mondjam azt, hogy én 2004-ben, 2006-ban és 2008-ban szültem a három gyermekemet, tehát pontosan tudom azt, hogy abban az időszakban mi nem volt, és hogy mi az, ami ehhez képest most van. Akkor például, amikor megszülettek a gyerekeink, mindig elestünk a nagyobb gyermek után járó támogatástól. Amikor visszatért valaki dolgozni, akkor elvesztette a gyermekek után járó támogatást.

A gyed extra óta nem így van, ezt mi változtattuk meg. Az első házások adókedvezménye mellett vezetük be a családi adókedvezményt, folyamatosan építjük a bölcsődéket, másfélszer annyi bölcsőde van most, mint korábban volt. Ez is azt teszi lehetővé, hogy egy nő a gyermeknevelés mellett elhelyezkedhessen, munkát vállalhasson. Ezt a vállalásunkat a következő években folytatjuk. Ingyenes gyermekétkeztetés, ingyenes tankönyvellátás, vagy éppen ott van a „Nők 40”. Miről szól a „Nők 40”? Arról, hogy 40 év szolgálati idő után egy nő korábban nyugdíjba meheszen éppen azért, mert többletterheket vállalt, és már 300 ezer magyar nő mondott igent erre a lehetőségre. Ez a 300 ezer magyar nő is igazolja azt, hogy a „Nők 40”-nek van Magyarországon létjogosultsága.

Ha már arról beszélünk, hogy mi az, amit mi tettünk, illetve mi az, amit önök is tettek, hiszen szerencsére kormányzati ciklusokat, kormányzati teljesítményeket tudunk összehasonlítani egymással, akkor csak vázlatosra: éppen az önök kormánya szüntette meg a rendszeres gyermekvédelmi támogatást, az egy és két gyermeket nevelők családi adókedvezményét, lecsökkentették a háromgyerekeseknél a családi adókedvezményt 10 ezerről 4 ezer forintra, lecsökkentették a gyás idejét egy évvel, a gyedjogosultság feltételeit szigorították, a családi pótlék felső életkori határát lecsökkentették, folyamatosan emelték az energia árát, megszüntették az otthonteremtési programot, és egyébként az általunk hozott döntésekhez nem járultak hozzá, hiszen ezeket a jogszabályokat nem szavazták meg itt az Országgyűlésben.

Tehát ahelyett, hogy feszültséget keltenének, ahelyett, hogy folyamatosan szítanak ezeket az indulatokat, szerintem valóban tegyünk azért, hogy a nőknek legyen választási lehetősége Magyarországon. Én ezt fogom tenni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Katalin miniszter asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Orbán Viktor és a jogállamisági mechanizmus” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió vezetői július 21-én elfogadták a költségvetésekről szóló dokumentumot és annak 24. pontjában az elvi döntést a jogállamiság és a pénzügyi érdekek összekapcsolásáról. A Tanács német elnökségére várt a feladat, hogy ennek a Parlament és a tagállamok által is elfogadható mechanizmusát kidolgozza. Ennek érdekében a jogállami kritériumok körét leszűkítette, kivette a politikai, ideológiai jellegűeket. November 5-én az Európai Parlament és a tagállamok elsöprő többséggel, 27 tagállamból 25 - Magyarországot és Lengyelországot kivételével - elfogadta a megállapodást. A rendelet

csak a Közösség pénzügyi érdekeinek közvetlen és súlyos veszélyeztetését szankcionálja. Az egyetlen követelmény: ne csalj! Ennyi maradt.

Bizony a magyar kormánynak lenne min változtatni! A Miniszterek Tanácsa a magyar konvergencia programjával *(sic!)* kapcsolatban a következő megállapításokat tette: „A közbeszerzések elmúlt években végzett bizottsági ellenőrzése rendszerszintű hiányosságokat tárt fel. Az ügyészségi tevékenység kevésbé tűnik hatékonynak Magyarországon, mint a többi államban. Nincs határozott és szisztematikus fellépés a magas szinten elkövetett korrupció üldözésére. Nincs hatékony jogorvoslat az ügyészség azon határozatai ellen, amelyek arról rendelkeznek, hogy nem indul büntetőeljárás a vélelmezett bűncselekmény esetében.” Persze éppen ezek a hiányosságok teszik lehetővé a Fidesz hűbéri láncolatának és így hatalmának fenntartását. A közös források jöhetnek, de hatékony és a pénz megvonását jelentő ellenőrzés nélkül.

Orbán Viktor elszánt harcot kezdett ezzel a rendelettel szemben, a költségvetési csomag vétőjét helyezve kilátásba, de a közvéleményt ehhez hergelni kellett. Elmondta: migránsországgá akarják tenni Magyarországot, meg akarják változtatni alkotmányban rögzített családjogunkat, ránk akarják kényszeríteni a genderelmélet gyakorlati elfogadását és így tovább. Végül feladta a vétőharcot. Az uniós csúcsot lezáró dokumentumban, amit ő is aláírt, a következő áll: „A rendelet az új költségvetési ciklus szerves részeként került megtárgyalásra, és ezért 2021. január 1-jétől alkalmazandó.” A miniszterelnök győztesnek akarja magát láttatni, ezért saját eredményének tünteti fel azt, hogy a szankciók politikai, ideológiai feltételekhez nem kötődnek, miközben erről a rendeletben szó sem volt.

(9.50)

Furcsa Don Quijote, aki úgy vívja harcát a szélmalomokkal, hogy ő tudja, hogy látszatellenség, de másokat arról akar meggyőzni, hogy valódi ellenségről van szó.

Természetesen ő is kellett hogy kapjon valamit ezen az ülésen, ezekben a dokumentumokban, a következőket: csak azután fogják az esetleges szankciókat érvényesíteni, amint az Európai Unió Bírósága megállapítja a rendelet összhangját az alapszerződésekkel. Másrészt a rendelethez iránymutatásokat fűznek. Arról van szó, hogy leírják, hogy ami nincs benne a rendeletben, az tényleg nincs benne. Ha egy útkezesztesedésbe kiraknak egy táblát, hogy kötelező haladási irány előre, akkor nem lehet jobbra fordulni kis ívben. De ha valaki nagyon akarja, akkor rakjunk ki egy jobbra kanyarodni tilos táblát.

Az Európai Parlament határozottabban hívja fel a figyelmet arra, hogy az Európai Tanácsot nem illeti meg a jogszabályok értelmezésének joga, amit az iránymutatásokban kíván megadni. A jogszabályok megva-

lósulásának biztosítása a Bizottság feladata. Egyébként, ha az Unió Bíróságához fordulnak, akkor az EP gyorsított eljárást fog kérni.

A vétó feladása természetesen fontos volt mind hazánk, mind az EU szempontjából. Megkapjuk a költségvetési forrásokat. Az ellenőrzéstől a Jobbik nem azt várja, hogy szankciókat kapjunk, hanem az uniós források szigorúan szabályos elköltését.

Az egész vétóhercehurca káros volt. Ahogyan Navracsics Tibor fogalmazott: az EU fenegyereke státusz felé tartunk. Ennek pedig minden következményét viselnünk kell, köztük azt az elszigetelődést, amely más területeken és más ügyekben jelent majd hátrányt. Köszönöm szépen. *(Németh Szilárd István: Beszélj a bátyáddal! - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balczó Zoltán képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Felszólalását nem tudom máshogy értelmezni, mint egyfajta magyarázkodásként azért, mert az elmúlt hetekben közösen a baloldallal Magyarország ellen kampányoltak. *(Derűtség a Jobbik padsoraiban. - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van! - Dr. Brenner Koloman: Most ülj le!)*

Nem tudom nem felidézni, hogy 2018-at írtunk, amikor ön egy Magyarország elleni szavazás előtt azt mondta, hogy nem fogadja el a migrációpárti jelentést, nem fogadja el a 7. cikkely alapján indítandó eljárást, mert az nem egy kormányt, hanem egy egész népet büntetne. *(Egy hang a Jobbik soraiból: Így van!)* Azt szeretném öntől kérdezni, hogy mi történt közben, képviselő úr. *(Dr. Brenner Koloman: Semmi!)* Mert most ugyanez zajlott Brüsszelben, egy különbséggel: önök áttáltak a másik oldalra. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Az elnök csenget.)*

Mert mi is volt a tét az uniós csúcson? Az, hogy ránk tudnak-e erőltetni egy olyan zsarolási eljárást, amellyel aztán bármikor felfüggeszthették volna az uniós forrásokat, a nekünk egyébként járó uniós pénzeket. Végül ez nem sikerült, a magyarok pénzét meg tudtuk védeni, mert mégiscsak felülkerekedett az a meggyőződés, hogy amikor itt vagyunk egy járvány közepén, talán nem az lenne a legfontosabb dolga a brüsszeli politikusoknak, hogy két tagállamot üldözzenek ideológiai okokból.

És az a helyzet, hogy a baloldali pártok, köztük az önöké is, rendkívül vacak szerepet játszottak ebben a folyamatban, mindvégig azért szurkoltak, hogy Magyarország húzza a rövidebbet. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyellj magad! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Bolsevik!)* És amikor így tettek, akkor ugyanazt szajkózták, mint a legelvakultabb brüsszeli liberálisok.

Azon gondolkozom, tisztelt képviselő úr, hogy vajon milyen érzés volt az önök EP-képviselőjének közös nyilatkozatban kiállni Magyarország ellen a baloldali politikusokkal *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Így van!)*, amiben még hitlereztek is! Mindezt úgy *(Z. Kárpát Dániel: Nagyobb átéléssel!)*, hogy ugyanez a képviselő korábban itt a Házban a zsidó honfitársai összeírását javasolta. *(Z. Kárpát Dániel: Éld át jobban!)* És milyen érzés volt a baloldali politikusoknak ezt felvállalni *(Dr. Brenner Koloman: Nem otthon vagy! - Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*, úgy, hogy nem olyan rég még tömött sorokban tüntettek önök ellen, és azt mondták, hogy náccikkal nincsen közös haza. *(Z. Kárpát Dániel: Jaj, de félték!)* Abban a kiáltványban, amit önök szövegeztek közösen a baloldali politikusokkal, minden benne volt. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Az a párt, amely alapításakor úgy határozta meg magát, hogy a legfontosabb feladata a kommunista utódpart eltávolítása a hatalomból, az mostanra összeállt a posztkommunistákkal. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Így van!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek után, ha a nagy átváltozásnak lehetne szobrot állítani, akkor elég lenne egy jó nagy jobbikos logót leleplezni. Na, nem a régit, hanem a mostanit, amelyben már nincsenek nemzeti színek, és Ausztriából importáltak egy kis türkiz színvilágot. Nézze meg! *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* És ha jól látom, akkor már a határon túli települések neveit is eltávolították a laptopjaikról. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Nyilván gesztusnak szánták azok számára, akik korábban, december 5-e előtt ellenük kampányoltak. *(Z. Kárpát Dániel: Szejtások vagytok, az a baj! - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Régi szokás karácsony előtt, hogy a gyerekek listát készítenek arról, mit szeretnének kapni. Azt látom, hogy ezt a hagyományt a baloldali pártok is folytatják. Lassan minden baloldali párt összeírja, hogy mit szeretne kapni, és üzenget. De most nem a Mikulás dönti majd el, hogy ki mit kap, hanem Gyurcsány Ferenc az Apró-villában. És, higgyék el, hogy ebből aztán nem lesz sok kacaj, meg nem lesz sok nevetés, legkevésbé az önök számára.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha a performansz után van egy kis ideje, akkor még annyit szeretnék elmondani *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*, akkor még annyit szeretnék elmondani, hogy a parlament az utolsó ülését tartja ezekben a napokban, talán nem is baj, hogy egy kicsit alacsonyabb fordulatszámra kapcsolnak a pártok közötti csaták. Év közben mi itt rengeteget vitatkozunk, talán néha keményebben is, mint kellene, és önök is gyakran megkérdőjelezik a keresztény meggyőződésünket, a keresztény hagyományainkat.

Én nem fogom megkérdőjelezni azt, hogy önök miben hisznek, ehelyett csak megragadom az alkalmat, hogy a nehézségek ellenére is boldog karácsonyt kívánjak mindenkinek, azoknak is, akik a mi közösségünkben vannak, a patkó túloldalán lévőeknek is és

azoknak is *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Éljen a párt!)*, akik nem mindenben értenek velünk egyet. Legyen békés ünnepük, legyen ünnepünk, és ha lehet, a járványtól egyre inkább mentes új esztendőnk! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Kérem Balczó képviselő úrékat, hogy nyugodjanak meg. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője: „Humanitárius segítségnyújtás járvány idején”. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Advent van. Advent a várakozás időszaka, ilyenkor az emberi lélek feltöltődik hittel, reménnyel, örömmel és szeretettel.

Ahogy Mára Sándor fogalmaz: neveljük a lelünkét kérlelhetetlen igényérzetre. Ez az igényesség szerintem mindannyiunk számára fontos, különösen ilyen időszakban.

Mindig fontos az adventi időszak, de ebben az évben különösen fontos, hiszen egy világjárvány söpör végig sok-sok áldozattal az emberiség soraiban, sok-sok ezer ember életét vitte már el, és nagyon-nagyon sokan megbetegedtek.

Valóban azt látjuk, hogy az emberiség ismert történetében igen sok természeti katasztrófa, ipari katasztrófa volt már, igen sok járvány volt már, igen sok háború volt, és mindannyian tudjuk, akik már egy kicsit érettebbek vagyunk és kellő élettapasztalattal rendelkezünk, hogy nehéz időszakokban, tehát ilyenkor méretetik meg az ember, az ember szíve, lelke és a képességei is, hogyan viszonyulunk embertársainkhoz, hogyan viszonyulunk a helyzethez, alkalmazkodunk, elvisszük, vagy pedig megpróbáljuk orvosolni, megoldani, segíteni a bajbajutottakon, embertársainkon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gondolat maga Henri Dunant-tól származik, aki a Vöröskereszt alapító atyja volt, az 1859-es solferinói csata sebesültjeit és a szenvedéseket látva létrehozta a Vöröskeresztet, és ezen keresztül indult el gyakorlatilag nagyon komoly országokban, így Magyarországon is az a karitatív szolgálati tevékenység, létrejöttek azok a szervezetek, segélyszervezetek, humanitárius szervezetek jöttek létre, amelyek igenis egy jól működő és egy jól szervezett államban segítik a kormányzati védekezést, segítik az embereket, a bajbajutottakat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon jelen pillanatban számos karitatív szervezet működik, ezek közül a legnagyobbakat hadd említsem meg, mert most is áldozatos munkát végeznek az ott dolgozó munkatársak: a Katolikus Karitás, a Magyar Református Szeretetszolgálat, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Baptista Szeretetszolgálat és a Magyar Vöröskereszt

is. 2013-ban a magyar kormány létrehozott egy koordinációs testületet, pont azért, hogy ha baj van, akkor legyenek olyan emberek, olyan szervezetek és olyan együttműködés, hogy ennek a védekezésnek a hatékonyságát tudjuk növelni.

(10.00)

A Nemzeti Humanitárius Koordinációs Tanács most is működik, Soltész államtitkár úr az elnöke. Ezúton is hadd köszönjem meg az ő munkáját, hadd köszönjem meg a tanács tagjainak a munkáját, azoknak az önkénteseknek, segítőknek, az adományozóknak és az egyéneknek, állampolgártársainknak, akik ebben a bajban, ebben a veszélyhelyzetben segítik a védekezést, és enyhítik az emberek szenvedését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van egy olyan fogalom, hogy reziliencia. Ez nem más, mint rugalmas ellenálló képesség.

Tudjuk azt, hogy egy országnak, az ország állampolgárainak is és különböző szervezeteknek is szüksége van olyan kompetenciákra, olyan képességekre, olyan tudásra, amivel a leghatékonyabban tudják elvégezni a munkájukat. A magyar oktatási rendszerben is gyakorta beszélünk kompetenciáról, képességekről, hogy gyermekeinket mire neveljük, mire oktassuk; ugyanígy szükséges a közösség képességeinek a megerősítése, a civil lakosság, a polgári lakosság védelme, megóvása a bajoktól.

Az elmúlt időszak arról is szólt, hogy valamennyi állam a járvány közepette komoly próbatétel alá esett, Magyarország is, de azt láthatjuk, hogy a magyar kormány, a magyar állam helytáll, kiváló munkát végez a magyar egészségügy. Köszönet ezúton is az egészségügyben dolgozóknak, orvosoknak, ápolóknak, és valóban köszönet azoknak, akik egyébként a civil világból jönnek, karitatív szervezetekben önkéntesként dolgoznak, és segítik az embereket, a rászorulókat, tisztelet kell hogy övezzze a munkájukat.

Azt hiszem, érdemes azt a gondolatot magunk előtt tartani, különösen a kereszténydemokrata mozgalomnak, amit Kolping atya hagyott ránk, igenis, amit a Jóistentől kért, hogy ismerjük fel saját korunk nehézségeit, bajait, gondjait, és adjon nekünk a Jóisten egészséget és erőt, hogy orvosolni is tudjuk a bajokat. Ennek szellemében dolgozik a kormány, ennek szellemében dolgozik a magyar egészségügy és a karitatív szervezetek is.

Nagyon boldog karácsonyt, áldott karácsonyt kívánok ezúton is a humanitárius szervezeteknek, az ott dolgozó aktivistáknak, önkénteseknek, a segélyszervezeteknél, karitatív szervezeteknél dolgozóknak, és mindannyiuknak boldog karácsonyt kívánok! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Simicskó István frakcióvezető úr. A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, különleges év volt, sok nehézséggel, rengeteg szomorúsággal, hatalmas küzdelemmel, de egyben sok-sok örömmel is, mely örömet leginkább az összefogás és az összefogás ereje mutatta meg: összefogás az egészségügy területén, és ahogy ön is említette, köszönet az orvosoknak, ápolóknak, a technikai személyzetnek és a kutatóknak is, hogy segítenek. Ugyanígy öröm és nagy összefogás volt a felajánlásokban, az adományozásokban is, hiszen a felajánlók, legyenek azok egyének vagy pedig cégek, legyenek karitatív szervezetek, akik szétszórták a felajánlásokat, és legyenek önkéntesek, fiatalok és idősek egyaránt, mind-mind nagyon sokat tettek.

Az összefogásban az ország szerintem példát mutatott, de sajnos kilógtak ebből a példamutatásból a baloldali pártok, a Jobbiktól a DK-ig, akik az országgal szemben kamuvideókat gyártottak, az egészségügy elleni támadásokat és lejárásokat végezték, és miközben itthon mi védekezünk, eközben ők külföldön, Brüsszelben Magyarországot, a magyar embereket támadták.

Mégis az a fontos, hogy megköszönjük azt a sok munkát, amit akár a Nemzeti Humanitárius Koordinációs Tanácson keresztül, akár bármilyen más módon tettek az emberek. Köszönet a pénzbeli felajánlásokért, legyen az telefonon keresztül érkező vagy bankszámlaszámra érkező. Köszönet a természetbeni felajánlásokért és az önkéntes munkáért. Pénzbeli felajánlás 272 millió forint érkezett eddig, akár az 500 forintos egyes kicsi telefonhívásokból, akár sokmillió felajánlásból. Itt csak egy színeset mondanék el önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim, miszerint a mindig is magát hitelesnek tartó RTL Klub 10 millió forintot élő adásban ajánlott fel, de vagy elfelejtette a bankszámlaszámot, vagy pedig eddig elfelejtette ezt nekünk megküldeni. Jó lenne, ha az ígéretüket nemcsak műsorban mondanák el baloldalon, hanem meg is tennék!

A másik szempontból viszont nagyon fontosak voltak a természetbeni felajánlások is: több mint száz ezer maszk, több kamionnyi tisztítószert, fertőtlenítőszer, kézkrém érkezett, több tízezer doboz Béres csepp és vitamin, több tucatnyi gépjármű, munkaadásokhoz bútorok, hűtőszekrények, tartós élelmiszer, gyümölcs, ózongenerátorok, és folytatni lehetne a sort, amelyek akár a határon belül, akár a határon kívül jutottak el rászorultaknak, és segítették a védekezést.

Köszönet többek között a Béres Gyógyszergyár Zrt.-nek, az eMAG-nak, a Johnson & Johnsonnak, az Unilever Magyarországnak, a Volkswagen, a Skoda, a Ford, a Toyota magyarországi képviselőnek. Köszönet a Pharmacenter Hungary Kft.-nek, a Roche, a Kométa és egyéb cégeknek, és ahogy ön is mondta, köszönet a karitatív szervezeteknek, legyen

az a Katolikus Karitás, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, az Ökumenikus Segélyszervezet, a Református Szeretetszolgálat vagy akár a Baptista Szeretetszolgálat. Köszönet az önkénteseknek is, fiatalok ezrei dolgoznak önkéntes munkában, orvosgyógyászok, műszaki egyetemisták és mások is, de ugyanígy a művészeknek is és mindenkinek, akik a járvány elleni védekezésben részt vettek.

Ezzel az összefogással állt sajnós szemben, tisztelt Országgyűlés, a baloldal. Nekik nem köszönünk semmit (*Z. Kárpát Dániel: Ez hihetetlen!*), csak szeretném felhívni a figyelmüket, hogy nem tudunk elfogadni, nem tudunk továbbadni semmit még a jövőben sem, sem lopott áramot, sem csempészett cigarettát, sem bécsi bankból előbukkanó aranyat, lopott pénzt. Ha már mindenáron lopni akarnak a baloldalon, ha már mindenáron csempésznek a baloldalon (*Z. Kárpát Dániel: Igazi keresztények vagytok!*), akkor legalább olyat tegyenek, amit fel lehet ajánlani! (*Z. Kárpát Dániel: Keresztény és konzervatív!*)

Köszönöm szépen még egyszer a felszólalását, és mindenkinek a segítségét, a baloldal meg nézzen tükröbe (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Igazi keresztények vagytok!*), és döntse el, hogy az ország mellett van, avagy pedig ellene! Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Nem ereszkedtek le...*)

ELNÖK: Köszönöm, Soltész államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Jakab István, a Fidesz képviselője, alelnök úr. Felszólalásának címe: „10 év a nemzeti összefogás és a szolidaritás jegyében - a Magyarok Kenyere-15 millió búzaszem program a Kárpát-medencében”. Öné a szó, alelnök úr.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Így advent idején az ember azt érzi, hogy az évközi rohanás, a küzdelem bármilyen téren, akár a politikai küzdőtéren is, egy kicsit alábbhagy, hisz végül is közeledik a karácsony, közeledik az év vége. Az év utolsó ülésnapján engedjék meg, hogy egy olyan témáról szóljak, amely valamennyiünk szívének talán fontos lehet.

Trianon 100. évfordulója felett érzett bánatunk talán valamennyiünk lelkét megérintette: bánat az ország kétharmadának elvesztése fölött és miatt; öröm, hogy az egyharmadnyi anyaország képes volt hitet, erőt adni, képes volt gazdaságát megszervezni, intézményeit újból kialakítani, képes volt ma már az egész Kárpát-medence magyarságát összefogni, hitet, erőt adni, és segíteni a gazdasági fejlődést.

A nemzeti összetartozás évében a magyar gazdák úgy gondolták, hogy szintén egy évfordulót ünnepelhetnek meg, méghozzá azt az évfordulót, hogy tíz esztendővel ezelőtt önszántukból, szabad akaratukból hozták létre a „Magyarok kenyere - 15 millió búza-

szem” programját. Ez a program, azt gondolom, valamennyiünk számára egy önkéntes programként indult, ma is az maradt, csak a gazdák közreműködésével működik. Talán az évforduló kapcsán egy számot hadd mondjak önöknek: 10 tonna gabonát gyűjtöttek össze az első esztendőben a gazdák azért, hogy elkészítsék, megsüssék a nemzet kenyereit, és a megmaradt mennyiséget adományként átadják a rászorulóknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tíz év telt el. Tíz évet követően, azt gondolom, a program létét és szándékát igazolja, hogy több mint ezer tonna gabonát gyűjtöttünk össze 2020-ban.

(10.10)

Tehát tíz év alatt megszászozottuk azt a mennyiséget. Száz év Trianon, százaszoros mennyiség; hit, erő, kitartás és felelősségvállalás egymás iránt.

A program először csak az anyaországban kezdődött, majd kiterjesztettük az egész Kárpát-medencére (*Zaj. - Az elnök csenget.*), azt követően pedig az egész diaszpórára is. Ma már elmondhatjuk, hogy valamennyi magyar ember szívéhez közel álló program, ahol tudunk együtt egymásért felelősen, a nemzet tagjaként gondolkodni. Több mint 300, összeöntött gabonából készült lisztsomagot küldtünk el a diaszpórába az Egyesült Államoktól Perun át Bécsen keresztül minden olyan országba, ahol magyar emberek élnek, azért, hogy összekeverve a helyi liszttel elkészítsék ők is a magyarok kenyereit. A magyar gazdák üzenete világos: egy kenyéren vagyunk, és a nemzet sorsáért közösen vagyunk felelősek.

Tisztelt Országgyűlés! Néhány adatot hadd mondjak önöknek! Az 1100 tonna gabonát megőrölve eljuttattuk a rászoruló emberekhez. Elmondhatom, hogy ebben az esztendőben már minden egyes adományunk célba jutott. Ez azt jelenti, hogy több mint 80 ezer gyermekhez juttattuk el az adományainkat (*Az elnök csenget.*) főleg Kárpátaljára, ahol valóban a szükség mindennap jelen van.

El kell mondjam önöknek, hogy Csaba testvér árváitól a nagydobronyi gyermekotthonon keresztül mindenhol igyekszünk gondoskodni a rászorulókról. Több mint 5 ezer adományozó gazdatársunk van. Zsákként hordták össze ezt a gabonát. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, a Magosz önkéntesei, a falugazdászaink közreműködésével gyűjtöttük össze. A malmok ingyen őrölték meg (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és így juttattuk célba.

Még egyszer köszönöm minden adományozónak ezt a csodálatos munkát, és most engedjék meg, hogy valamennyi gazdatársam nevében önöknek is áldott ünnepeket kívánjak, és békés, sikerekben gazdag, boldog új esztendőt! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm Jakab alelnök úr adventi nyugalma és türelmének. A kormány

nevében Farkas Sándor államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Különösen nehéz éven van túl a magyar mezőgazdaság. Szinte minden áldozat valamilyen nem várt eseménnyel kellett hogy szembenézzen. A koronavírus, a kora tavaszi fagyok, a tavaszi aszály, a kora nyári özönvízszzerű esőzés, valamint az afrikai sertéspestis és a madárinfluenza mind-mind nehéz helyzetbe hozták a gazdákat. Hálával tartozunk nekik, mert embert próbáló időben, minden nehézség ellenére is helytálltak, a rendkívüli körülmények között mutatkozott meg, mennyire erős a hazai mezőgazdaság.

Függetlenül attól, hogy milyen a mezőgazdasági év, jó vagy rossz, felelősek vagyunk azokért, akik nehéz sorsban élnek. Nemes cselekedet minden adakozó gazda részéről, hogy terményt ajánl fel karitatív céllal, egy kis áldozatot hoz mások megsegítésére. A „Magyarok kenyere - 15 millió búzaszem” program a Kárpát-medencei magyar gazdatársadalom önzetlen, segítő szándékú összefogása, ez az összmagyar összefogás egyik mintapéldája is. A tapasztalat azt mutatja, hogy szívesen adakoznak a gazdák, önzetlenül segítenek nemzettársaikon.

Az adományozó és adományban részesülő szervezetek száma határainkon belül és azon túl szinte évről évre emelkedik, de a társadalmi bázis erősödését nem csupán ez a tény, hanem az is bizonyítja, hogy a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetsége átvette a „Magyarok kenyere” program lebonyolításának jogait, egyben a Magyarok Kenyere Alapítványt is.

A mozgalom szellemisége teljesedett ki azzal, hogy már a határon túli magyarság is képviselteti magát a közös munkában. A program örvendetes módon évről évre kinövi saját kereteit, annak ellenére, hogy a termelést az időjárási viszonyok, lebonyolítását pedig a koronavírussal kapcsolatos korlátozások nehezítették.

Az idei eredmények a kiemelkedően sikeres tavalyi év után ismét rekordot jelentettek minden téren. A nemzeti összetartozás évében a „Magyarok kenyere” kezdeményezés már egy igazi Kárpát-medencei sikertörténetnek számít, amely egyszerre szimbolizálja a nemzet megmaradása érdekében tett erőfeszítéseket és az egymás iránt érzett szolidaritást. Sikere a magyar földművelésben rejlik. Aki tudja, hogy az egész éves kemény munkával megtermelt gabona nemcsak maga és családja boldogulását segíti, hanem sok ezer magyar gyermek betevő falatját is jelenti határon innen és határon túl. (*Sic!*)

Tisztelt Országgyűlés! A karácsony hava, az advent időszaka a gazdatársadalom számára már évszázadok óta a megpihenést és a testi-lelki felkészülést szolgálja az ünnepekre és a következő esztendőre. Az

évszázadok alatt számos hagyomány, népszokás alakult ki, amely a parasztember földhöz és hitéhez való ragaszkodását sajátosan tükrözi. Jó példa erre, hogy Luca napján búzát vetünk egy kis edénybe, majd a karácsonyfa alá tesszük, vagy a karácsonyi asztalt díszítjük vele. Velünk együtt a gabona most a földben vagy a magtárakban pihen, és készülődik.

A hagyomány szerint a gabonaszemekben az élet fény formájában van jelen, mert amíg a búzagalász beérik, magába szívja az összes napfényt, amely a búzamezőt érte. Ebből a fényből egy új élet, a bennünket tápláló kenyér születik.

Így várjuk advent időszakában a születést, Jézus Krisztus fényes születését, és így kívánok önöknek nagyon békés, boldog karácsonyt és sikeres új évet. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP; Varga-Damm Andrea, független; Pótoskáné Kőrösi Anita, Jobbik; Csányi Tamás, Jobbik; Steinmetz Ádám, Jobbik; Tordai Bence, Párbeszéd; Varju László, DK; Varga Zoltán, DK; Bana Tibor, független.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy aki eddig nem vette át a vagyonyilatkozat megtételéhez szükséges csomagot, az az ülésterem elnöki bejáratánál található recepciós pultnál még megetheti.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik mai... *(Moraj. - Az elnök csenget.)* Foglaljanak helyet, képviselőtársaim! *(Dr. Keresztes László Lórántnak:)* Frakcióvezető úr, foglaljon helyet! Soron következik mai rendkívüli ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alatt döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására tett javaslatról** kell döntenünk. Arra figyelemmel, hogy a december 14-ei ülésnapon az Országgyűlés elfogadta a Menekültügyi és Migrációs Paktumot alkotó öt európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló H/14335. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását, a kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés mai rendkívüli ülésének napirendi javaslata egészüljön ki a H/14335. számú határozati javaslatról való döntéssel akként, hogy arra

a határozathozatalok sorában utolsó napirendi pontként kerüljön sor.

(10.20)

Aki mindezt megértette, és ezzel egyetért *(Derűltség.)*, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekben elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját, és jelezzék, hogy jelen vannak! *(Jelenlét-ellenőrzés.)* Köszönöm szépen.

Jelen van 160 képviselő, távol van 39 képviselő.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a mozgóképipar versenyképességének növelésével összefüggő módosításáról** szóló T/13663. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13663/4. számon, összegző jelentését pedig T/13663/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13663/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13663/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés az egységes javaslatot 129 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról** szóló T/13659. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13659/7. számon, összegző jelentését pedig T/13659/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a

Törvényalkotási bizottság T/13659/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13659/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal... (A kijelzőn 148 igen szavazat jelenik meg. - Jelzésre:) 148 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta. (Az MSZP soraiban többen jeleznek.) Igen? Hiller elnök úr? (Dr. Hiller István felállva: Nem tudok szavazni, elnök úr, nem működik a gépem!) Nem működik a gépe. S hogyan szavazott? (Dr. Hiller István: Igennel!) Igennel szavazott Hiller István. Akkor jól mondtam, hogy 149. (Derűltség.) Köszönöm szépen. (Dr. Hiller István felé:) Működik? (Dr. Hiller István nemet int.) Nem működik. Akkor kérem, majd elnök úr külön jelezze! Köszönöm szépen.

Soron következik a **szólészettről és borászatról** szóló T/13955. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. (Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.) A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13955/15. számon, összegző jelentését pedig T/13955/16. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 8. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 8. számú módosító javaslat Steinmetz Ádám képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett... - Hiller úrnak működik a gépe? (Dr. Hiller István bólint.), működik - nem tartotta fenn az Országgyűlés a módosító javaslatot.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13955/15. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 133 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13955/18. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 134 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárással összefüggő visszaélések megszüntetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/13954. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13954/6. számon, összegző jelentését pedig T/13954/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13954/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 154 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13954/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 153 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény foglalkoztatás bővítését célzó, a Gazdaságvédelmi Akciótervvel összhangban megvalósuló módosításáról** szóló T/13662. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13662/6. számon, összegző jelentését pedig T/13662/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13662/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13662/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes gyermekvédelmi és szociális tárgyú törvények módosításáról** szóló T/13644. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző

módosító javaslatát T/13644/5. számon, összegző jelentését pedig T/13644/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13644/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 150 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13644/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 150 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról** szóló T/13661. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13661/5. számon, összegző jelentését pedig T/13661/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13661/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13661/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyrésről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrésről a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/13640. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13640/5. számon, összegző jelentését pedig T/13640/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13640/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13640/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 164 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő kilépésére tekintettel az Egyesült Királyság állampolgárai valamint családtagjaik tartózkodási jogáról** szóló T/13652. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13652/5. számon, összegző jelentését pedig T/13652/6. számon terjesztette elő.

(10.40)

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13652/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13652/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodási és pénzügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/13672. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13672/6. számon, összegző jelentését pedig T/13672/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom a Tisztelt Országgyűlést, hogy a hárszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat tartalmilag összefüggő 17. és 18. pontjáról, valamint a 19. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először a külön szavazásra kért pontokról döntünk, majd ezt követően határozzunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Most tehát az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért, tartalmilag összefüggő 17. és 18. pontjának elfogadásáról határozzunk. Kérdezem tehát

a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13672/6. számú összegző módosító javaslat tartalmilag összefüggő 17. és 18. pontjait. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontjait 112 igen szavazattal, 41 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 19. pontjának elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13672/6. számú összegző módosító javaslat 19. pontját. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 116 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13672/6. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 116 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13672/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 47 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **pilóta nélküli légi járművek üzemelésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/13666. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13666/11. számon, összegző jelentését pedig T/13666/12. számon terjesztette elő. Tájékoztatom Önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja az 5. és a 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

Az 5. számú módosító javaslat Dudás Róbert képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat is Dudás Róbert képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13666/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 46 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13666/14. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes energiahatékonysági tárgyú törvények módosításáról** szóló (Folyamatos zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.) T/13667. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13667/7. számon, összegző jelentését pedig T/13667/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13667/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13667/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 137 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.50)

Soron következik a **kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról** szóló 21/2015. (V. 4.) OGY határozat módosításáról szóló H/13642. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/13642/7. számon, összegző jelentését pedig H/13642/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/13642/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/13642/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 93 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról** szóló T/13646. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13646/6. számon, összegző jelentését pedig T/13646/7. számon terjesztette elő. Tájékoztatam önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta.

Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Nunkovics Tibor képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13646/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13646/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 115 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló T/13678. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13678/6. számon, összegző jelentését pedig T/13678/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13678/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 121 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13678/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **rákosmezei Királydomb nemzeti emlékhelyé nyilvánításáról** szóló T/13658. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13658/6. számon, összegző jelentését pedig T/13658/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13658/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13658/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **ügyfelek számára adminisztratív terheket tartalmazó egyes törvények módosításáról** szóló T/13674. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13674/4. számon, összegző jelentését pedig T/13674/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13674/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 124 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 42 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.00)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13674/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 129 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 40 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **anyagkönyvi eljárások egyszerűsítéséről és elektronizálásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/13670. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13670/7. számon,

összegző jelentését pedig T/13670/8. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13670/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13670/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az Országos Kereskedelmi Nyilvántartási Rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/13671. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13671/4. számon, összegző jelentését pedig T/13671/5. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13671/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13671/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 142 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvény módosításáról** szóló T/13664. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13664/5. számon, összegző jelentését pedig T/13664/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13664/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13664/7. számú

egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról szóló 2020. évi XXVII. törvény módosításáról** szóló T/13928. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13928. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 135 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt az utolsó szavazásra sor kerülne, s utána kétperces szünet lesz és felbomlik a rend, hadd kívánjak mindenkinek boldog karácsonyt! *(Taps.)*

Soron következik **a Menekültügyi és Migrációs Paktumot alkotó öt európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról** szóló H/14335. számú határozati javaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy hétfői döntésünknek megfelelően a határozati javaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/14335. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 142 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végére értünk. Kétperces technikai szünet után Latorcai János alelnök úr folytatja az ülésvezetést. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

(Szünet: 11.10 - 11.14)

Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm, hogy lehetővé teszik következő napirendi pontunk megtárgyalását. Most együttes általános vitával folytatjuk munkánkat. Felhívom szíves figyelmüket a pandémiás szabályok betartására.

Tisztelt Ház! Soron következik **a Magyar Nemzeti Bank 2019. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a le-

zárásig. A Magyar Nemzeti Bank által benyújtott beszámoló B/10297. számon, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/13533. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most tisztelettel felkérem Matolcsy György elnök urat, a Magyar Nemzeti Bank elnökét, hogy fáradjon a pulpitusra mint előterjesztő. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! 30 perces az időkerete. Öné a szó.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a lehetőséget. Nagy megtiszteltetés számomra és az egész magyar nemzeti banki közösség számára, hogy a tisztelt Ház előtt beszámolhatok a magyar jegybank 2019. évi gazdálkodásáról, működéséről, eredményeiről; és ha megengedik, néhány szóval kitérnék erre a több mint érdekes, különleges, drámai évre, a 2020-as évre, és talán érdemes néhány mondattal kitérni a következő évekre is.

A Magyar Nemzeti Bank, mint 2013 óta minden egyes évben, hatékonyan, eredményesen és sikeresen gazdálkodott. Ezt egy jegybank esetében viszonylag könnyű mérni. Ha eleget tesz egy jegybank, a mi esetünkben a magyar jegybank, a Magyar Nemzeti Bank a törvényben rögzített feladatainak, mandátumának, akkor sikeresen és eredményesen gazdálkodott.

Nos, tisztelt elnök úr, meg kell állapítanom, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2019-ben mindhárom törvényi mandátumát teljesítette: megvédte az árstabilitást, megvédte és fenntartotta a pénzügyi stabilitást, és hatékonyan támogatta a kormányzat gazdaságpolitikáját.

Az árstabilitást, tehát az árszint 3 százalékos körüli szinten tartását teljesítettük, 2019-ben 3,4 százalékos volt az éves átlagos infláció. Természetesen mi mint állampolgárok nem szeretjük az inflációt, nem szeretjük, ha az árak feljebb mennek. Azt jobban szeretjük, ha lejjebb mennek, de meg kell önöknek mondanom, hogy túl azon, hogy a Magyar Nemzeti Bank mandátuma, első mandátuma az árstabilitás teljesítése, nagyon fontos eredményt ért el a Magyar Nemzeti Bank azzal, hogy 3 százalékos körüli szinten, esetünkben 2019-ben 3,4 százalékon tartotta az éves átlagos inflációt.

Ha egy mérsékelt, fenntartható, kézben tartható infláció van egy országban, akkor vannak megtakarítások, akkor vannak beruházások, és fenntartható a gazdaság működése. Ha vágató infláció van, 5, 6, 7, 10 százalékos, annál drámaibb fejlemény nincs, ezért rögzítették a világ nagyon sok jegybankja esetében a jegybanki működés legfontosabb céljaként, feladatként az árstabilitás biztosítását.

Mi tehát Magyarországon, a magyar jegybank és természetesen az egész üzleti szektor, a kormányzat és a családok együtt, elértük, hogy stabil árszint le-

gyen, fenntartható árszint legyen, ami segíti a megtakarításokat, a beruházásokat és Magyarország felzárkózását. Hogy ez nem mindennapi teljesítmény, azt az mutatja, hogy az Európai Unióban ilyen hosszú időszakon keresztül, mi már 2017-től pontosan teljesítjük az árstabilitás kritériumait. Tehát ilyen hosszú időszakon keresztül és ilyen pontosan, tehát az esetünkben 3 százalékos körüli szinten, másoknak nem sikerült biztosítaniuk az árstabilitást, annak ellenére, hogy az Európai Központi Banknak is és más európai jegybankoknak is, hozzánk hasonlóan, van árstabilitási és középtávú inflációs célkitűzése. Nagyon nagy eredmény, gazdaságtörténetileg is nagyon nagy eredmény, és összehasonlítva Magyarországot a többi uniós tagállammal és a Magyar Nemzeti Bankot a többi uniós jegybankkal, ez egy kifejezetten kedvező, jó eredmény.

Magyarország 2019. évi teljesítményének talán meghatározó jellemzője, hogy folytatódott Magyarország felzárkózása az európai uniós átlagos fejlettségi szinthez, valójában Nyugat-Európához, a történelmileg szerencsésebb európai nyugati féltekéhez. Folytatódott, és ezzel 2013-2019 között egy jelentős, folyamatos növekedési fordulatot éltünk meg, ami felzárkózási fordulattá vált, és 2010-2019 között több mint 8 százalékkal közeleddünk az európai uniós átlaghoz, így tehát Magyarország az induló 2010-es 66 százalékról 2019 végére 74,2 százalékos szintet ért el.

Bevallom önöknek, 20-30 évvel ezelőtt alig álmodtunk volna arról, hogy elérjük ezt a szintet, és természetesen a 2002 utáni elrontott gazdaságpolitika éveiben is alig álmodtunk arról, hogy 2010 után, egy sikeres, hatékony költségvetés-konzolidációt követően, egy sikeres egyensúlyi helyreállítást követően növekedési fordulatot, majd felzárkózási fordulatot tudunk elérni, de megtettük, és ez 2019-ben is felzárkózást ért.

Tisztelt Elnök Úr! A Magyar Nemzeti Bank kiemelt mandátuma a pénzügyi stabilitás biztosítása. 2019-ben, ahogy a korábbi években is - és majd látjuk, kiemelten ebben a különleges, drámai évben is -, a magyar pénzügyi rendszer stabilan működött, semmilyen váratlan, apró vagy nagyobb megrázkódtatás nem volt érezhető; egy stabil, fenntartható pénzügyi rendszert találtunk 2019-ben Magyarországon.

(11.20)

Ez szintén sokat ér, mert emlékezzünk vissza, hogy 2010 után négy évig 5 százalékkal csökkent évről évre a hitelállomány Magyarországon. Ez aligha jelentett stabil pénzügyi rendszert, azután voltak a pénzügyi szervezetek körében fellépő különböző drámai események. Tehát nagy érték, hogy 2019-ben is a magyar pénzügyi rendszer stabilan működött.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Összességében a Magyar Nemzeti Bank 2019-ben tehát, ahogy ezt az éves jelentésünkben részletesen bemutattuk, sikeresen mű-

ködött, eredményesen gazdálkodott, pozitív eredményt ért el, és így hatékony működésével hozzájárulhatott Magyarország felzárkózásához. Ebben a sikerben a lehető legnagyobb mértékben részese a stratégiai szövetség rendszere. A Magyar Nemzeti Bank 2013-tól kezdve stratégiai szövetséget kötött a kormánnyal. Ezt a törvényi mandátumunk rögzíti, hiszen a Magyar Nemzeti Bank harmadik feladata, mandátuma, hogy támogassa, segítse a gazdaságpolitikát, a kormányzat gazdaságpolitikáját. De szövetséget kötöttünk már 2013-ban a bankrendszerrel és az egész pénzügyi rendszerrel, hiszen a növekedési hitelprogram átütő sikere 2013 nyarától egészen mostanáig azt bizonyítja, hogy ha a jegybank és a bankrendszer, általában a pénzügyi rendszer együttműködnek, abból nagyon jó dolgok jönnek ki. Ha egymás ellen működnek, abból pedig bizonyosan nem lép elő egy bővülő hitelállomány, egy tartósan stabil, fenntartható pénzügyi rendszer, és bizony nem lesz növekedés és felzárkózás sem. A mi esetünkben, Magyarország esetében a jegybank és a kormány szövetsége, a jegybank és a bankrendszer szövetsége, a bankrendszeren keresztül a jegybank és az üzleti szektor szövetsége - hiszen a Nemzeti Bank hitelprogramjaival az üzleti szektor szereplői élnek - döntő eleme volt a sikernek.

Tisztelt Elnök Úr! Azt is meg kell mondanom, hogy minden év egészen különleges, minden történelmi szakasz, gazdaságtörténelmi szakasz is egészen különleges, így a 2013-2019 közötti, talán mondjuk így, hét jó év is különleges volt. Ennek a hét jó évnél, ennek a napsütéses hét esztendőnek a zárása volt 2019-ben. Figyelmeztető jel azonban az, hogy bár a magyar gazdaság rendkívüli felzárkózási eredményeket ért el 2013-19 között, jól használtuk ki a hét bő esztendő, a hét napsütéses esztendő, a globális és európai és régiós konjunktúra lehetőségeit, de voltak, akik nálunk kicsivel még jobban használták ki, a lengyelek, a románok, az észtek, talán a Baltikum egésze még jobb teljesítményt nyújtottak, mint a magyar gazdaság. Sőt, a magyar gazdaság, bár kiemelkedően kiváló teljesítményt nyújtott 2017-18-19-ben, hiszen például a gazdasági növekedés, a GDP-növekedés 4,6 százalékot mutatott, 4,6 százalékkal bővült a bruttó hazai termék 2019-ben Magyarországon, de a gazdaság egyes területein már 2018 harmadik negyedétől lassulás mutatkozik. Lassulás, és ezért nagyon fontos számunkra, hogy a 2013-19-es évek közötti bő, napsütéses hét esztendő összes erényét megőrizzük, az összes értékét továbbvigyük a talán nehezebb 2020-szal kezdődő év kihívásokkal teli időszakára, de nagyon sok fordulatot, nagyon sok új választ, új megoldást kell találnunk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2019-es év tehát zárt egy rendkívül sikeres, a Trianon utáni száz év legsikeresebb évtizedét, a 2010-19 közötti tíz évet, zárta egyben a 2013-19 közötti hét napsütéses esztendőt, egy kedvező időszakot. Valami új kezdődik, de hogy ilyen drámaian kezdődött, ezt nem vártuk, és nem is volt szép a vírustól és

a járványtól, hogy ilyen drámai módon ránk tört már 2020 elején.

2020-ban a magyar gazdaság legalább három válságot él át. Van a járvány, egy egészségügyi válságban vagyunk benne, egy gazdasági visszaesés, erre az évre a Magyar Nemzeti Bank 6-6,5 százalék közötti mértékkel várja a visszaesést, ami az elmúlt száz év ötödik legrosszabb éve lesz, ha ez lesz a tényadat, és persze van egy érzelmi, lelki félelemválság is bennünk, valljuk be. A három válság együtt sokkolja a magyar gazdaságot és mindannyiunkat, a magyar családokat, a társadalmat és persze az egész üzleti szektort. De meg kell mondanom, hogy egy válságot nem látunk, egy megtorpanást, megingást, egy zűrzavart nem látunk, és ez a pénzügyi rendszer stabilitása.

Nincs pénzügyi válság. Egy pillanatra és a pénzügyi rendszer egyetlen pontjában sem lépett fel semmilyen pénzügyi zavar. Ez - még egyszer - az elmúlt tíz év sikeres egyensúlyi és növekedési politikájának köszönhető, a pénzügyi rendszer stabil, erős működésének köszönhető, a kormány, a jegybank és a bankrendszer stratégiai szövetségének köszönhető, de nagyon fontos, hogy szemben a 2009-es pénzügyi válsággal, szemben a 2010 utáni pénzügyi szanalási kötelezettséggel, most nincs tetten érhető, húsbavágó, csontjainkig hatoló pénzügyi válság. Tehát a negyedik válság nincs velünk, és ez az elmúlt tíz év eredményére épül és arra a 2020-as szövetségre, ami működik.

(11.30)

Miért nincs? Azért, mert a kormány és a Magyar Nemzeti Bank, valamint a bankrendszer egésze egy sor olyan gyors, kreatív, bátor és hatékony lépést tett, amelyekkel kivédtek a kopogtató pénzügyi problémákat. Ilyen volt az azonnali moratórium, amit a Magyar Nemzeti Bank a bankrendszerrel egyeztetve kidolgozott. Átadtuk a kormánynak, és a kormány egy este, egy éjszaka azonnal eldöntötte. A moratórium önmagában 2000 milliárd forint körüli összeggel stabilizálta a magyar vállalkozások és családok anyagi helyzetét.

Ilyen volt a növekedési hitelprogram „Növekedési hitelprogram hajrá!” néven való újraindítása, ami, valljuk be, kulcsfontosságú volt abban, hogy az üzleti szektor több tízezer szereplője pénzügyileg nemcsak átvészelve ezt a szakaszt, hanem még beruházásokkal, fejlesztésekkel megalapozza a következő szakasz újraindulását, ugrását is. Mintegy 1200 milliárd forint megy ki az év végéig a „Növekedési hitelprogram hajrá!” keretei között a vállalkozásokhoz; és ez egy célzott, rendkívül sikeres pénzügyi stabilitási eszköz.

Hasonló módon ilyen volt az újraindított jelzáloglevél-vásárlásunk, amely hosszú távon stabilizálta a bankrendszer forrásait mintegy 300 milliárd forint értékben.

Egy nagyon hatékony eszköznek bizonyult a fedezetthitel-nyújtás a bankrendszernek, több mint

2000 milliárd forint értékben nyújtottunk fedezett hitelt a bankrendszer szereplőinek, ami szintén stabilizálta a bankrendszert, és fenntartotta a bankrendszer hitelezési hajlandóságát. Az, hogy Magyarországon 2020-ban is majd az év végén azt jelentjük, hogy ha nem is a korábbi évek dinamikájával, de bővült a hitelállomány, az azt jelenti majd, hogy stabilan fennmaradt a bankrendszer motivációja és hitelezési hajlandósága. Emögött több mint 2000 milliárd forint fedezett hitel van egy speciális jegybanki programon. Anélkül ez nem lett volna lehetséges.

Természetesen a növekedési kötvényprogram is nagyon fontos hozzájárulás, ebben az évben is több száz milliárd forint áramlik a vállalati kötvénypiacra. Ez egy picit más, mint a „Növekedési hitelprogram hajrá!” konstrukciója, azért, mert egyértelműen már beruházásokat, fejlesztéseket finanszíroz. Tehát a kiugrásokat és ezen belül a térségi tőkebefektetést finanszírozza.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2020. év, annak ellenére, hogy talpon maradtunk és annak ellenére, hogy sikeresek a pénzügyi programjaink, valójában egy drámai év, mert a Trianon utáni, 2020-ig terjedő száz év az ötödik legrosszabb év a gazdasági visszaesés szempontjából. Volt ennél rosszabb, 1991-ben mintegy 12 százalékos volt a visszaesés, sőt az azt követő három évben a gazdasági növekedés mínusz 0,3-es átlagot hozott. Tehát nem csupán egy évben zuhant a rendszerváltoztatás választott, kötelezően ránk kényszerített útja miatt, tehát a liberális sokkterápia miatt, nem csupán zuhant 1991-ben a GDP, hanem még három évig mínusz 0,3 százalékos átlagot ért el. Ugyanígy 1940-ben mintegy 7 százalékos visszaesés volt, és utána persze közel 3 százalékkal három év átlagában nőtt a gazdaság, de nagyon nagy volt a visszaesés. 2009-ben közel 7 százalékos visszaesés volt, és az azt követő három évben 0,6 százalékkal, nagyon kicsi mértékben bővült a gazdaság. Tehát egy visszaeső évet a következő évekkel együtt érdemes szemlélteni, és így lesz nagyon izgalmas a mi következő két-három évünk. Végül 2020-ban tehát egy 6-6,5 százalékos visszaesést kell várunk.

És természetesen nagyon fontos, hogy mi következik a 2020-as drámai év után a következő három évben. Mi azt látjuk, a Magyar Nemzeti Bank olyan számításokat végzett, melyek szerint a következő három évben 4 és 5 százalék közötti bruttó hazaitermék-bővülés, GDP-bővülés várható. Tehát bár az elmúlt száz év ötödik legrosszabb drámai visszaesését kell elkönyvelnünk 2020-ban, ennek ellenére a következő szakasz lényegesen jobb lesz, mint a többi négy nagy visszaesést követő három év. Miért? Azért, mert sokkal jobb volt a megelőző tíz év; mert sikeresen végrehajtottuk 2010 után harminc hónap alatt a költségvetési konszolidációt, helyreállítottuk az egyensúlyt; azért, mert megtaláltuk, megteremtettük a növekedés és a felzárkózás alapjait. Az elmúlt tíz év sikere és eredménye alapozza meg, hogy a 2020-as zuhanást követően - az ötödik legnagyobb zuhanás száz éven

belül, nem semmi! - viszont egy nagyon szép, erős és fenntartható növekedési szakasz kezdődhet.

Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2021-22-23 tehát egy növekedési periódus lehet. Ennek az alapjai megvannak, ehhez Magyarország számára rendelkezésre állnak a pénzügyi források. Elsősorban belül, mindig belül van a megoldás, elsősorban a belső, hazai pénzügyi források támogatják majd a növekedés visszaállását, a helyreállítást és az újabb felzárkózási szakaszt.

A Magyar Nemzeti Bank 2020-ban úgy érte el a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását, úgy volt képes elindítani, illetve folytatni a korábbi hitelprogramjait, hogy mérlegfordulatot hajtott végre, egy fordított mérlegfordulatot a 2013-19 közötti időszakhoz képest. 2013-ban az akkori bruttó hazai termékhez képest 40 százalékon állt a Magyar Nemzeti Bank mérlegszerintje. Ez nagyon magas volt. Onnan csökkentettük, jöttünk le, és 2019 végére az akkori bruttó hazai termék 24 százaléka állt a jegybankmérleg. Tehát 40 százalékról 24 százalékra csökkentettük.

Hogy ez milyen jó lépéssorozat volt, hiszen mozgásteret teremtett, az most derült ki: 2020-ban, egyetlen év alatt a járvány drámai gazdasági következményeinek kezelésére elindított programokra volt pénz, volt forrás. Természetesen volt a Magyar Nemzeti Bank hitelprogramjaira forrás, és volt a bankrendszer számára forrás, hogy vásároljanak állampapírt. A Magyar Nemzeti Bank is ebben az évben közel ezermilliárd forintos másodpiaci állampapír-vásárlást hajtott végre, és a bankrendszer 2200 milliárd forint körüli állampapír-vásárlást, amely mögött a jegybanki fedezetthitel-forrás áll. Azt kell tehát mondanom önöknek, hogy miután 2013 és '19 között végrehajtottunk egy nagyon kedvező mérlegszűkítést, most, 2020-ban végrehajthattunk egy szintén kedvező, eredményes és szükséges mérlegbővítést. Ezt folytatni fogjuk.

Az Európai Központi Bankra figyelünk. Az Európai Központi Bank még a magyar jegybanknál is nagyobb mérlegbővülést hajtott végre, és a következő évek belföldi növekedési pénzügyi forrásai között az egyik legnagyobb forrás a jegybanki mérlegbővülés révén előálló hitelforrás lesz.

Végül, tisztelt elnök úr, tisztelt Ház, engedjék meg, hogy elmondjam azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank - és ezért időnként kissé megcsipkednek bennünket - nem csupán egy jegybank, hanem komolyan veszi a nevét: magyar, nemzeti és Magyarország központi bankja.

(11.40)

Ez azt jelenti, hogy természetesen teljesíti a három mandátumát: az árstabilitást, a pénzügyi stabilitást és a gazdaságpolitika támogatásának feladatát, de ezen túl megpróbálja, elindítja azokat a fordulatokat, amelyekben egy jegybank is részt vehet, ilyen például a zöldfordulat. A magyar jegybank egy sor olyan zöldfordulatot támogató hiteleszközt és hitelbővülést

eredményező szabályozó eszközt vezetett be, amely felgyorsítja Magyarországnak fenntarthatósági és zöldfordulatát. Ugyanez a digitális fordulat: a Magyar Nemzeti Bank a bankrendszer szereplőivel együtt, stratégiai szövetségben, a világon egyedülálló módon, teljeskörűen és kötelezően bevezette az azonnali fizetés rendszerét. Ez öt másodpercen belüli utalást jelent, de valójában egy másodperces utalást hoz, egy digitális fordulatot gyorsítottunk fel.

Hasonló módon a Magyar Nemzeti Bank a fogyasztóbarát termékcsaládjával, akár a lakáshitelek esetében, akár a személyi hitelek esetében, akár a biztosítások esetében, elindult egy olyan irányba, ami egészen világossá teszi, hogy a pénzügyi rendszerben a pénzügyi fogyasztó az első; még csak nem is a jegybank, még csak nem is a bankrendszer, még csak nem is a kormány, hanem a pénzügyi fogyasztó az első. Ezért a fogyasztóbarát termékcsalád egy értékrendbeli fordulatot is jelent.

Nagyon fontosnak tartom azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank lehetőségeihez mérten részt vesz a magyar felsőoktatási rendszer minőségi fordulatában: kilenc egyetemmel működtetünk közös oktatási programokat, természetesen a közgazdasági-pénzügyi területekre célozzuk az együttműködést; kiválósági ösztöndíjat indítottunk, már több mint ezer kiváló főiskolai és egyetemi hallgató vesz benne részt. Tehát egy, különösen a felsőoktatási rendszert célzó minőségi fordulatot is támogatunk.

És természetesen ugyanezt célozza a Magyar Nemzeti Bank, a Pénzügyminisztérium és a Diákhitel Központ közös alapítványa, a Pénziránytű Alapítvány, amely most már közel félmillió magyar általános iskolást és középiskolást lát el modern pénzügyi ismeretekkel. Azt gondolom, a pénzügyi tudatosság, a pénzügyi modern gondolkodás, a megtakarítási gondolkodás, még a tőzsdei ismeretek megszerzése is része egy ország sikerének, és a magyar jegybank a zöldfordulatot támogató, a digitális fordulatot támogató, a fogyasztóbarát fordulatot támogató és más tevékenysége mellett az oktatási rendszer minőségi fordulatának a finanszírozásában és tartalmi segítésében is részt vesz.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Drámai év van mindjárt mögöttünk. Egyetlenegy tanulságot hadd vonjak itt most le! Természetesen nagyon sok egészségügyi tanulság van, meg nagyon sok életmódbeli tanulság van, meg nagyon sok társadalmi érintkezési tanulság van, de engedjék meg, hogy egyetlenegy közgazdasági tanulságot levonjak itt a pulpituson, a tisztelt Ház előtt: nagyon bölcs dolog és nagyon hasznos, ha egy ország fenntartja az egyensúly és a növekedés együttes képletét. Az egyensúly és a növekedés házassága, ha megbomlik valamelyik, akkor könnyebben helyreállítható, mint ha eleve egy megbomlott, szertefoszlott, szétszaggatott költségvetési egyensúly, a folyó fizetési mérleg egyensúlya, munkaerőpiaci egyensúlytalanság jellemezne a gazdaságot. Nagyon nagy érték 2020-ban és a következő

évtizedben, hogy megnyertük a 2010 és 2019 közötti egyensúlyi és növekedési hadjáratot, mérközést.

Ezért mondjuk azt, a Magyar Nemzeti Bank minden vezetője és szakértője, a szakmai álláspontunk világos: a növekedés helyreállítása után, 2022 után helyre kell állítani a magyar költségvetés egyensúlyát, mert végül minden adósság, amíg nem fizetik vissza, adósság marad, és végül minden költségvetési deficitből adósság lesz. Ne tévesszen meg senkit semmilyen külső, külföldi pénzügyi, pénzügyi szirénhang! Az adósság adósság marad, minél kevesebbet veszünk fel külföldről, annál jobban járunk.

Köszönöm szépen, és köszönöm természetesen az Országgyűlés törvényi szabályozási támogatását 2020-ban, ahogy az előző években is. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Most Varga Gábor képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a határozati javaslat előterjesztőjének adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA GÁBOR, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jegybankelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés nemcsak mint törvényalkotó van jelen a magyar közjogi rendszerben, hanem ellenőrzőként is. Ebben a minőségében a kormány működésén túl több független szervezetet ellenőriz, köztük a Nemzeti Bankot és annak működését.

A Nemzeti Bank minden évben köteles beszámolni az Országgyűlésnek tevékenységéről, ennek a kötelezettségének a Magyar Nemzeti Bank a 2019. év vonatkozásában is eleget tett. A Gazdasági bizottság mint feladat- és hatáskör szerint illetékes bizottság 2020. november 2-ai ülésén megtárgyalta a Magyar Nemzeti Bank 2019. évről szóló üzleti jelentését és beszámolóját, valamint meghallgatta Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnökének szóbeli beszámolóját. A bizottság döntött arról, hogy az MNB beszámolója alapján az önök előtt fekvő H/13533. irományszámú határozati javaslatot terjeszti a tisztelt Ház elé, amelynek ismeretében az Országgyűlésnek értékelnie kell a jegybank előző évi, tehát a 2019. évi tevékenységét.

A bizottság megállapította, hogy a Magyar Nemzeti Bank B/10297. számú, a 2019. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója megfelel a jogszabályban foglalt követelményeknek, alaposan és részletesen beszámol a Magyar Nemzeti Bank feladatairól, monetáris politikájáról és felügyeleti tevékenységéről. A beszámoló ezenkívül kimerítően tájékoztat a pénzügyi közvetítőrendszeréről, valamint a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek biztonságos működéséről is. A jelentés tartalmazza továbbá a Magyar Nemzeti Bank könyvvizsgálói záradékkal ellátott mérlegét és eredménykimutatását, illetve a kapcsolódó kiegészítő mellékleteket.

Tisztelt Ház! A Magyar Nemzeti Bank 2019-es beszámolója kapcsán fontos megemlíteni, hogy 2013 márciusától minden évben, így 2019-ben is a Magyar Nemzeti Bank eredményesen és nyereségesen gazdálkodott. A pénzügyi stabilitás és gazdasági növekedés ösztönzése tekintetében elmondható, hogy az infláció a korábbi években folyamatosan célon, illetve annak közelében alakult, emellett az MNB intézkedései elősegítették a bankrendszer stabilitásának és hosszú távú forrásellátottságának megőrzését. A meghozott intézkedések hozzájárultak a pénzügyi stabilitás fenntartásához, valamint ahhoz, hogy a bankrendszer kedvező hitelezési folyamatai fennmaradjanak, ráadásul a koronavírus-járvány okozta negatív gazdasági hatások tompításában számos intézkedésével élen járt a Magyar Nemzeti Bank. A járvány kitörése óta az MNB több mint 5000 milliárd forintnyi új forrást biztosított a magyar gazdaság számára.

Tisztelt Országgyűlés! A beszámolóból kiderül, hogy a Magyar Nemzeti Bank azért is gazdálkodott eredményesen, mert mind a három mandátumának eleget tett. Eleget tett az árstabilitási mandátumának, hiszen az éves átlagos infláció 2019-ben 3,4 százalék volt, és az év egészében a jegybanki toleranciasávon belül, a 3 százalékos inflációs cél körül alakult. Az MNB továbbra is azon kevés jegybankok egyike, amely folyamatosan teljesíti elsődleges célját, az árstabilitás fenntartását. 2019-ben folytatódott a magyar gazdaság eddig is dinamikus bővülése, a GDP 4,6 százalékkal nőtt, amihez az ágazatok széles köre hozzájárult.

Fontos megemlíteni továbbá, hogy az MNB 2019 elején indította el a növekedési hitelprogram új, NHP Fix elnevezésű konstrukcióját, amelynek elsődleges célja volt a kvv-k hitelezésszerkezetének a javítása.

(11.50)

Az 1000 milliárd forintos keretösszeggel indult, célzott konstrukció a fő paramétereit és a lebonyolítási módját tekintve megegyezik az NHP korábbi szakaszában előírtakkal. A programhoz kapcsolódó, év végi mintegy 400 milliárd forintnyi hitel- és lízingszerződés megkötésre került, sőt emellett az MNB 2019. július 1-jén 300 milliárd forintos keretösszeggel elindította vállalati kötvényvásárlási programját is, ez volt a növekedési kötvényprogram.

Tisztelt Ház! Elmondható, hogy 2013 óta a költségvetés GDP-arányos kamatkidadásai mintegy 2,3 százalékponttal csökkentek. 2019-ben ez több mint 1000 milliárdos megtakarítást jelent a költségvetés számára. Így 2013 óta több mint 3600 milliárd forinttal mérséklődött az államadósság után fizetendő kamatkidadás.

A Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Stabilitási Tanácsa kialakította a minősített fogyasztóbarát lakáshiteltermékekre vonatkozó feltételrendszert, így áttekinthető, egyszerű és gyors ügyintézés mellett felvehető, kedvező árazású, fix kamatozású lakáshitelek kerültek forgalomba.

Ezek aránya az új banki lakáshiteleken belül 2019-ben elérte a 60 százalékot. A programnak jelentős szerepe volt abban, hogy 2019 végére 99 százalékra nőtt az éven túlra fixált kamatozású lakáshitelek új folyósításon belüli aránya.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Néhány mondat erejéig mindenképpen szeretnék kitérni a 2020. évre is, ahogy a Magyar Nemzeti Bank elnöke is kitért, hiszen ez az év minden szempontból jelentős gazdaságtörténeti és pénztörténeti fordulat a világban is és ezen belül Magyarországon is. A Magyar Nemzeti Bank a kormánnyal együtt, megítélésem szerint helyesen, jól kezelte eddig az összetett válságot. Az összetett válság nyilvánvaló, hogy egészségügyi, járványügyi válság, másrészt pedig egy gazdaságpszichológiai válság.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Nemzeti Bank már 2013. március óta hatékonyan alakítja hazánk, Magyarország gazdaságpolitikáját, hatékonyan működik együtt a magyar kormánnyal, a Magyar Nemzeti Bank működése is segíti abban a magyar kormányt, hogy évről évre csökkentse a szocialista kormányok által felhalmozott adósságállományt, bővítse a foglalkoztatást, és támogassa a magyar családokat.

A Gazdasági bizottság és a magam nevében is azt mondhatom, hogy a jegybank 2019-ben példásan teljesítette a rábízott feladatokat, és hatékonyan, a kormánnyal együttműködve járult hozzá Magyarország gazdaságpolitikájának gyarapításához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartí pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Tájékoztatom képviselőtársaimat arról is, hogy elnök úrnak más irányú hivatalos elfoglaltsága miatt távoznia kellett, és Virág Barnabás alelnök úr képviseli a Magyar Nemzeti Bankot a további vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Witzmann Mihály képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Nemzeti Bank egyik legfontosabb feladata, hogy a kormányzat működését segítve támogassa a gazdaságpolitikában történő eredmények elérését, illetve ezeknek az eredményeknek a folytatását. Az expozéban Matolcsy elnök úrtól, illetve a Gazdasági bizottság előadójaként képviselőtársamtól, Varga Gábortól is hallhattuk, továbbá az előttem fekvő beszámolóból is világosan kiolvasható, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2019-ben, tulajdonképpen nyugodtan mondhatjuk, hogy igen-

igen sikeres működési évet zárt, és teljesítette az előzetes célkitűzéseit is egyaránt.

Vezérszónoki felszólalásomban, engedjek meg, hogy kitérjek néhány gondolat erejéig a 2020. esztendőre is, valamint a 2019-es beszámolóval kapcsolatban szeretném röviden ismertetni a Fidesz-frakció véleményét és álláspontját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy mennyire fontos a jegybank és a magyar kormány hatékony együttműködése a magyar gazdaság és Magyarország pénzügyi stabilitása érdekében. A hatékony együttműködés és a pénzügyi stabilitás fontossága még inkább felértékelődik egy olyan helyzetben, amelyet a 2020. évben él át az egész világ. Ez az év minden szempontból jelentős gazdaságtörténelmi és pénztörténelmi fordulat a világban minden nemzetgazdaság számára, és nyilván így van ez Magyarország esetében is.

A Magyar Nemzeti Bank a kormánnyal együtt megítélésem szerint eddig helyesen és jól kezelte ezt a meglehetősen bonyolult helyzetet, ezt az összetett válságot, ahogy képviselőtársam is említette, amelyhez arra volt szükség, hogy a magyar gazdaság egy stabil alapokon nyugvó gazdaság lehessen, nem pedig egy kivézetetett, eladósodott, csőd szélére került, csőd szélén álló gazdaság, mint sajnos amelyet a szocialista kormányok hagytak hátra maguk után 2010-ben.

Az is jól látható azonban, hogy a 2020. év rendkívüli nehézségeket és kihívásokat hozott, és a nemzetközi trendeknek megfelelően megszakította a korábbi évek kedvező növekedési tendenciáit, mutatóit. Azonban így az év végéhez érkeve már egyre optimistábban tekinthetünk előre, ugyanis a láthatáron van, sőt már-már elérhető közelségbe került a koronavírus elleni oltóanyag, és ráadásul gazdasági szempontból is kedvezőbb a helyzet a korábbinál, mivel a magyar kormány és a Magyar Nemzeti Bank együtt sikeresen védekezett a járvány gazdasági következményei ellen.

És ha már a koronavírusról tartunk, akkor azt is illik elmondani, hogy a járvány okozta negatív gazdasági hatások tompításában is számos intézkedést tett meg és járt az élen a Magyar Nemzeti Bank. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a járvány kitörése óta a MNB több mint 5000 milliárd forint új forrást biztosított a magyar gazdaság számára. Itt emelném ki azt is, hogy az MNB mérlegének GDP-arányos növekedése az egyik legnagyobb volt Európában, amelynek során a mérleg nagyságrendileg a GDP 24 százalékaról a GDP 38 százaléka tudott bővülni.

A sikeres védekezés alapvetően három pilléren alapult. Az egyik ilyen fontos pillér volt a gazdaság jó állapota, ugyanis a járvánnyal Magyarország stabil fundamentumok és erős kiinduló gazdasági helyzet mellett nézhetett szembe. Az elmúlt évtizedben követett gazdaságpolitika fenntartotta Magyarország makrogazdasági egyensúlyát, valamint csökkentette a külső és a belső sérülékenységét egyaránt. Jegybanki

oldalról az MNB szűkítette az elmúlt években a mérlegét, így megfelelő mozgástérrel rendelkezünk, és továbbra is rendelkezünk, rendelkezik az ország gazdasági kihívások tartós kezelésével.

A másik fontos alappillér volt a sikeres védekezésben a pénzügyi rendszer stabilitása, amiről elnök úr beszélt az imént. 2013 utáni lépések ugyanis sikeresen megeremítették a hazai pénzügyi rendszer stabilitását, a bankrendszer sokkellenálló képessége folyamatosan nőtt, miközben a reálgazdaságot támogató hitelezési aktivitása egészséges szerkezetben tudott bővülni. Az elmúlt évek során meghozott intézkedések egyúttal érdemben csökkentették a hazai szereplők és Magyarország sérülékenységét is.

A sikeres védekezés harmadik lába pedig, azt gondolom, a sebességben tudható be, a Magyar Nemzeti Bank gyors reagálására vezethető vissza, ugyanis a járvány megérkezésekor a Magyar Nemzeti Bank valóban gyorsan, koordinált és célzott lépések sorozatával tudott lépéseket tenni a helyzet kezelése érdekében. A jegybanki intézkedések elősegítették a hazai pénzügyi folyamatok stabilizálódását, és hatékonyan támogatták, illetve támogatják ma is a fenntartható gazdasági növekedést és annak újraindítását.

Összegezve tehát mindenféleképpen elmondhatjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank jelentős erőket vetett be a járvány okozta károk enyhítése és a gazdaság talpra állítása érdekében.

(12.00)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Nemzeti Bank 2019. évi tevékenységét tekintve megállapítható, hogy az éves átlagos infláció 2019-ben 3,4 százalék volt, és az év egészében a jegybanki toleranciasávon belül a 3 százalékos inflációs cél körül tudott alakulni. Az év elején 3 százalék körül ingadozott a fogyasztói árindex, ezt követően viszont azt is láttuk, hogy elsősorban az üzemanyagárak növekedése következtében a tavaszi hónapokban az infláció átmenetileg a toleranciasáv felső harmadába emelkedett, majd ismét a 3 százalékos cél közelében tartózkodott.

2019-ben folytatódott a magyar gazdaság addig is dinamikus bővülése, a GDP 4,6 százalékkal nőtt, amihez az ágazatok széles köre is hozzájárult. Rendkívül fontosnak tartom kiemelni, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2013 óta, azaz egész pontosan immáron nyolcadik esztendeje nyereségesen gazdálkodik. Az MNB eredménye 2019-ben, jelentős növekedést követően mintegy 254,7 milliárd forintra emelkedett. Az MNB igazgatóságának döntése alapján az eredmény döntő része, mintegy 250 milliárd forint osztalékként egyébként befizetésre került az állami központi költségvetésbe. Ezzel a lépéssel is hozzájárult a jegybank ahhoz, hogy az állam növelhesse a koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben önmaga mozgásterét.

Azt is lényegesnek tartom kiemelni, hogy a jegybank által indított különféle programok nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy a költségvetés GDP-arányos bruttó kamatkidadásai 2019-ben - 2013-hoz viszonyítva - mintegy 2,3 százalékponttal mérséklődtek, ami több mint ezermilliárd forint megtakarítást jelent.

Összesítve tehát az is jól látható, hogy a támogató monetáris kondíciók a 2013-2019 közötti időszakban mintegy 3600 milliárd forintos kamatmegtakarítást jelentettek a központi költségvetésnek. Ezek alapján jól látható, hogy a Magyar Nemzeti Bank intézkedései érdemben hozzájárultak az ország külső sérülékenységének csökkentéséhez. A központi államadósság devizaaránya 2019 folyamán mintegy 2,7 százalékponttal, 17,3 százalékra mérséklődött.

2019-ben a jelzáloghitelek között szinte kizárólagossá váltak a hosszabb időszakra, legalább öt évre kamatfixált termékek. A hosszabb kamatfixálás térnyerésében nagy szerepet játszott a csak hosszabb kamatrögzítéssel igényelhető minősített fogyasztóbarát lakáshitelek térnyerése is, amelyek piaci részesedése 2019 végére mintegy 70 százalék közelébe emelkedett. A minősített fogyasztóbarát lakáshitelek mellett 2019-ben a Magyar Nemzeti Bank kidolgozta a minősített fogyasztóbarát otthonbiztosítás keretrendszerét is, amely alapján 2020. január 10-étől pályázhattak a biztosítók erre a minősítő védjegyre.

A bankrendszer likviditási és finanszírozási pozíciója 2019-ben is stabilan alakult, az MNB előírásait a bankok jelentős pufferekkel teljesítették. A háztartások hitelállománya nemzetközi összehasonlításban is kiugró mértékben, majdnem 17 százalékkal bővült 2019 folyamán. Azonban nagyon fontos hangsúlyozni, ahogy azt az imént az exorzéjában jegybankelnök úr is megtette, hogy a hitelezés bővülése ugyanakkor egy kiegyensúlyozott szerkezetben tudott megvalósulni.

A hitelezési folyamatokra egyébként nagy hatást gyakorolt az év közepén a kormány családvédelmi akciótervének keretében elindított, azonnal népszerűvé váló babaváró kölcsön is. Az ehhez kapcsolódó hitel felvétel év végéig mintegy 470 milliárd forint volt, ez a teljes második féléves lakossági hitelkibocsátásnak mintegy harmadát teszi ki.

A lakossági nem teljesítő hitelek aránya közel 3 százalékpontos éves mérséklődést követően 4,2 százalékra süllyedt, ami elsősorban a hitelintézetek tisztítási aktivitásának volt köszönhető, de a dinamikus bővülő hitelállomány is hozzájárult a ráta csökkentéséhez.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Fontos egyúttal megjegyezni, hogy a vállalatok hitelállománya európai és régiós összevetésben is kiemelkedő mértékben, tranzakciós alapon majdnem 14 százalékkal bővült 2019 folyamán. A vállalatok 2018-hoz képest 9 százalékkal nagyobb, mintegy 2800 milliárd forint értékben kötöttek új hitelszerződéseket az elmúlt esz-

tendőben. A mikro-, kis- és középvállalkozások hitelállománya közel 15 százalékkal bővült a tavalyi évben, a kkv-hitelezés egészségesebb szerkezetét pedig a 2019 év elején bevezetésre kerülő MNB NHP Fix konstrukciója is támogatta, melynek keretében 2019-ben közel 290 milliárd forint összegben kötöttek szerződést a hitelintézetek társas vállalkozásokkal.

Ha a vállalati nem teljesítő hitelek arányát vizsgáljuk, azt mondhatjuk, hogy 2019 végére éves alapon 1,6 százalékponttal, 3,9 százalékra csökkent, elsősorban itt is, ugyanúgy, mint a lakossági hiteleknél, a hitelintézetek tisztítási aktivitásának, illetve a hitelállomány dinamikus bővülésének következtében ez a mutató.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy mindannyian egyetérthetünk abban, hogy ha rendben vannak egy ország pénzügyei, akkor az itt, Magyarországon is minden nehézség ellenére könnyebb helyzetet teremt az országban élőknek, a magyar embereknek, a magyar családoknak és a magyar vállalkozásoknak is. Mindezek tükrében elmondhatjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank a tavalyi évben is eleget tett a törvényi feladatainak, teljesítette az elvárásokat és a célkitűzéseket, továbbá sikeresen, a magyar emberek érdekében végezte a tevékenységét.

A magam és a Fidesz-KDNP-frakció nevében tisztelettel megköszönöm Matolcsy György elnök úrnak, és a Magyar Nemzeti Bank dolgozóinak is sikeres és együttműködő munkáját, amelynek eredményei, sikerei, valamint pozitív gazdasági hatásai nagymértékben segítik Magyarországot fejlődésében. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Talán ennyi műhelytitok befér, hogy az egyik kedvenc törvényjavaslatomról és jelentéstárgyalási időszakról van szó, hiszen jegybankelnök urat számos kritika éri a tekintetben, hogy az alapportfólión rendszerint szeret túlnyúlni, és olyan témákról megnyilvánulni, olyan témákban kutató, kutattatni, amelyek azért a szakmán belül nem képezik rendre egy jegybank alap kutatásainak tárgyát. Tehát ezt a portfólióbővítést én egyébként nem szemlélem távolságtartással, tehát hozzám közel áll az, hogy adott esetben egy jegybank is megnyilvánulhasson ezen kérdésekről. A baj ott van, amikor az alapportfólió háttérbe szorul, és adott esetben többet foglalkozunk akár sajtószinten is egy múkincs vagy festmény sokszor indokolatlan megvásárlásával, mint azzal az alaptevékenységgel, amely egyébként a magyar rögvalóságához közelebb visz, lásd: elszálló forintárfolyam.

Nagyon hosszas szakmai vitákat lehet és érdemes folytatni arról, hogy mi a jegybank feladata, de én azért vagyok távolságtartó önökkel kapcsolatban, mert a jegybank, amikor, mondjuk, elszáll a forintárfolyam, rendre arra hivatkozik, hogy a jegybanknak nincs árfolyamcélja, itt a parlamentben a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény az, amely egyértelműen körülhatárolja, körülbástyázza a Magyar Nemzeti Bank cselekvési területét, hatókörét, jogerejének kifejezhetőségét, tehát azt a dimenziót, amiben ő tud gondolkodni. Ezzel sem értek egyet egyébként, mert akkor miért gondolkodik demográfiáról a jegybank, pedig szerintem helyes, hogy demográfiáról gondolkodik.

A helyzet viszont az, hogy itt azok a kormánypárti képviselőtársak, akik udvariasan végighallgatják ezeket a vitákat, vezérszónoklatokat mondanak, sokszor egyébként magvas gondolatokat fogalmaznak meg - és ezt nem cinikus éllel mondom -, ők viszont csendben asszisztálnak ahhoz, hogy az a jegybanktörvény, amit hozott ez a parlament, olyan, amilyen. Adott esetben igen, el kellene érni, hogy a jegybanknak azért minimális keretek között legyen árfolyamcélja. Hiszen én meghallgattam jegybankelnök úr többszöri expozéját - nagyon hosszú évek óta diskurálunk itt a parlamentben, még ha ő most személyesen sajnos nincs is itt -, éppen ezért alelnök urat kérem, hogy a felvetéseket, könyörgöm, vegye már ilyen írásbeli kérdésnek, és válaszolja meg ezeket, hiszen akkor tudunk előrébb jutni legalább a jövő évi vita kapcsán, ha ezekre válaszokat kapunk.

Tehát senki nem ejtett szót arról a brutális, ezermilliárdos nagyságrendű különadóról, amely Magyarország elmúlt tíz éve gazdasági berendezkedésének köszönhető, ami lényegében abból áll, hogy a forintot engedik tudatosan elszállni, az árfolyam gyengítésével kedveznek az önök szövetségeseinek, a német autógyártóknak és multi cégeknek, és ezen multi cégek kényeztetéséért, az ő számukra paradicsomi állapotok kialakításáért, gyakorlatilag a forint elszállásának engedésével a magyar állampolgárokra egy különadót vetnek ki. *(Nacsa Lőrinc belép az ülésterembe, és elfoglalja helyét.)*

Hogyan lehet definiálni, hogy Nacsa képviselőtársam is megértse, hogy miről van szó? Egész pontosan úgy, hogy aki importterméket vásárol - nézze, képviselőtársam, itt van egy okostelefon *(Felmutatja.)*, mindenkinek van, és a hivataltól is kap -, tehát aki ilyet vásárol, kifizeti forintban ennek a vételárát. Ha egy normális, mondjuk, 300 körüli forintárfolyamhoz képest 360 forintban gondolkodunk - ugye, azt látjuk nagyjából, hogy 355-360, ilyesmi árfolyamok jönnek szembe -, akkor ez a telefon, képviselőtársam, 30-40 ezer forinttal drágább is lehet, mint egy normálisan elképzelt forintárfolyam mellett.

(12.10)

Ha ön bemegy, mondjuk a Westendbe, és a H&M-ben vásárol magának egy edzőpólót, egy pulóvert, bármit, akkor ez a különbség akár két-három

ezer forintba is rúghat egy normális forintárfolyamhoz képest, hiszen minden importtermék árába beszűrődik a gyenge forintárfolyam közvetett hatása.

A helyzet súlyosságát viszont az jelzi igazán, hogy nyugdíjas honfitársaink, minimálbérből élő honfitársaink, amikor elmennek alapvető élelmiszert vásárolni, egy ideális helyzetben megtehetnék ezt pusztán a hazai termékek köréből. 2010 óta diskurálunk arról, hogy milyen jó lenne, ha minél szélesebb skálában hazai gyártású alapvető élelmiszerek állnának rendelkezésre. Még ha feltételezzük, hogy ez így lenne - nincs így sajnos -, akkor is a hazai előállítású élelmiszerek árába is beszűrődik emelő hatásként a gyenge forintárfolyam hatása. Hiszen a magyar cég is kényszerül sokszor külföldről venni permetezőanyagot, külföldről venni azt a gépet, amivel megmunkálja a földjét, amivel feldolgozza a megtermelt élelmiszert, így módon a gyenge forintárfolyam még a hazai előállítású, alapvető élelmiszerek körében is árfelverő hatást vált ki, és brutális ez a hatás, ha külföldön előállított élelmiszer-féleségekről beszélünk.

Én nagyon nagy vadász vagyok ilyen esetekben, amikor be kell menni egy szupermarketbe vagy a piacra, és minden áruféleségnek utánajárok, hogy mi az, ami hazai, és rendre azt szeretem, ha 80 százalék fölötti a hazai a kosaramban. Komoly kihívásokat okoz mindez, hiszen főleg nagyvárosi, városi környezetben igen nehezen megoldható a pusztán hazai beszerzése.

Tíz év alatt sajnos ebben sem tudtunk érdemi irányba elmozdulni, bár ülnek önöknél olyan agrárszakemberek, akik tényleg elhivatottak ezen a területen, és minden tiszteletem az ilyen szándékaiké; csak hát a rögválóság szembejön. És azt látjuk, hogy a gyenge forintárfolyam brutális árfelverő hatása, ha mindezeket a hatásokat összeadjuk, ezermilliárdos nagyságrend, és ezt a nagyságrendet évente a magyar polgárok fizetik meg; azok az adófizetők, akik nem kértek ezekből a negatív externáliákból, nem kértek a járulékos hatásokból, nem kértek a forintárfolyam brutális, őket sújtó különadójellegéből, mert még egyszer hangsúlyozom, ez a gyenge forintárfolyam az önök stratégiai partnereinek, a német multi cégeknek, autógyártóknak kedvez. Ezen multi cégek jellemzően adóztatlanul viszik ki nagyon sokszor a profitot Magyarországról, a közteherviselésben, tisztelet a kivételnek, de nem annyira vesznek részt, és nekem fáj az, hogy jegybankelnök úr expozéjából mindezt kihagyja.

Ha erre bizonyítékot keresünk, és én remélem, hogy a számok szintjén is tudunk vitatkozni a mai nap folyamán, akkor nézzük meg az utolsó zárszámadást! Itt vitatkoztunk róla ebben az ülésteremben, képviselőtársaim közül többen itt voltak akkor is személyesen. Elmondtuk azt, hogy ezen zárszámadásból kiderül, hogy a magyar állampolgárok a brutális 27 százalékos uniós rekorder áfaszint miatt több mint 4000 milliárd forintot fizetnek be áfa gyanánt a központba minden egyes évben. 4000 milliárdot! Személyi jövedelemadó,

egyéb terhelések tekintetében egy több mint 2000 milliárdos nagyságrend jelentkezik. Viszont azt látjuk, hogy a társaságiadó-bevétel pedig egy csöppnyi kis 300 milliárdos, és azt látjuk, hogy mind a terv, mind a megvalósult összeg is hármassal kezdődik. Tehát 300 milliárd versus a 4000 milliárd, és a nagyon súlyos lakossági befizetésekkel eredő összegek.

Tehát azt látjuk, hogy a közteherviselés nem válsul meg, a magyar lakosság sokkal, 10-szer, 15-ször többet vállal a terhekből, mint azok, akik nagyon-nagyon komoly profitokat realizálnak a magyar piacon. Nehogy bárki multiellenességgel vádolja a Jobbikot, mert erről szó sincsen! Én a közteherviselésben hiszek, abban hiszek, hogy főleg egy járványügyi veszélyhelyzetben mindenkit a teherbíró képességével arányosan terhelünk, és mindenkitől elvárjuk azt, hogy vegyen részt a védekezésben.

Ezért, amikor jegybankelnök úr egyébként a számok szintjén korrekt módon elmondta, hogy hogyan alakult a bankadó, banki ágazati különadó, tranzakciós illeték története, egy-két apróságot kihagyott, hogy ezeket lényegében teljes egészében áthárították a fogyasztókra. De ez is egyébként vitaképes, tehát lehet vitatkozni arról, hogy 85 százalékot hárították át vagy 98-at, ez egy legitim vita. Viszont azt szeretném elmondani, hogy ezzel párhuzamosan Matolcsy úr kihagyta az expozéból azt, hogy bizony az utóbbi időszakban is, amikor járványügyi védekezésre került sor, ezek a bankok nem fizettek be a közös védekezési alapba, csak papíron. Papíron befizettek 55 milliárd forintot, ugye, a védekezési alapba, amit a következő években nullára leírhatnak az adójukból.

És azt is látjuk, hogy - erősítsen meg, vagy cáfoljon alelnök úr - amikor az MNB egy ezermilliárdos keretet nyit az érintettek számára, és a bankok ezt 4 százalékos marzsszal ki tudják használni, akkor ez azért barátok közt is egy 40 milliárdos támogatásnak felel meg, ahelyett, hogy azt az 55 milliárdot tényleg befizetnék a költségvetésbe, és aztán nem írhatnák le.

Tehát nem szeretném én sarcolni, szénné terhelni a bankokat, de azt látom, hogy a járványügyi védekezésre ezt az 55 milliárdot sem fizetik be, mert leírják az adóból, a másik oldalon a pénzügyi tranzakciós illeték évente több mint 200 milliárdos összegét deklarált, bevallott módon hárították át a fogyasztókra.

Nálunk jelentkezett fogadóórán olyan magyar vállalkozó, kisvállalkozóról van szó, aki az áprilisi-májusi döntés környékén kapott a bankjától visszamenőleg egy levelet, alelnök úr, ahol leírja neki a pénzügyi tranzakciós illeték bevezetése miatt az elmúlt öt hónapra is kiszámlázzák neki azt a terhet, amit most fizessen be.

Mindenféle jogszabályi előírással szembemenő módon, demokráciában elfogadhatatlan módon, pénzügyi, fogyasztóvédelmi szempontból értékelhetetlen módon vagy nagyon is értékelendő módon történt ez (*Nacsa Lőrinc: Ezért lépett fel az Magyar Nemzeti Bank.*), a lényeg az, hogy ezek a cégek bevallották azt,

hogy áthárították a pénzügyi tranzakciós illetéket. Kérdezem én, hogy a Magyar Nemzeti Bank nagyon hanges reakciói hol voltak ebben a kérdéskörben.

És tudom, hogy a jogalkotónak kell címeznem ezt, nem akarok inkorrekt lenni önnel, önökkel szemben, de azt látom, hogy a kormányzat képviselői csendben ülnek ezen kérdéskör kapcsán, pedig évente 200 milliárd forint indokolatlanul az ügyfeleken kerül leverésre. Erősítsen meg vagy cáfoljon alelnök úr, de ezért „cserébe” Európa egyik legdrágább bankolási szisztémáját kapjuk vissza!

Én megvizsgáltam azt, hogy Nagy-Britanniában milyenek a feltételei egy nullás, tehát szó szerint költség nélküli bankszámla-konstrukciónak, és azt látom, hogy jellemzően az alacsonykeresetűek esetében könnyen elérhető nagyon sok banknál nullás konstrukció.

Magyarországon lényegében nem, itt a legalacsonyabb keresetűek is annyit fizetnek, mint amennyit, mondjuk, egy közepesen kereső nyugat-európai országban élő adózó, ezért nagy tisztelettel ajánlom figyelmükbe, és ezt is vegye, kérem, írásbeli kérdésnek, elvárok egy választ rá, hogy vezessünk be, vezessenek be olyan bankszámla-konstrukciót, amely a kirívóan keveset keresők, kisnyugdíjasok esetében legalább az alaptranzakciók, pénzfelvétel, havonta egyszeri-kétszeri átutalás tekintetében ingyenesen igénybe vehető. Nem tudom ugyanis elfogadni, hogy ne differenciáljunk ebben a kérdésben.

Engem terheljenek nyugodtan azzal a pár ezer forinttal havonta, mert nagyon tisztos tiszteletdíjat kapunk, amiből, úgy érzem, nem szabad panaszkodni egy banki tranzakciós illetékre vagy díjra. Viszont egy kisnyugdíjas esetében annak a 900-1200 vagy akár hány forintnak nagyon komoly helye lenne máshol, és szerintem mi nem tehetjük meg, hogy egyáltalán a vitát ne folytassuk le erről a kérdéskörrel.

Beszélhetünk továbbá az infláció kapcsán arról, hogy ennek hatásai hogyan jelentkeztek az általam már említett alapvető élelmiszerek piacán. Azt látjuk, hogy ha a maginflációt vizsgáljuk, akkor kétségkívül vitaképes az, hogy egy meghatározott százalékos térben, dimenzióban maradtunk, és komolyabb elszállások csak bizonyos szférákban, ágazatokban következtek be.

Ugyanakkor itt megint oda lyukadunk ki, hogy a luxusjachtok áfaváltozását, infláció- vagy árváltozását is vizsgáljuk az inflációs hatások között, viszont az alapvető élelmiszerekét is. Tehát egy olyan átlag jön ki, amiből, ha alelnök urat meg engem átlagolunk, akkor egy közepesen rövid hajú ember jön ki, miközben nekem egyetlen szál haj sincs a fejemen.

Tehát ezekkel az átlagokkal érdemes vigyázni, és azt szeretném mindebből kihozni: érdemes külön vizsgálni az alapvető élelmiszerek piacát abból a szempontból, hogy bár én üdvözlöm, hogy a termékör néhány százaléka esetén csökkent az alapvető élelmiszerek áfakulcsa, ne vitassuk el, hogy egy átlagos bevásárlókosár, mondjuk, a benne lévő termékek

10 százaléka esetén komoly mértékben csökkent az áfa, és ez jó.

A bajom az, hogy ennek a lépcsőzetessége előidézi azt, hogy a kereskedők könnyebben nyelik le ezt az áfacsökkenést, és ebből nem lesz minden esetben árcsökkenés. Ezt kormánypárti képviselőtársaim sokszor elintézik azzal, hogy nem tudunk beleszólni szabadpiaci viszonyokba, én nem is beleszólni, bele-erőszakoskodni akarok, egy olyan monitoringrendszerrel kérek számon önöktől, amely vizsgálja, hogy adott áruféleség - mondjuk, drámai, rövid időn belül történő - nagy árdrágulása esetén állnak-e valós piaci folyamatok a háttérben vagy pedig sem. Ezek mérhető folyamatok, tisztán látnának önök is, tisztán látnánk mi is. Nem hitvitákat folytatnánk az alapvető élelmiszerek áfájáról utána a parlamentben, hanem szakmai vitát. Óriási előrelépés lenne ez a mostani állapotokhoz képest.

Szeretném továbbá óvatosságra inteni kormánypárti képviselőtársaimat azt illetően, hogy fetiszizálják a GDP-változásokat. Én nagyon szeretném, ha Magyarországon kiugró lenne a GDP-növekedés. Láthatjuk azt, hogy bizonyos esetekben a makroszámok rendben is vannak. Tehát felülről nézvést még megvolnánk nagyon sokszor, viszont a GDP-növekedés mögött jellemzően azon túlkedvezményezett multi cégek állnak, akikkel nem tud sem termelékenység, sem más szinten versenybe szállni most még a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozói szektor.

(12.20)

Tényleg, egy példával ezt megint alátámasztanom, aztán vagy reagálnak erre vagy nem: az Audival kötött most Magyarország Kormánya egy 2 milliárdos támogatási szerződést, amely a teljes ez évi leállását megtéríti ennek a cégnek, az összes ebből fakadó kárt, miközben magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások sajnos nem tudnak elérni ilyen kedvezményeket.

Amit ebből ki szerettem volna hozni, az az, hogy a GDP-növekmény jó részét produkáló cégek sajnos érdemben nem vesznek részt a közteherviselésben Magyarországon, nem fizetnek be annyi társasági adót, amely kompenzálná a magyar költségvetést azért, amennyi támogatási tömeget nyújt ezeknek a cégeknek. A 2010-es időszak óta a multik támogatási volumenje egyértelműen erősödött, tehát egyre több és több közpénzt adnak számukra, és kialakult az, hogy ezen cégek nyeresége magánnyereség, nagy magáncégeké, amit kivisznek az országból, ha viszont veszteséget szenvednek, mint most az Audi esetében, azt önök összeadatják az adófizetőkkel. Nem korrekt hozzáállás, nem korrekt politika ez!

Közteherviselést követelünk, és az általunk felvetett kérdésekre egyértelmű válaszokat az MNB vezetője részéről. Amennyiben ezeket megkapjuk, ígérhetjük, hogy tisztos szakmai vitát fogunk folytatni a továbbiakban is a felmerültekről. Köszönöm

a lehetőséget. (Szórványos taps a Jobbik és a DK sorában.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Köszönjük szépen a beszámolót, ami nyilvánvalóan nemcsak a 2019-es évre szorítkozott, hiszen látjuk azt, hogy milyen gazdasági folyamatok mennek végbe a 2020-as évben is. Ezért - szerintem helyesen - Matolcsy elnök úr beszámolója az idei évre is kiterjedt bizonyos mértékben, és elmondta, hogy miket várhatunk az idei évben, hogyan érdemes ezt az évet kezelni, és mik a lehetőségeink az előtünk álló években abból a szempontból, hogy ebből a nehéz gazdasági évből a következő években Magyarország meg tudjon erősödni, és vissza tudjon térni ahhoz a pályához, ami egyébként a 2020-as évet megelőzően jellemezte a magyar gazdaságot.

Én azt gondolom, hogy ebben nagy szerepe van a Magyar Nemzeti Banknak, föl is fogom vázolni itt a felszólalásomban, hogy miért gondolom azt, hogy több szempontból és több területen is nagy szerepe van a Magyar Nemzeti Banknak. De engedjenek meg egy-két reakciót, és hogy értsük a kitekintést, engedjenek meg összefüggéseket és összehasonlításokat is, hogy hogyan nézett ki korábban a magyar gazdaság és a jegybank tevékenysége, és hogyan néz ki ez most.

Z. Kárpát képviselőtársam ruha- és telefonrekordjaira nem szeretnék reagálni itt az Országgyűlésben, hogy ő márkákat hoz ide a Ház elé. (Mesterházy Attila: Szörnyű!) Ugyanakkor szeretném azt visszatámasztani, hogy a GDP összetételében és a GDP-mutatókban ne lenne óriási része a magyar kis- és középvállalkozásoknak és a magyar munkaerőnek, a magyar vállalkozásoknak akár a turizmus területén, a szállás-vendéglátás területén, akár a mezőgazdaság területén, akár a folyamatosan bővülő exporttevékenységben ne lenne részük a magyar kis- és középvállalkozásoknak, és ne lenne egy erős magyar kis- és középvállalkozói szektor, amely igenis kemény munkával hozzájárul ahhoz, hogy ilyen szép számokat érteztünk el az elmúlt években.

Természetesen abban sosem fogunk vitatkozni, hogy mindig szükséges újabb és újabb megerősítés a magyar kis- és középvállalkozói szektor felé, de az ő eredményeiket eltagadni, azt gondolom, hogy nem illeendő az Országgyűlésben sem.

Ha megnézzük azt - válságot hasonlítunk össze válsággal -, hogy 2008-2009-ben milyen volt a magyar gazdasági helyzet, mit tett hozzá ehhez a jegybank, és hogyan alakul ez most, 2020-ban a mostani pénzügyi-gazdasági válság kellős közepén, amit természetesen egy világjárvány, a koronavírus-járvány

okozott, és mi az ehhez hozzá tett jegybanki értékhor-
dozó, értékteremtő és plusz hozzáadott érték, akkor
világosan látszik az elméletbeli, elvbeli és gyakorlat-
beli különbség is köztünk és a patkó másik oldalán ülő
képviselőtársaink között.

Látjuk azt, hogy a korábbi jegybankelnök, Simor
András offshore tevékenysége mellett ő egy megszo-
rításpárti jegybankelnök volt. Nézzük meg, hogy
2008-2009-ben milyen állapotban érte a magyar
gazdaságot a világválság! Hiszen már előtte, 2007-
ben, amikor a közgazdászok békeévnék, pénzbőség-
nek hívták azt az időszakot, akkor is 5 százalék fölött
volt az államháztartási hiány. Az egész világon a má-
sodik legrosszabb adatokkal rendelkezett Magyaror-
szág, a háború sújtotta Libanonban volt magasabb az
államháztartási hiány, mint Magyarországon - és ez
még a válságot megelőző évekre vonatkozik, hogy ne
kérjenek rajtunk számon kettős mércét a baloldali
képviselők.

De hogy reagált akkor a baloldali kormány, a
Gyurcsány-kormány a válságra helyből? Megszorítá-
sokkal, adóemelésekkel, a beígért adócsökkentések
eltörlésével, a családok, a vállalkozások sanyargatásá-
val. Amikor ez a válság elszabadult, egyébként az ak-
kori jegybank tevékenységének is köszönhetően el-
szabadult devizahitelezés kellős közepén érte a ma-
gyar családokat és a magyar vállalkozásokat, akkor
azt kell hogy mondjuk, hogy ez egy nagyon-nagyon fe-
lelőtlen politika volt már egészen 2008-ig, a válságig,
de a válságkezelésben meg még inkább. Amikor egy
gyenge országot, gyenge lábakon álló gazdaságot ér el
egy olyan válság, amilyen 2008-ban bekövetkezett,
akkor pontosan látjuk, hogy ennek az lesz az eredmé-
nye, hogy elvesznek a családoktól, elvesznek a vállal-
kozásoktól, és egyébként az összes pénzügyi muta-
tónk folyamatosan romlik, és ezáltal egy kiszolgáltat-
ott és megszorításokkal teli országot hagyott örökül
a Gyurcsány-Bajnai-tandem.

Én azt gondolom, hogy ez az, amit minden alka-
lommal meg kell akadályoznunk. Ez az, ami soha nem
jöhet el újra, hogy annyira kiszolgáltattott legyen egy
ország, és a politikai és gazdasági irányítás kizárólag
adóemelésekben és megszorításokban tudjon gondol-
kozni, ez az a politika, amit nem szeretnénk, hogy
visszatérjen, és nem szeretnénk, hogy ilyen jellegű
válságkezelés és ilyen jellegű jegybankvezetés - az
offshore-ozásról most nem is beszélve - legyen egyéb-
ként Magyarországon.

Ha megnézzük, hogy a jegybank 2010 és '13 kö-
zött, amikor még az önök által delegált offshore lo-
vag volt a vezetője a jegybanknak, mit tett hozzá a
magyar gazdaság növekedéséhez, hozzátenni nem
nagyon tudott, ugyanakkor lassítani és fékezni tudta
azt. Hiszen olyan magasan tartotta az alapkamatot,
miközben egyébként mindenki más, az Európai Köz-
ponti Bank vagy éppen a Fed is folyamatosan alap-
kamatot csökkentett, sőt 1 százalék alá vitte az alap-
kamatot 2010-11-12 között, akkor Simor András ve-
zetésével 5,25-ről 7 százalékra emelték a jegybanki

alapkamatot, csak azért, hogy fékezék a magyar
gazdaság növekedését és fékezék a magyar vállalko-
zások fejlődési lehetőségeit. Mi ez, ha nem egy fele-
lőtlen jegybanki vezetés?

Ezért volt fontos a 2013-as fordulat is, hogy utána
a jegybank a versenyképesség, a magyar gazdaság nö-
vekedése és a stabilitás szolgálatába állította a jegy-
bank teljes erőforrásait, kapacitását, szellemi tőkéjét
és egyébként azokat az eszközöket, ami a Magyar
Nemzeti Banknak rendelkezésére áll. Én ezért is tar-
tom egy nagyon szerencsés fordulatnak, hiszen Simor
András eközben, miközben egekbe emelte az alapka-
matot, azzal riogatott, hogy majd az infláció el fog sza-
badulni, ő azért nem meri csökkenteni az alapkama-
tot. Emlékeztünk rá, hogy 2014-15-ben voltak olyan
évek, amikor defláció volt Magyarországon, nemhogy
infláció. Tehát ebből is látszik, hogy sem szakmailag
nem volt megalapozott az, amit mondott, ráadásul
egy tudatos lassítása volt az akkori gazdasági folya-
matoknak.

2013 után a magyar gazdaság a jegybank tevé-
kenységének is köszönhetően, a kormány gazdaság-
politikájának köszönhetően, a Pénzügyminisztérium-
nak köszönhetően és egyébként a magyar parlamenti
többségnek is köszönhetően a magyar vállalkozások-
kal, az itt lévő vállalkozásokkal és a magyar munka-
vállalókkal közösen fejlődő pályára tudta állítani a
magyar gazdaságot, így érkezhettünk el oda 2019-
ben, amikor gazdasági rekordévnék lehettünk szem-
tanúi mindannyian, akik figyeljük ezeket a folyama-
tokat. Azt gondolom, hogy ennek a magyar vállalkozá-
sok és a magyar emberek is érezték a hatásait, ebből
részesültek, és egy helyes folyamat indult el.

Éppen ezért teljesen más, hogy egy ütészálló, erős
magyar gazdaságot ért el a válság 2020-ban, és nem
pedig egy végtelenségig kivéreztetett, kiszolgáltattott és
megszorításokkal teli Magyarországot. Tehát már a
kiindulópont, ahogy egy válságot elérünk, már az na-
gyon-nagyon különbözik 2007 és 2019 között, ami-
ben a jegybanknak is nagy szerepe volt. Ha megnéz-
zük a jegybanki célokat, akkor azt láthatjuk, hogy az
elmúlt években is teljesültek ezek a célok, a jegybank
érdemben hozzá tudott járulni a stabilitáshoz, meg
tudta őrizni azoknak a feladatoknak a sikereit és cél-
jait, eredményeit, amit egyébként kitűzött maga elé.

Én a pénzügyi fogyasztóvédelemről is szeretnék
egy picit beszélni, mert ez egy fontos és talán méltat-
lanul keveset emlegetett feladata a jegybanknak. Itt
Z. Kárpát képviselőtársam felhozott egy példát a
visszamenőleges tranzakcióilleték-áthárítás ügyé-
ben, természetesen ez egy felhőborító dolog. Termé-
szetesen, ha elolvassa a jegybank pénzügyi fogyasz-
tóvédelmi jelentéseit, abból kiderül az ön számára is,
hogy hány esetben indított egyébként eljárást, vizs-
gálatot pontosan ilyen visszaélések miatt a jegybank,
mert ezeket a visszaéléseket minden alkalommal ki-
vizsgálják, és ezekben a pénzügyi fogyasztóvédelem
erős lábainak köszönhetően minden alkalommal el-
indul az eljárás.

Egyetértek önnel abban, hogy ez egy felháborító cselekmény, és ilyet ne tehessenek meg Magyarországon bankok magyar fogyasztókkal, pénzügyi fogyasztókkal kapcsolatban. De én azt gondolom, hogy pontosan ezért helyes, hogy erős jogkörökkel rendelkező pénzügyi fogyasztóvédelem van jelenleg a mostani struktúrában, ez a jegybankban található.

(12.30)

Hogyha megnézzük a jegybank tevékenységében kicsit nem a fősodratú témákat, hanem például a digitalizációt vagy a zöldtudatosságot, akkor azt kell elmondanunk, hogy a Magyar Nemzeti Bank a 2019. esztendőben is nagy hangsúlyt, fókuszot fektetett ezekre a területekre is. Én szeretném megköszönni az elnök úrnak és az alelnök úrnak is azt, hogy a Nemzeti Bank háza táján ez képzésekben, konferenciákban, szakemberek munkáiban, az oktatásban is megvalósul, hogy egyfajta gazdasági szellemi pezsgés található, és hozzájárul ahhoz a gazdasági stratégiaalkotáshoz, gondolkodáshoz, ahol egy jegybank végre nem a következő egy évre vagy a következő két évre tervez, hanem hosszú távú elképzelése van a magyar gazdaságról, a magyar pénzügyi stabilitásról, és hosszú távú elképzelése van arról, hogy hogyan szeretnénk itt Magyarországon a gazdasági jövőnket berendezni, és milyen távlati célok vannak előttünk. Mert sokkal könnyebb szerintem úgy döntést hozni itt napi szinten, hogy azok a stratégiai célok lebegnek a szemünk előtt, azok a fontos távlati célok, a Magyarország gazdasági függetlenségéhez és erősödéséhez vezető célok vannak a szemünk előtt, mint amikor egyik napról a másikra próbál valaki átevickelni a jegybank élén, és amikor folyamatosan részben Simor elnök úrnál politikai szempontokat, részben pedig a magyar érdekek ellentétes szempontokat tart szem előtt. Szerintem tehát ezért is fontos az a szellemi élet, azok a jelentések, akár a 440 pontos versenyképességi kiadvány, amelyet ez évben jelentetett meg a jegybank, mert ezekben a dokumentumokban, ezekben az anyagokban látszik az a szellemi tőke, amely a stratégiai, távlati gondolkodást eredményezi a jegybank háza táján is, mint ahogy egyébként ez a gondolkodás számos alkalommal akár a Bankszövetségnél, akár a Pénzügyminisztériumnál, akár az ITM-nél és számos helyen fellelhető a gazdaságstratégiában, gazdaságfejlesztésben; ezt láthatjuk az elkövetkezendő időszakban.

2019 egy gazdasági rekordév volt a beruházások szempontjából, az export szempontjából, és egy nagyon jó gazdasági évet zárt Magyarország 2019-ben - ez lehet a bizalmunknak vagy a bizakodásunknak az alapja, hogy a következő évben újra meg tud indulni majd a gazdaság fellendülése, mert egy ütészálló, erős és kitartó magyar gazdaságot ért el a koronavírus okozta járványhelyzet miatt kialakult gazdasági válság.

Én nagyon fontosnak tartom a pénzügyi tudatosságot, a Pénziránytűről az elnök úr szót ejtett egy

mondatban. A pénzügyi tudatosság, a fiatalok pénzügyi tudatosságra nevelése akár már az általános iskolában, de leginkább a középiskolában egy kiemelt cél és egy olyan fontos, előttünk lévő feladat, amelyben, azt gondolom, van még közösen tennivalónk, hogy a fiatalok pénzügyi tudatossága megerősített és nagy legyen, és pénzügyi tudatossággal, minél több pénzügyi tudatossággal felvértezett fiatal kerüljön ki az iskolákból, és kerüljön bele a pénzügyek, a munka, a kedvezmények, az adó, a befektetések és a hitelek világába, hogy ne lehessen még egyszer olyan devizahitel-válságot előidézni, amit a baloldalnak sikerült a 2002 és 2010 közötti időszakban.

A digitalizáció folyamata is szóba került, bár kevés szó esett róla. Én azt gondolom, hogy mind a készpénzmentesség, a készpénz minél jobban csökkenése, a magyar lakosság készpénzállományának az olyan módon történő csökkenése, hogy értelmes megtakarítások, befektetési lehetőségek álljanak rendelkezésre, ahol ők egyébként bizalommal vannak a rendszer iránt és biztonságban érzik a saját pénzüket, ez egy olyan cél, amelyért szintén megéri szerintem közösen dolgoznunk az elkövetkezendő időszakban, hiszen a készpénzmentesség, a pénzügyek digitalizációja az előttünk álló évek kihívása. A negyedik ipari forradalomban, a digitalizáció korában nem is lehet kérdés, hogy erre hangsúlyt kell fektetni, és meg kell mozgatni az erőforrásokat, hogy ez sikerüljön.

Én összességében azt látom, hogy a jegybank tevékenysége sikeres volt a 2019. esztendőben, az Országgyűlés, a vonatkozó jogszabályok és a saját maga által kitűzött célokat teljesíteni tudta, ez hozzá is járult a magyar gazdasági növekedéséhez, és én abban reménykedem - és az elnök úr 2020-as részbeszámolójából ez is kitént nekem -, hogy a jegybank aktív szerepet kíván vállalni a mostani gazdasági válság felszámolása ügyében is, hogy a cégek, a vállalkozások egyébként nyertesként tudjanak majd kijönni ebből a válságból, megerősödve tudjanak kijönni, új ötletekkel, új beruházásokkal tudjanak kijönni a válságból, ebben a jegybank aktív szerepet kíván betölteni. Én ezt támogatom és ezzel egyetértek, és ehhez a munkához sok sikert kívánok. A mostani beszámolót a KDNP-frakció támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „A gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb állapot jelent, [...] gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.” *(Z. Kárpát Dániel: Ennyi!)* A forint gyengítésével tulajdonképpen 'ellopják a pénzt az emberek zsebéből'. Ezt

mondta Orbán Viktor abban az időszakban, amelyről nagyobb részét egyébként Nacsa képviselőtársam beszélt - mert minthogyha Simor Andrásnak a beszámolóját hallgattuk volna meg -, de akkor álljon itt még egy pár adat!

2019. év elején 313 forint volt egy euró, 336 forint volt egy euró 2019 végén - ugye, emlékeznek még az idézetre, „gyenge forintot gyenge emberek akarnak”, ezt mondta az önök miniszterelnöke -, ma 368 forintért lehet venni (*Mesterházy Attila: Jézus!*) egy eurót, tehát „a forint gyengítésével tulajdonképpen ’ellopják a pénzt az emberek zsebéből’”, és „csak gyenge emberek akarhatnak gyenge forintot”, ugye, azt mondta az önök miniszterelnöke, ehhez egyébként érdemes időnként majd visszanyúlni. (*Z. Kárpát Dániel: Ez milyen igaz! - Nacsa Lőrinc közbeszól.*)

Nagyon fontosak voltak azok a dolgok, amelyeket elmondott a jegybankelnök a pulpitusról - szokásához híven egyébként utána pedig a vitát itt hagyta, és el is ment, nem volt ez másképp máskor sem, tehát ő nem nagyon szokta ezeket a vitákat végigülni, de nyilvánvalóan az alelnök úr majd vagy válaszol vagy esetleg tolmácsolja majd az észrevételeinket meg a kérdéseinket -, és akkor esetleg térjünk ki arra, hogy mi az, amit nem mondott el a jegybankelnök; nyilván azok is fontosak voltak, amiket elmondott, de mi az, amit nem mondott el? Először azért, hogy miért nem mondta el. Mert az látszik, és én értem Nacsa képviselőtársamat, hogy miért örül ennek a hosszú távú tervezésnek, és miért örül annak, hogy a hosszú távú tervekhez van - egyébként éppen kiment, de biztosan követi majd a jegyzőkönyvből a munkát (*Nacsa Lőrinc a páholyból jelzi a jelenlétét.*) -, tehát én értem azt, hogy ő miért örül ennyire a hosszú távú tervezésnek, és énnekem minden egyes miniszteri meghallgatásán, de úgy egyébként most a jegybankelnöknek a meghallgatásán is a bizottsági ülésen, de a mostani expozéjából is az látszott, hogy ez a kormány és ez a jegybank pontosan tudja, tudni véli, hogy mi fog történni három-öt év múlva, de hogy mi fog történni három hét múlva, három hónap múlva, fogalmuk nincs.

Itt mindenre van stratégia, szakajtónyi stratégiát tud hozni mindenki, mégis azt látjuk, hogy a forint leértékelődik, mégis azt látjuk, hogy nem tudták tartani tavaly sem az inflációs célt, idén sem tudták tartani az inflációs célt. Tavaly is azt mondták önök: 3 százalékos inflációs célt szeretnének tartani - nem értettek ebben egyet a kormánnyal, mert az 2,7-et mondtott, de önök nem szoktak egyetérteni a kormánnyal -, azt mondták, csak akkor nyúlnak az alapkamathoz, amikor nem tartható a 3 százalékos inflációs cél. Ehhez képest önök nem nyúltak az alapkamathoz az elmúlt évben, pedig összesen négy olyan hónap volt, amikor a 3 százalékos inflációs cél tartható volt, önök mégsem nyúltak hozzá az alapkamathoz. Úgy gondoljuk, hogy ez nyilvánvalóan nem helyes, még akkor sem, hogyha azt az ember..., nem fogadom el, mert nem fogadom azt el, hogy önöknek nincsen árfolyamcéljuk,

mert mindig azt mondják, hogy nincs, pedig van, ebből keresnek rengeteg pénzt, de önök mindig azt mondják, hogy az egyetlen horgonyuk az infláció, amivel törődnek, látszik, hogy azzal sem. Arról nem beszélve, hogy a múlt év végén, nem utolsósorban az idei év elején pedig rekordokat döntögetett az infláció, és én azt gondolom, hogy itt már hamarabb lépni kellett volna ebben az időszakban.

Na, de egy picit vissza az árfolyamhoz! Önöktől mindig meghallgatjuk, alelnök úr, hogy a jegybanknak nincs árfolyamcélja. Ezt akárhányszor elmondják, értjük, de attól ez még nem lesz igaz, ha sokszor mondják. Hát látjuk, hogy önök ebből rengeteg pénzt keresnek! Matolcsy elnök úr elmondta, bizottsági ülésen is elmondta, hogy csak ebből 208 milliárd forint hasznot realizált a jegybank - tudja, ezek azok a pénzek, amelyek korábban is, a devizahiteleknek a forintosításakor is, meg most is, ilyen-olyan kacífantos úton, meg néha követhetetlen úton az eléggé kalandosan működő Matolcsy-alapítványokba szoktak bevándorolni, és ott pedig eléggé kalandos üzleteket kötnek; ki fogok majd térni ezekre is.

(12.40)

Az így szerzett vagyonnal önök úgy gazdálkodnak, hogy az legfőképpen alapvetően nem átlátható. Mielőtt erre válaszol, gondolja végig, hogy megnyertük azt a pert, amely szerint ki kellett adni számunkra az alapítványok működéséről szóló okiratokat, és abban azért voltak, hogy mondjam, furcsaságok nyilvánvalóan. Például egyébként ezek az alapítványok voltak azok, amelyek a jegybankkal együtt a régi budai városházát kétszer is megvették.

Azok a fanfárok, amelyek zengenek arról, hogy micsoda csodálatos távlati tervek vannak, micsoda szárnyalásnak fog indulni a magyar gazdaság a jegybank segítségével és támogatásával, az konkrétan az a paraván, amely mögé önök ezeket az üzleteket be szokták rejteni. Azt kell önnek mondanom, hogy a régi budai városházát megvették 2009-ben, ez a beszámolóban is szerepel, 8,7 milliárd forintért. Ezen is lehetne vitatkozni, de sajnos ennél csúnyább dolog történt, mert ezt önök egyszer már megvették. Egyszer már megvették 2014-ben 1,9 milliárd forintért, és az önök egyik alapítványa még rá is költött 4 milliárd forintot. Alelnök úr, kinek kellett, ha gyorsan összeadjuk, ez a 14 milliárd forint?

Mehetünk tovább a többi ügyben! Azt mondták, hogy mennyire fontos volt a stabilitás, és mennyire hozzájárult a növekedési hitelprogram 300, majd később 450 milliárd forintra emelt összege a gazdaság stabilitásához. 2019-ben azért még nem mindenkiéhez, csak a kiválasztottakéhoz. Na, nézzük, kik nyertek! Opus Nyrt. Erről is majd később ejtünk egy-két szót, egyébként most Mészáros Lőrinc birodalmához tartozik, korábban pedig a Buda-Cashé volt. Csak azért mondom, hogy mindenki lássa azt a szép fejlőd-

dési útvonalat, ahogy egy összedőlt brókercégből, annak tulajdonában álló nyílt részvénytársaságból hogyan lesz egyszer csak hirtelen Magyarország egyik legsikeresebb vállalkozása, egyébként jegybanki hitelből. Aztán a Budapest Zrt. tulajdonában álló Appennin Nyrt. - ugye, Tiborc Istvánról beszélünk és az ő érdekeltségeiről - is kapott 10 milliárd forintot. Biztos, ő volt a legnagyobb bajban, nem a többi magyar kkv. A Duna Aszfalt, Szíjj László valószínűleg nem kapott elegendő megrendelést 2019-ben, ezért még a jegybank is folyósított neki 15 milliárdot.

Úgy gondolom, hogy azért néha érdemes jobban megválogatni és kevesebb botrányba belemenni e hitelek folyósításakor, és most mondom, álljon itt erre példaként a következő eset. Matolcsy jegybankelnök úr unokatestvére bankot alapított, ez volt a Növekedési és Hitelbank. Ennek háromszor kellett a hónap alá nyúlni 2019-ben, ennek dacára összedőlt, ennek dacára becsődölt, így helyette a Befektetővédelmi Alapnak és az OBA-nak kellett kifizetni az embereket, de a betétesek így is buktak 2 milliárd forintot. Ennyit a stabilitásról, az átláthatóságról, a prudenciáról. Nem elég csak a távoli jövőt látni, időnként a közeli múltból is érdemes levonni a megfelelő következtetéseket.

Még egy dolgot a prudenciáról! Tudja, alelnök úr, hogy nem mindenki bukott egyébként a Matolcsy elnök úr unokatestvérenek a bankjában? Tudja, kik nem buktak? Matolcsy elnök úr két fia. Valamiért ők két héttel hamarabb ki tudták venni onnan a pénzt. Sőt, még a Matolcsy-alapítványok is valahogy megéreztek, hogy ott baj lesz. Én nem gondolom, hogy csak megéreztek. Azok gyorsan kiszálltak a jegybankelnök unokatestvérenek bankjából, másoknak meg nem engedték, mert akkor már régen nem lehetett ki venni betéteket a Növekedési és Hitelbankból, amely utána megfelelően össze is dőlt.

Tehát azt gondolom, hogy nagyon érdekesek voltak azok a felvetések, amelyeket elmondott a jegybank elnöke, de még beszédesebbek azok, amelyeket nem mondott el.

Amit még elmondott, az a hét napsütéses év volt, ezt hallgattuk meg. A hét napsütéses év kapcsán, alelnök úr, azt javasolom, hogy tegyünk fel magunknak még kérdéseket. Én értem, hogy nagyon fontos a pozitív gondolkodás, mert hátha önmegvalósító jóslattá válik, és majd mindenki így fog rá emlékezni, és a jövőben sem csak a huhogóknak lesz igazuk, de ez a hét év azért nem mindenkinek volt olyan borzalmasan napsütéses. Gondoljunk a magánnyugdíjpénztárak einstandjára! Önök akkor elvették az emberek pénzét, 3000 milliárd forint párolgott el. Az akkori gazdasági miniszter a mostani jegybankelnök. Amikor feltettem neki a kérdést, hogy hogyan látja ebből a két pozícióból, akkor saját magával nem értett egyet, és azt mondta, hogy neki nem dolga a korábbi gazdasági miniszter intézkedéseit bármiben is kommentálni. Na, de ő volt a gazdasági miniszter! Mit gondolnak erről, alelnök úr? Megköszöném, ha kitérne a válaszában

rá, hogy miért volt szükség arra, ha akkora volt a stabilitás és az erő, hogy az emberek magánnyugdíjpénztári vagyonát einstandolják.

Aztán még erről a hét napsütéses évről kérdezzük meg a 13 ezer kilakoltatott devizakárosultat! Tizenháromezer családot önök kilakoltattak. Önök a koránnyal stratégiai partnerségben vannak, így bizonyára tudnak arról az EBRD-vel kötött megállapodásról, amelyben ez a kormány, az önök stratégiai partnere vállalta, hogy semmifajta gátat nem fog gördíteni a magyar családok kilakoltatásával szemben. Helyes-e ez? A jegybank szerint helyes-e az, hogy ennyien elveszítik a lakásukat, és miért nem tesznek semmit? Ugyancsak a hét napsütéses évhez tartoznak szerintem a DRB bank károsultjai, a Buda-Cash károsultjai vagy éppen a Quaestor károsultjai, akiket ha összeadunk, 50-60 ezer családról beszélünk, ha pedig az összegeket adjuk össze, alelnök úr, akkor még több pénzről, 300-400 milliárd forintról beszélünk, ami kézen-közön elpárolgott, a mai napig nincs meg a Quaestor-vagyon. Ez az önök napsütéses hét éve és - hogyan fogalmazott Nacsa képviselőtársam? - fogyasztóbarát meg fogyasztóvédő rengeteg intézkedése.

Alelnök úr, nagyon sokat vitatkoztunk akkor, amikor ön még nem volt itt alelnök, és mindig elmondtuk, hogy a fogyasztóvédelem nem arról szól, hogy feltárják ezeket az ügyeket, és utána megbüntetik azokat, akik rosszat tettek. A fogyasztóvédelem arról szól, hogy ezeket megelőzzék. Nem a jegybank tárta fel ezeket az ügyeket, sem a DRB bankot, sem a Buda-Casht, sem a Quaestort, nem tárt ez a jegybank fel semmit. Rádőlt. Azóta sincs meg a vagyon. Azóta is azok az emberek annyi pénzt kaptak, amennyit akkor a jegybank, az OBA és a BEVA beletett. Ez nem fogyasztóvédelem. Látszik egyébként, hogy amikor a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét beolvasztották a jegybankba, akkor erre nem volt felkészülve a jegybank. Látszik is, hogy egy évvel később mekkora bajok lettek ebből.

Hallhattunk még most a megtorpanásról és hallhattunk a visszapatannásról. Ha a múlt sérelmeinek felhántorgatása után - melyek ellen önök nem tettek semmit, tehát jogos ezeknek a kritikáknak a megfogalmazása - a jövő felé nézünk, akkor azt el kell mondani, hogy a jegybankelnök urat is megkérdeztük, Palkovics minisztert, Varga minisztert is megkérdeztük, hogy ez a jelenlegi válság milyen alakú lesz. Mindenki mondja, hogy U-alakú, V-alakú, W-alakú lesz. Arra, hogy lesz-e visszapatannás, ahány tisztségviselőt megkérdeztünk, annyiféle választ mondtak. Most önök visszapatannást várnak, Palkovics miniszter nem vár visszapatannást, csak önöknek mondom, ha nem vettek részt vagy nem követték figyelemmel a Gazdasági bizottság munkáját, sőt Varga Mihály miniszter úr is nagyon fél a W-től. Azt már tudjuk, hogy nem szokott egyetérteni egymással a jegybank és a Pénzügyminisztérium, kettejük becslése között általában 4000-5000 milliárd forint szokott lenni. Lehet véleménykülönbség, alelnök úr, de ekkora nem. Azt

gondolom, a hurraóptimizmus alapvetően nem szokott jóra vezetni, legalábbis nem a pénzügy tekintetében.

Még egy dolog van, ami idekívánkozik, és ugyancsak azért, hogy egyenes vonalú legyen a kommunikáció. A jegybankelnök azt mondta tavasszal, hogy még növekedés is lehet, 2-2,5 százalékos növekedésről beszélt. Mikor ezt megkérdeztem tőle a Gazdasági bizottság ülésén, azt mondta, nem akart beállni a huhogók közé, egy optimista képet szeretett volna sugározni. Mára ez az optimista kép a plusz 2,5 százalékról, itt hallottuk, itt állt a pulpituson, mínusz 6,5 százalékká csendesült. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon nagy különbség, és azt kell elmondani, hogy tegnap pedig a kormányt kritizálta a jegybankelnök. Azt gondolom, hogy ez nem az átgondolt és a stratégiai partneri munkának, hanem inkább a saját pozíciója megőrzésének, meg inkább a saját fontossága kihangsúlyozásának szól. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Azt gondolom, hogy nagyon fontos az a témakör, hogy beszéljünk, legalábbis én magam ezt nagyon fontosnak tartom, hogy az önök beszámolójáról érdemben lehessen beszélni, de sokat segített volna, ha annak a kezdeményezésnek eleget tudnak tenni vagy eleget tesznek, hogy a Magyar Nemzeti Bank, amelynek a tevékenysége szoros összefüggésben van a magyar államháztartással, a költségvetéssel, ezért a Költségvetési bizottságot ilyen szempontból figyelembe veszik, és a figyelembevétel során számos olyan információ, ami felmerülhet, azt bizottsági ülésen megbeszélhettük volna. Az a politikai döntés született, miszerint erre így nem kerülhet sor, önök így döntöttek, és láthatóan nemcsak ebben a témában, hanem más témában is alkalmazva, a kormánypárti képviselők vagy nem jönnek el, vagy nem veszik napirendre azokat a fontos témaköröket, amelyeket egyébként a költségvetés szempontjából illene annak tekinteni. Én ezt sajnálom, hogy így van.

Most még nem a mára, hanem inkább a jövőre vonatkozóan teszek arra kísérletet, hogy nemcsak ön, hanem a kormány más tagjai is tekinthetnék, legalább a jelenlegi időszakot olyannak, hogy igenis fontosnak tartják azt, hogy az Országgyűlés tagjai, akik ellenőrzési feladatot is ellátnak, az illetékes bizottságokban önök ilyen szempontból foglalkozzanak ezzel, és számoljanak be a tevékenységükről. Már csak azért is - itt kapcsolódom ahhoz, ami Szakács képviselő úr utolsó mondataiban szerepelt -, merthogy ebből a távolságból

mindenképpen az látszik, hogy a jobb kéz nem tudja, hogy mit csinál a bal, és egy olyan helyzet alakul ki, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének szavai egyértelmű bírálata a kormánynak. Elégtelennek tekinti az állami költségeket, az állami beruházásokat, és úgy gondolja, hogy nem tettek meg mindent azért, hogy a magyar gazdaság visszaesése ne ilyen mértékű legyen.

A gazdaság visszaeséséről azért nyissunk legalább egy zárójelet vagy egy alpontot. Önök a tavasszal elfogadott - akkor már egyébként a gazdasági válság hatásai tekintetében is már benne voltunk a javában - konvergenciaprogramot három forgatókönyvvel fogadták el, és ilyen módon tájékoztattak bennünket. Ebben a három forgatókönyvben nyilvánvaló volt, hogy van egy pozitív, ami abban az értelemben pozitív, hogy csak mínusz 3 százalékos visszaesésről beszélt, a Magyar Nemzeti Bank ezzel ellentétben növekedésről beszélt, de most a mínusz 3 százalékos helyett a konvergenciaprogramban is szereplő mínusz 7 százalékos gazdasági visszaesés is szerepel. Én éppen amiatt kárhoztatom a kormányt, mert gyakorlatilag akár az önök, akár a legkevésbé drámai gazdasági visszaesés forgatókönyvére építettek tavasszal, és azt gondolták, hogy ez valósul meg és zajlik le Magyarországon, és emiatt elhanyagolták azt a felkészülést és annak a támogatási rendszernek a kialakítását, annak politikai előkészítését, döntéshozatalként való megjelenítését, hogy ha sokkal rosszabb helyzetbe kerülünk, akkor mi fog történni. Uraim, ahogy a kormány az első hónapokat is elvesztegette, a nyári hónapokat is elvesztegette, tönkretette ezzel annak a lehetőségét, hogy Magyarország, mondjuk úgy, jobb lehetőséggel tudjon kikerülni ebből a gazdasági válságból. Eközben pedig most láthatóan, összel, amikor szembesül a kormány azzal, hogy lényegében a Magyar Nemzeti Bank által egy 4000 milliárd forintos csomag segíti meg, menti meg a költségvetést az összeomlástól, a napi összeomlástól, ezek után azt gondolom, hogy lényegében rettentő felelőtlenül járt el a kormány akkor, amikor csak és kizárólag egy nagyon szűken vett támogatással segítette az embereket.

Ebből az következik, amit már a nemzetközi és akár a GKI és más kutatóintézeteknél látunk, jelentős fogyasztás-visszaesés történt, jelentős gazdasági visszaesés keretében ez is bekövetkezett, az infláció az egekben, és még sorolhatnánk. De a munkanélküliséget mindenképpen meg kell említeni, mert ugyan lehet azzal szórakoztatni egymást, hogy a statisztikában önök mit látnak, csak picit probléma van, hogy akik kiestek az intézményrendszerből, azok az emberek már nem részei, és nem mutatják azt, hogy a valóságban mekkora a baj, legalábbis önöknek. Nekünk mutatja, mert foglalkozunk, találkozunk, és figyeljük azokat a folyamatokat, amelyeket önök is ugyanígy elemeznek, természetesen ráadásul önöknek sokkal jobb lehetőségeik vannak e tekintetben, még azt is hozzátevé, hogy az ellenzék elől eltitkolnak információkat, majd egyébként, ha nagyot küzdünk érte, akkor egy idő után hozzá lehet jutni.

Összefoglalva tehát, én azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenysége, amely 2019-ből kiindulva, azt követően, annak hatásait tekintve ebben az évben láthatóan mit eredményezett, ez az eredmény még azzal a mondattal sem fogadható el, hogy nem akart az elnök úr a huhogók közé beállni, és hogy kizárólag csak a számokra alapozva tudtak tervezni. A helyzet az, hogy bármit gondoltak, bármit terveztek, a gazdaság visszaesésének legrosszabb változata következett be, és ebben sem a Magyar Nemzeti Bank, sem pedig a kormány, s azon belül a Pénzügyminisztérium, a gazdaságpolitika irányítói nem voltak felkészülve, és elrontották olyannyira, hogy Magyarország gazdasági visszaesése óriási. Ennek következtében tulajdonképpen, és azért gondolom, hogy indokolt 2019-20-21 folyamatában is beszélni, mert hiszen éppen önöktől kapjuk azt, hogy 2021-re már, nemcsak provokációnak számom, de önök 3,5-6 százalékos gazdasági növekedést várnak.

Tehát, tisztelt alelnök úr, eközben pedig a költségvetésről a Pénzügyminisztérium, mondjuk úgy finoman szólva, hogy másként gondolkodik, óriási erőfeszítéseket tesznek azért, hogy lényegében az a finanszírozás, amely az államháztartás szempontjából és a lejáró hitelek szempontjából meglegyen, ezért még devizahitelek kibocsátására, devizahitel-felvételre is sor került Magyarország szempontjából, amit én nem tartok nagy bajnak, de azokhoz a politikai nyilatkozatokhoz képest, amit önök csináltak vagy amit mondtak, azzal szöges ellentétben van. Ezért is gondolom azt, hogy az a felkészülés és az a támogatás, amit a Magyar Nemzeti Bank ebben a folyamatban nyújtott a kormánynak, de mondhatnám inkább, hogy nyújtott a parlamentben helyet foglaló képviselőknek, akiknek dolga az, hogy az ország egészében gondolkodjanak - mert a Fidesztől és a kormánytól nem várhatunk mást, mint hogy az ország egyik felében gondolkodik, a többiekkel, neki mindegy, hogy mi történik -, ebből a szempontból én úgy gondolom, hogy önök valóban belekerültek abba a helyzetbe, hogy a jobb kéz nem tudja, hogy mit csinál a bal. Előállt az a helyzet most már, hogy ennek a bírálóknak, a belső bírálóknak külső hangja is van, ez most megjelent ebből a szempontból.

(13.00)

De én azt kell mondjam önöknek az elmúlt percekben elmondottak alapján, hogy nem Orbán Viktor a felelős azért, hogy ez a helyzet kialakult, hanem ketten együtt: Matolcsy György és Orbán Viktor közösen felelős azért, hogy a válságban az országot magára hagyták, és az emberek nagy többsége nagyon-nagyon kiszolgáltatott helyzetbe került azáltal, hogy tavasszal a tartalékait felélte, és mostanra pedig csak arra számíthat, amit majd önök küldenek nekik.

Tisztelt Alelnök Úr! Akkor inntól kezdve ezek az emberek sajnos jobb helyzetbe nem kerülnek, a ka-

rácsonyuk nem lesz boldog; még ezt is sikerült önöknek így alakítani. Sajnálom, hogy így van, így a beszámolójukat támogatni nem tudom. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Meg is adom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, majd őt Witzmann Mihály képviselő úr követi, és az elnöklést pedig átadom Hiller István alelnök úrnak. Köszönöm. Mindenkinek áldott, boldog karácsonyi ünnepeket kívánok!

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Áldott, boldog karácsonyt kívánunk elnök úrnak is! Köszönjük a munkát.

Szakács képviselő úrra szerettem volna egy picit reagálni, mert ő egy darab adatot kiemelt a rengeteg adatból, ez a forint-euró árfolyam 2008-2009 és 2020 vonatkozásában. Tehát az akkor és most kapcsán mondja el ön, hogy a devizahitelek aránya az országban akkor és most; az átlagkereset akkor és most; a minimálbér akkor és most; a garantált bérminimum akkor és most; a gazdasági növekedés akkor és most; az adók mértéke akkor és most; az államháztartási hiány akkor és most; az államadósság akkor és most. Ezeket az adatokat kifejejtette, tisztelt képviselő úr, hogy mindegyik adatban sokkal jobban teljesít a mostani kormány, mint az önök kormánya, amikor adókat emeltek, megszorítottak és 80 százalék fölé vitték az államadósságot 50 százalékról, majd az IMF-hez kellett fordulni. *(Dr. Szakács László közbeszól.)*

Varju képviselő úr személyesen megszavazta az összeset, a 13. havi nyugdíjak elvételét, a 13. havi kereset elvételét, a személyi jövedelemadó legalsó kulcsának a megemelését megszavazta Varju képviselő úr. Tehát ezekről az adatokról nem beszél a tisztelt képviselő úr, hogy hogyan állt akkor a magyar gazdaság, és hogyan áll most a magyar gazdaság, hogy hogyan adták el az állami vagyont, hogyan véreztették ki a gazdaságot, milyen megszorításokkal operáltak akkor.

Azt pedig természetesen visszautasítom, amit Varju képviselő úr állít, hogy a többiekkel mindegy, hogy mi történik. Hát, önök azok, akik rendszeresen itt a parlamentben is társadalmi csoportokat gyaláznak, belerúgnak, és egyébként elfelejtkeznek róluk. A Fidesz-KDNP-kormány minden magyar emberért dolgozik, nincsen különbségtétel sem ellenzéki, sem kormánypárti szavazó, sem nem tudom, milyen kitételek szerint. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Önök azok, akik rendszeresen társadalmi csoportokba és azoknak a támogatásába, családok, határon túliak, egyházak, egyházi iskolák tanulói, di-

ákok, az ő szüleik és a többi, akikbe önök rendszeresen belerúgnak. (Z. Kárpát Dániel, az MSZP képviselői felé fordulva: Boldog karácsonyt kíván...) Úgyhogy én azt kérem, hogy egy kicsit inkább ezen gondolkodjon el, és ne minket vádoljon azzal, hogy a többiekkel szerintünk mindegy, hogy mi történik. Önöknek mindegy, hogy mi történik, csak a külföldi elvbarátaiknak megfelelhesse nek. (Taps a kormánypártok padsoraiból. - Z. Kárpát Dániel: Ezt a színvonalat!)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Milyen hangulatos részbe érkeztem, a vita melyik pillanatába! Kétperces felszólalásra Varga Zoltán képviselő úr kap lehetőséget, DK. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsa képviselő úrnak igaza van, ki kell itt fejteni minden, számunkra fontos sikertörténetet. Többek között most olvashatjuk szinte mindenütt, hogy Magyarország két dologban biztos dobogós: az európai korrupciós mérésekben, és dobogósok vagyunk a legszegényebb országért járó címben is.

(Nacsa Lőrinc felé:) Tudom, akkor is bólogatni fog, ingatni fogja a fejét, ha elmondom a saját kis sztorimat, ami különben most hétvégén történt meg. Egy idős néni előttem a piacon megkérdezte, hogy van-e csirkefarhát - elmondanám önnek, képviselő úr, hogy Debrecenben hiánycikk -, és amikor a néni azt mondták, hogy nincs csirkefarhát, akkor annyit mondott csak: sajnálom, és vásárlás nélkül sarokon fordult.

Beszéltünk a gyenge forintról, hogy kinek jó a gyenge forint, és kik gazdagszanak belőle. És én egyrészt igazat adok Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselőtől belőle egy nagyon-nagyon fontos csoportot: Orbán és körei csoportját, hogy kiknek jó a gyenge forint. Biztosan jó Mészárosnak; biztosan jó Garancsiéknak; biztosan jó a Tiborc-családnak, akik ebből húzzák le a sápot. És igen, mégiscsak nagyon fontos az, hogy amíg 2010-ben 270 forint alatt volt a forint-euró árfolyam, most súrolja a 370 forintot.

Bevallom őszintén, hogy nagyon el vagyok azon képedve, de ezt majd folytatom a következő hozzászólásomban, amit én most tapasztaltam Matolcsy úrtól, hogy mint egy színész, integetett, és hazament. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) Folytatása következik. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz, két percben!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy kezdtem az előző felszólalásomat, hogy a Magyar Nemzeti Bank egyik legfontosabb feladata többek között a kormányzat működését

segítve a gazdaságpolitikában történő eredmények elérése, illetve ezeknek a támogatása. Ennélfogva érthető, hogy az ellenzéki képviselőtársaim is a gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkoznak, mégis úgy érzem, hogy próbálják egy picit talán túldramatizálni a gazdaságpolitika jelentőségét a mai napirend kapcsán, de érthető is, hogyha már ezt felvetik, akkor érdemes rá röviden válaszolni.

Egy dolgot felejtene el: a nemzetközi összehasonlítást a koronavírus-járvány által okozott válságban önök nem teszik meg, szemben azzal, hogy ha visszaemlékszünk az ő kormányzásuk alatt kibontakozó 2008-2009-es válságra, akkor nem a teljes nemzetközi összehasonlításban sújtotta nagyon-nagyon keményen a gazdasági-pénzügyi válság az országokat, mint ahogy most, mert most generálisan mindenkire vonatkozik ez, hanem akkor kimondottan csak Görögországról és Magyarországról beszéltünk, amelyek idő előtt csődbe akarnak menni. Most pedig generálisan minden ország gazdaságát sújtja, tehát kérem, ezt ne felejtse ki, és egyébként akár a foglalkoztatásban, akár a munkanélküliségben, akár az államadósság tekintetében, akár a versenyképesség növekedésében vagy a velünk oly szigorú hitelminősítők által tett felminősítésekben is sokkal jobban szereplünk, mint szerepeltünk akkor.

Az árfolyamról is szó esett, ez a Gazdasági bizottságban is megtörtént az ellenzék részéről. Akkor Matolcsy György jegybankelnök a következőt válaszolta, immáron valóban sokadszor: hogy nincs árfolyamcélja a jegybanknak, és két példát is felhozott. Az egyik az volt, hogy az 1990-es években volt olyan, hogy a Magyar Nemzeti Bank bejelentette, hogy milyen árfolyamcélja van. Aztán nagyon gyorsan rábírták nemzetközi pénzügyi körök, hogy ez ne legyen neki.

A másik példa pedig egy brit példa volt, amikor a brit miniszterelnök annak idején, akít egy magyar származású befektető megleckéztetett, mikor bemondta a brit miniszterelnök úr, hogy nekik mi az árfolyamcéljuk. Ennek az lett a végeredménye, hogy ez a magyar származású befektető mintegy 1 milliárd fontot nyert azon az apróságon (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), hogy a kormány akkor ezt szóvá merte tenni.

Egyetlenegy mondat csak, elnök úr: a nemzetközi pénzügyvilág, az a helyzet, hogy annyival erősebb, mint a jegybankok, főleg mint a kisebb jegybankok, hogy azt gondolom, hogy stratégiai hiba lenne, ha itt árfolyamcélról beszélne a jegybank folyamatosan. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok padsoraiból. - Z. Kárpát Dániel közbeszól.)

ELNÖK: Szakács László képviselő úr, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Al-elnök Úr! Witzmann képviselőtársam, én is azt mondom, hogy nem beszél erről a jegybank, de attól még van neki, mert ezzel rengeteg pénzt keres. Rengeteg

pénzt keres az árfolyam-különbözeten, százmilliárdokat, amik kimennek a kalandosan alapított és még kalandosabban működtetett Matolcsy-alapítványokba.

Nacsa képviselőtársamnak: tudja, akkor nem voltak kilakoltatások, akkor nem kellett családok tízezreit kivágni az utcára, mert az akkori kormány nem kötött az EBRD-vel egy olyan megállapodást, amely alapján nem lehetett megállítani a kilakoltatásokat. (Nacsa Lőrinc: *Ne viccelj már...*) 24 új adót vezettek önök akkor be, és talán emlékeznek arra, hogy a magyaroknak az adóbevallása el kellett volna hogy férjen egy söralátétben. Hát, mi úgy látjuk, hogy ebből se lett sok minden, ebből se ment át sok minden a köztudatba. (Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból: *Nem is kell...*)

Witzmann képviselőtársamnak még annyit mondok, hogy a Görögország és csőd, és Magyarország szókapcsolat nagyon sokba került 2011-ben a magyaroknak. Ne lépjen ön erre az útra (Z. Kárpát Dániel: *Kósa Lajos...*), mert akkor sikerült elkezdni leértékelni a forintot. Még egyszer elmondom: a gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel. A gyengébb forint a gyengébb államot jelenti, és gyengébb forintot csak a gyenge emberek akarhatnak - ezt mondta az önök miniszterelnöke, Orbán Viktor.

2019-ben 313 forint volt az év elején egy euró, az év végén már 336 forint volt egy euró, ma pedig 368 forint az euró. Szerintem megtalálják közte a magukra vonatkozó részt. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy kétperces körben egy frakció csak egyszer szólhat. (Nacsa Lőrinc: *Tudom.*) Tudom, hogy Nacsa képviselő úr is ezt tudja, a legközelebbi körben tudom megadni a lehetőséget.

(13.10)

Most pedig előre bejelentett felszólalóként Mesterházy Attila képviselő úr következik. Látom, hogy a képviselő úr kétpercesre is kért lehetőséget, természetesen azt is megkapja, de ez a felszólalása most előre bejelentett, hosszabb felszólalás lehet. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Igen, köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is szeretném a jegyzőkönyv kedvéért is rögzíteni, hogy Matolcsy úr szokásához híven nem várja meg a vitát, és nem kíváncsi arra, hogy a magyar parlament képviselői, ellenzéki képviselői hogyan vélekednek az ő teljesítményéről. Nem újdonság ez, hiszen ahogy erről Varju képviselőtársam már beszélt, a Költségvetési bizottságba is többször invitáltuk Matolcsy urat, hogy ilyen-olyan kérdésekben adjon számot, adjon tájékoztatást a Magyar Nemzeti Bank különböző intézkedéseiről és lépéseiről. Minden esetben visszautasította a részvételt. A legtöbb esetben - nézek Varju képviselőtársamra -, ha minden igaz, még jelzés nélkül is megtették (Varju László

egyétértőleg bólint.), tehát még azt sem írták vissza, hogy nem kívánnak semmit sem a magyar Költségvetési bizottsággal tenni. (Jelzésre:) Az idén, ahogy itt hallom a képviselőtársamtól, sűgja nekem, az idén ez hatszor történt meg. Szeretném, ha alelnök úr jelezné a főnökének, hogy ez elfogadhatatlan, példátlan, hogy így fogalmazzak. Korábban kötelező volt megjelennie a Nemzeti Bank elnökének, hiszen a Költségvetési bizottságnak voltak ilyen feladatai, ellenőrzési feladatai. Hogy egyszerűen és profánul fogalmazzak, önök kihérélték a Költségvetési bizottságot, és áttettek minden ilyen típusú jogosítványt a Gazdasági bizottságba. Ennek egyetlen oka van, hogy a Gazdasági bizottságot Bánki Erik vezeti fideszes képviselőként, ezért valószínűleg túl nehéz kérdéseket nem kap, míg a Költségvetési bizottság a törvények alapján mindig ellenzéki vezetésű. Ennek akkor volt értelme, amikor a Költségvetési bizottságnak valós ellenőrző szerepe volt. Ma már egy nagyon leszűkített mozgástérrel rendelkezik ez a bizottság. Ez is mutatja azt, hogy önök mit gondolnak a parlamenti demokráciáról. Tehát ez teljes mértékben beleillik abba, amit önök más területen is folytatnak ebben az országban. Magyarul, örülnék, ha egyszer Matolcsy úr itt maradna. Igaz, hogy abból volt már baj, amikor egyszer válaszolt, talán egyszer előfordult, hogy egy vitában itt maradt, és akkor mondott olyat, ami után magyarázkodnia kellett, tehát lehet, hogy ezeket a hibalehetőségeket szeretné ezzel elkerülni, hogy csak kinyilatkoztat, utána elmegy, és itt hagyja a magyar parlamentet, hogy vitatkozzon csak saját magában, mint ahogy a király szokta ezt tenni.

Én nagyon örültem, hogy a vitában Matolcsy úr az előterjesztését egyébként úgy kezdte, hogy 2010-től 2020-ig beszélt mindenről, tehát nem ragaszkodott a 2019-es jelentéshez. Ezzel szerintem a tónusát is megadta ennek a vitának, majd utána a fideszes képviselők is beszéltek a 2019 előtti időszokról és az utána levő időszokról is, ezért azt gondolom, helyes, ha az ellenzék is reagál mind a '19 előtti, mind a '19 utáni időszakra. Az teljesen világos, hogy Matolcsy úr nem fukarkodott az önmagát dicsérő kijelentésekkel kapcsolatban. Volt itt minden, hét napos év, meg hogy Trianon óta a legsikeresebb időszak, amit csak meg lehetett figyelni a magyar történelemben. Azt hiszem, egyszer pont a miniszterelnök mondta, hogy az öndicséret eléggé büdös. Itt is az, tehát érződik a szaga. Én azt gondolom, hogy Matolcsy úr, talán finoman fogalmazva, ugyancsak túlzóan fogalmazott, mint jó pár esetben, amikor éppen a piros foltot kereste a csecsemők popsiján, hogy megtalálja a Japánnal való közös stratégiai együttműködést korábban egy esetben.

De ha már a stratégiai együttműködés került szóba, mert szóba hoztam, akkor azért érdekes az a helyzet, hogy ő arról beszél, hogy micsoda fantasztikus stratégiai partnersége van a kormánnyal Matolcsy úrnak. Én inkább szolgálatlánynak hívnám őt, de ettől függetlenül tény és való, hogy ez a stratégiai partnerség megnyilvánul abban, hogy folyamatosan kritizálja

Varga minisztert, tehát folyamatosan a nyilvánosságban is vitákat folytat. Ez egészen biztosan nem segíti a gazdaságpolitika irányítását, ha a Nemzeti Bank elnöke presztízskérdést csinál dolgokból, és hiúsági kérdésből kritizálja a gazdasági minisztert, legyen szó éppen az euróról, vagy valami eurázsiai új pénzről, amit szeretett volna bevezetni Matolcsy, vagy éppen például hogy az egész kormányzati intézkedést is kritizálja, hiszen a legutóbbi versenyképességi jelentésében a Magyar Nemzeti Bank - egyébként helyes módon, mi meg is dicsértük akkor Szakács képviselőtársammal egy sajtótájékoztatón - őszintén leírta egyszer életében, hogy az oktatási rendszer milyen szörnyű helyzetben van, az egészségügyi rendszer Magyarországon milyen szörnyű és tragikus helyzetben van.

Tehát látható módon néha ott a szakértők az igazat is le merik írni, és még a végén meg is jelenik, és való igaz - és ezzel az ellenzék is mindig egyetért, erről szólnak a hozzászólásaink -, hogy az oktatási és az egészségügyi rendszerben bizony komoly fejlesztésre lenne szükség ahhoz, hogy Magyarország versenyképességét is növelni tudjuk.

A másik aspektus, amit szeretnék a vitában szóba hozni, hogy mi egészen másképpen látjuk ezt a Matolcsy-életpályát vagy - hogy mondjam - életutat és az eredményeket, hiszen egy picit úgy tűnik, hogy ő volt az, ahogy a képviselőtársaim is mondták, aki elvette a magánnyugdíjpénztári megtakarításait az emberektől, majd ezek után jutalomként megkapta a Magyar Nemzeti Bank elnöki posztját, de onnét kezdve is nagyon szolgálta teljesít, és kiszolgálja a Fidesz érdekeit.

Két jelző egészen biztosan igaz az ő vezetési stílusára és tevékenységére: az egyik az, hogy kiszolgálja az oligarchák érdekeit, a fideszes oligarchák érdekeit. Többször a vitában elhangzott, hogy ki mindenki kapott a Magyar Nemzeti Banktól ilyen-olyan segítséget, támogatást vagy információban, hiszen látható módon, varázslatos módon, üveggömbbe nézve, bizonyos cégek, bizonyos személyek elkerültek bizonyos összeomlásokat azáltal, hogy látták a jövőt, és ezért nem vesztettek rajta egy-egy ellenőrzésen vagy adott esetben egy-egy pénzügyi bonyodalmon, ami bekövetkezett, a másik oldalról olyan forrásokhoz jutnak, olyan hitelhez jutnak, ami egészen biztosan a versenytől mentesíti ezeket az embereket. Magyarul, finanszírozza a fideszes holdudvart, ez az egyik feladata, ahogy nézem, a Nemzeti Bank elnökének.

A másik, hogy beteljesíti a fideszes családpolitikát, amit ugye, mindig ki kell egészíteni egy szóval, hogy sajátcsalád-barát kormány, hiszen látható módon mindenki, aki Matolcsyval rokonságban van, jól járt az elmúlt időszakban, amióta a Magyar Nemzeti Bank elnöke, de nemcsak a Magyar Nemzeti Bank feladat körébe vagy irányítása alatt lévő helyeken, hanem a gazdaságban, a trafikokban, sok minden helyen látható módon nagyon sikeresé váltak a családtagok.

Bízom benne, hogy nem olyan nagy a család, mert azt nagyon sok pénzben kell megfizetni a magyar választópolgároknak, adófizetőknek. Tehát az a helyes és jó, ha ezt a fajta gyakorlatot befejezi a jegybank elnöke, és nem a saját családtagjait juttatja különböző esetekhez, lehetőségekhez adófizetői forintokból.

A másik, hogy itt szóba került az is, hogy kiknek segít az árfolyam változása. Egyet DK-s képviselőtársam kihagyott: a multinacionális cégeknek is segít, és azért felhívnám a figyelmét Witzmann képviselőtársamnak, ha itt lenne a teremben, hogy bizony Matolcsy többször beszélt arról, hogy szerinte a legjobb forint-euró árfolyam a 350 forint körüli árfolyam lenne, és ezt jó pár évvel ezelőtt megtette már. Akkor a gazdasági szereplők egy picit szörnyülködtek ezen, hogy ez a 350 forintos euróárfolyam túlzás volna, bármenyire is úgy gondolta Matolcsy, hogy az exportot segíti, aztán lám-lám, néhány év elteltével csak sikerült megvalósítania a magyar gazdaságpolitikának, a jegybanknak, hogy most már volt olyan, hogy 368 forint környékén is járt az euróárfolyam, és ez teljesen világos, hogy ez kimondottan jó a multinacionális cégeknek, hiszen egyszerűen elinflálódik az a bérnövekedés például, amit oda kell adniuk a munkavállalóknak.

Tehát látszik, hogy az csak egy duma a kormány részéről, hogy ők a kisebb vállalkozókat segítik, és a multinacionális cégeket megregulazzák. Szó sincs róla, a legnagyobb támogatást Magyarországon a multinacionális cégek kapják, és a legnagyobb kedvezményeket is ők kapják meg.

Azt gondolom, éppen ezért, meg azok miatt az érvek miatt, amelyeket képviselőtársaim is elmondtak, bizony semmilyen módon nem elfogadható az a mérlegelés vagy az az állítás, vagy az az eredményhirdetés, amit Matolcsy úr elmondott az expozéjában, hogy ez micsoda fantasztikus sikeres időszak, és az ő teljesítménye tényleg a mennyországba vezet. Mi azt gondoljuk, hogy nagyon sok pénzpazarlás történik, nagyon sok értelmetlen gazdasági döntés születik.

(13.20)

És hát, tényleg, azért szoktunk mi magunk is imádkozni, hogy Matolcsy úr a tízezres napokon mondja meg, hogy mit kell csinálni, mert akkor biztos sokkal nagyobb erőt fog képviselni az a döntés, és hogy kerüljünk el bizonyos sorsszámokat, mert az az ezoterika szerint nem jelent jót. Én bízom benne, hogy helyes és jó ezoterikus tanácsadói vannak a jegybank elnökének, és jól megfizetik, hogy helyes időpontban, helyes számokkal, sorsszámokkal hozzon döntéseket, mert így egészen biztosan a magyar gazdaságot jobban fogjuk szolgálni. Ennél már csak egy jobb dolog lenne, ha ilyen hülyeségekkel nem foglalkozna a jegybank elnöke.

Éppen ezért az MSZP frakciója sem fogja támogatni ezt a jelentést. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek. Ezek sorában elsőként Varga Zoltán képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője szólhat. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy életemben személyesen először volt szerencsém látni a jegybank elnökét.

Nagyon meghökkentett különben az, ahogy fellépett a pulpitusra, hihetetlen színészi kvalitásaival elmondta a beszédét, majd szintén, mint egy sztárszínész, integetett egy kicsit, éppen csak csókokat nem dobált, és elment haza. Elment haza a milliárdos MNB-székházába *(Nacsá Lőrinc: Nem ott lakik! - Dr. Szakács László: Hát, ez az!)* vagy a milliárdos saját házába, a Rippl-Rónai-festmények közé; elment haza azok közé a műkincsek közé, amelyekre csak 2020 utolsó két negyedében nagyjából másfél milliárd forintot vert el Matolcsy úr. *(Nacsá Lőrinc: Nem, ti kiárúsítottátok, ő visszavette!)* Úgy, hogy tudjuk a beszámolójából, volt hét csodálatos, napsütéses jó éve az országnak, de 2020 különben egy drámai év. És Matolcsy úr ebben a drámai évben, amikor Juliska néni előtttem a piacon nem kap csirkefarhátat, és hazamegy éhesen, milliárdokat szór el különben olyan festményekre, amelyek a saját irodáját vagy az irodaházban a folyosót fogják majd díszíteni.

És tényleg azt mondanám, hogy Matolcsy úr kitűnő előadó, valószínűleg nagyon jó színész is. Én örömmel vettem volna például, ha az Üvegtigris című film stáblistáján ott szerepel valahol fő helyen az ő neve is, mert odavaló. Csak nem ide.

A legnagyobb baj az, hogy egy picit, amikor az ember hallgatja az ilyen beszámolókat, amikor valami hihetetlen rózsaszín ködöt és álmokat festenek fel, hogy amúgy milyen sikertörténet az ország pénzügyi stabilitása és eleve az elmúlt tíz év, majd utána bejelenti, hogy nemzethalál van már ebben az évben is, közben tudjuk, hogy milliárdokat vernek el értelmetlen, öncélú passzióra, aközben az embernek felszöklik az agyában az, hogy ez valószínűleg valami Rejtőkönyv. Nem tudom, A tizenégy karátos autó megvan önöknek? Amikor a főszereplő létrehozza a sivatag közepén, a valahol a semmi és a valami határán Igori városát, amely csak azt a célt szolgálja, hogy hatalmas pénzeket lehessen lenyúlni belőle, és a részeges, örült állomásfőnöknek csinálnak oda egy állomást, amelynek mindösszesen csak egy megafonja van meg 20 méter sínpár, és reggel-este bejelenti, hogy majd jönni fog a vonat. Hát, én egy picikét most úgy érzem magam. Feláll valaki a pulpitusra, bejelenti, hogy minden oké, integet egy kicsit, csókokat dobál, és elmegy haza. Hát, már meg ne haragudjanak, ez azért nem egy megfontolt politika. Legalábbis én úgy hiszem, hogy nem.

Tegnap én voltam olyan szerencsés, és végignéztem Matolcsy György sajtótájékoztatóját, ahol valójában - írd és mondd - a kormányt kritizálta nagyon

egyértelmű és egyszerű módon. *(Nacsá Lőrinc: Akkor mi a baj?)* Nagyon furcsa volt ebben a sztoriban, hogy ő azt mondta, nekik volt két előfeltevéjük, ami nem teljesült. Az egyik, hogy a járványnak nem lesz második hulláma. Na most, ez az előfeltevés valószínűleg a kedves vezetőnek, Orbán Viktornak a fejébe is belegyökerezett, mert látható módon nyáron sokkal fontosabb volt a jachtok fedélzetét ellenőrizni, mint a kórházak és az egészségügy helyzetét rendezni. A másik ilyen előfeltevése Matolcsy Györgynek, amire sajnos nem tudunk most választ kapni, hogy a kormány majd fel tudja pörgetni az állami beruházásokat és a közösségi fogyasztást is. Matolcsy úr itt kifejtette, hogy sajnos ebben csalódnia kellett, mert ez nem sikerült. Jobb lett volna különben, ha lejön Debrecenbe, mert mi ezt elmondtuk volna neki ott azonnal, hogy ez nem fog sikerülni, merthogy lépéseket sem tesznek erre.

És nyilván itt Matolcsy úr - nem tudom megmondani, hogy saját színészi teljesítményeit csillogtatva vagy egyszerűen csak a túlélését próbálja valamilyen módon ezzel biztosítani - azt mondta, hogy valójában a gazdasági visszaesés jócskán feléről a magyar kormány tehet, a lakáspolitiká terén amúgy műhiba történt, és amit itt is elmondott, hogy az adósság pedig adósság marad. Csak azt nem tudom, hogy Matolcsy úr milyen viszonyban van Orbán Viktorral, mert olybá tűnik, hogy Matolcsy és Orbán egyszerűen nem beszélnek egymással, amit, mondjuk, emberileg megértetek, de szakmailag, politikailag ez egy dráma. Mert ha elmondta volna neki, hogy kedves kormányfő, az adósság az adósság marad akkor is, ha ezt színes, nemzetiszín pántlikával kötjük át, és a kínaiaktól, az oroszoktól, az araboktól, a jó ég tudja, kitől vesszük még fel, és nem is adósságnak hívjuk, hanem valami másnak, akkor lehet, hogy most előrébb járna az ország. De ez nem sikerült.

És hogy ez lenne a sikertörténet? Emlékeznék, 2012-ben pont Matolcsy György mondta azt, hogy ez egy tündérmese. Ennek a mese része igaz, az megmaradt most is, én magam vagyok az, aki személyesen alá tudja támasztani, hogy amit itt hallottunk Matolcsy Györgytől a pulpitusról, az egy tündérmese, egy hatalmas nagy mese. És sajnos ennek a mesének amúgy a következményeit, a keserű poharat a magyar társadalom, Juliska néni előtttem a debreceni piacon, ők fogják, mi fogjuk kiinni. De emlékeztetném Matolcsy Györgyöt is, hogy hiába színészkedik, hiába rohan el, hiába nem hallgatja meg a vitát, hiába nem kíváncsi semmire, hiába ül be a milliárdos festményei közé, amit a mi pénzünkön vásárolt meg, és rendel különben 600 millió forintért szobrokat, a felelőségre vonás nem fog elmaradni. Készüljön, Matolcsy György, közeledik ez a pillanat! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én magam mindig meglepetéssel adózom kormánypárti képviselőtársaim teljesítményének, amikor olyan színvonalú termelési jelentéseket hoznak be ide elénk (*Nacsa Lőrinc: Tények!*) az utóbbi tíz év gazdaságpolitikájáról, ami egészen méltatlan a palament által elvárt színvonalhoz képest. (*Nacsa Lőrinc: Tények!*) Tehát ha államadósság-menedzsmentről beszélünk, Nacsa képviselőtársam, ön rendszeresen elmondja, hogy mennyivel csökkent Magyarország államadósságából következő teherterele. A helyzet az, hogy 2010-ben nagyságrendileg húszezer milliárdos adósságtömeget vették át önök a kormányzást. Ez most mennyi, képviselőtársam? (*Dr. Varga-Damm Andrea: 32!*) Ugye, hogy 32 fölött van? 20 ezerről 32 fölé. És az a helyzet, hogy ezt azért csökkentésnek beállítani elég brutális csúsztatásnak csúnik.

Értem én és elfogadom alelnök úrnak, hogy a GDP-arányos mutatóval igyekeznek foglalkozni. Egyrészt elismerem, hogy részben a nemzetközi piacok azért ezt figyelembe veszik, és markánsan nyomon követik, ebben nincsen vita közöttünk, hiszen ez szakmai kérdés, de önmagában az államadósság-menedzsment az, amivel az Orbán-kormány semmit nem tudott tenni, se kiköpni, se lenyelni nem tudta az államadósság-tömeget. A helyzet az, hogy amikor 2010-ben országgyűlési képviselő lettem, és készültem az első költségvetési vitára, megnéztem a tervezetet, hogy Magyarország mennyit fizet az államadósság-terhei után. Képviselőtársam, azt találtam, hogy akkoriban emlékeim szerint nagyjából 1250 milliárdos csak kamattétel volt az éves teher. Ehhez képest most ott tartunk - mutogathat persze a 2010 előtti időszakra, nekem is nagyon sok kritikám van azt illetően -, ugyanennyi van vagy még több az azóta eltelt időszak tekintetében, hiszen most is, a most előttiünk fekvő költségvetésekben, zárszámadásokban 900 milliárdos, 1000 milliárdos nagyságrend szerepel államadósság kamatterheinek törlesztésére.

(13.30)

Ne csúsztassanak! Legyenek legalább magukhoz őszinték! Amikor belenéznek abba a tükörbe, legalább ott nyílnak meg egy kicsit, és ne verjék át saját magukat, amikor ezermilliárdos nagyságrendet fizet az ország tíz éve, minden egyes esztendőben.

Ha összeadjuk, és megnézzük, hogy abból a 10 000 milliárdból mit lehetett volna Magyarországon létrehozni, akkor legalábbis annyi kiderül, hogy az államadósság-menedzsment megváltoztatása kapcsán nincs elképzelésük önöknek, szakmailag alkalmatlannak bizonyultak arra, hogy kezeljék legalább az államadósság kezelési módszertanát, vagy valamilyen új ötlettel előálljanak. Az első években még próbálkoztak, és ezt ne vitassuk el, 2010-től nagyjából olyan 2013-ig. Nagyon sok államtitkárunk azt mondta, hogy majd nagyon gyorsan nő-nő a magyar gazdaság,

és olyan gyorsan fog nőni, hogy majd kinövi - ez volt az önök akkori kommunikációs panelje - az államadósságot, ez az évenkénti kamatteher folyamatosan fog csökkenni, és a végén olyan mikroszintűvé válik, hogy észre sem vesszük a költségvetési tervezésben.

De hát, könyörgöm, 20 000-ról, ugye, jóval 30 000 milliárd fölé emelkedett az adósságtömeg, tehát maga a tömege! Közben a százalékos aránnyal persze lehet búvészkedni, és lehet nagyjából szinten tartani - jó dolog, ha szinten marad, nem vagyok ellendrukker -, de azt állítani, hogy Magyarország akár kinötte, akár meghaladta, akár máshogy kezelné az államadósságát, az egész egyszerűen csúsztatás. Ilyenkor, ha önök őszinték lennének, azt mondanák, hogy annyit tudtak elérni tíz év alatt, hogy ez az adósságtömeg nagyjából fix nagyságrendű maradt, terheli ballasztként az összes költségvetést, és minden évben körülbelül 5, azaz öt bérlakásprogramnyi fejlesztési lehetőséget vesz el Magyarországtól.

Abban is egyetértünk egyébként, hogy néha gusztustalan gazdaságpolitikai folyamatok vezettek az államadósság felhalmozásához. A spontán privatizációnak egyébként magam is nagy kritikusa vagyok, tehát több évtizedes távlatban azt látjuk, hogy a nemzeti vagyony egy jó részét felélték (*Nacsa Lőrinc: Hát, ez az!*), ebből nemhogy költségvetésibevétel-tömeg nem keletkezett elvárható szinten, hanem az ország adósságot gyártott, termelt, ennek az államadósságnak a menedzsmentjén pedig a tíz éve regnáló kormányok nem tudtak változtatni. Ez a szigorú folyamatára, és azóta a tíz éve regnáló kormányok a nemzeti vagyony további részeit élték fel, privatizálták, sajátították el szűk oligarchakörökben.

Azt is el kell mondani az őszinteség kedvéért, hogy gazdaságpolitikai szempontból még nem érkezett meg a XXI. századba a Fidesz-KDNP. Tehát amikor egy Matolcsy Györgytől lényegesen modernebb, lényegesen frissebb ötletek, elképzelések látnak napvilágot, mint ami egyébként a kormány eszköztárában szerepel, akkor ki kell jelentenünk, hogy ordító a szakadék önök között, csak hát a Matolcsy-féle csomagban is vannak elképesztő túlfutások, vadhajtások, vannak egyébként nagyon profi és nagyon megalapozott ötletek, amelyeket aztán rendre nem valósít meg ez a kormányzat, és van egy szűk keresztmetszet, amit megvalósít.

Olyan ez, Nacsa képviselőtársam, mint amiről szoktunk mi diskurálni. Azért hozom szóba a demográfia, mert a jegybankelnök úr is megtette ezt a korábbiakban, amikor 110 ezres éves születésszámot célzott be, és bárcsak ez egy reális cél lehetne, és nem a science fiction kategóriája.

A helyzet az itt a demográfiai fronton is, hogy ugyanez a kormány hozzáállása. Beszél róla, fontosnak tűnik számára - én elhiszem, hogy az önök számára, akár személyükben is fontos lehet, bár 2015-ig nem volt az a Fidesz-KDNP számára -, aztán megnézzük az eredményeket, és azt látjuk, hogy teljes társadalmi csoportokról lemondanak, tehát őket kizárják

alpból a támogatotti körből, akiknél a gyermekáldások száma egyébként növekedhetne, aztán csodálkoznak, hogy megjönnek az eredmények, és egy helyben stagnálás vagy csökkenés mutatkozik.

Önök itt elmondják rendre, hogy a tavalyi évhez képest találtak olyan hónapot, ahol 5,5 százalékkal nőtt az elveszületések száma, és ez jó; ebben egyezünk meg, hogy ez jó! Azt felejtik el hozzátenni, hogy egy rettenetesen alacsony bázisév nagyon rossz időszakát választották ki, aztán kiguglizták az idejük közül legjobb hónapot. A kettő között természetesen van eltérés, örömteli, hogy van, mert jó, hogy több gyermek született, de azért ezt trendfordulónak ne nevezzük!

És hogy miért utaltam Nacsa képviselőtársamra? Van a KDNP-nek egy kiváló, zseniális tanulmánykötete „Jövönk a gyermek” címmel, én magam már többször átforgattam. Az önök mintegy 200 szakértője írta meg ezt a tanulmánykötetet, és ebben tíz nagyon jó, zseniális népesedési javaslat szerepel. Tippetünk, hogy a KDNP hányat nyújtott be a KDNP-szakértők által kidolgozott tíz javaslat közül! Nullát, képviselőtársam! Nullát! (*Mesterházy Attila: Hihetetlen!*)

Olyan javaslatok szerepelnek az önök szakértői hálójának a javaslatai között, amelyek meg tudnák változtatni a demográfiai mélyrepülést Magyarországon, lassítani tudnák a zuhanást, el tudnánk érni talán már évtizedes távlatban azt, hogy legalább stagnáljunk, és utána el lehetne érni talán azt is, hogy Magyarország a gyarapodás irányába induljon. Az önök, a KDNP szakértői szerint - nem én mondom, le van írva a „Jövönk a gyermek” című tanulmánykötetben - a mostani elveszületési szám több évtizedes távlatban egy 6,5 milliós Magyarországot feltételez, tehát ahányan most születnek, az alapján 30-40 év múlva vagy egy kicsit később Magyarországon 6,5 millióan fogunk élni. Önök írták le papírra, az önök emberei, és igazuk van.

Ilyenkor kéne nemzeti konszenzust létrehozni, és meghallgatni azt a Matolcsy Györgyöt, aki 110 ezer elveszületésről beszél, és megvizsgálni, hogy ahhoz, hogy ez sikerüljön, elképzelhető, hogy egy anyának átlagosan akár négy gyermeknek kellene életet adni; nyilván a mai realitások között ez még a politikai science fiction kategóriája.

De azt mindenképp megvizsgálhatnánk, hogy ha leírják ezek a KDNP-szakértők, hogy igenis segíthetne a helyzeten az, ha az édesanyák már három megszületett gyermek után teljes személyijövedelemadómentességet kapnának, akkor ne játsszák a politikai boszorkánykonyhát, mint ahogy önök csinálták! Megnézték, hogy ez mennyibe kerülne, hú-hú, ez sok lenne, akkor mondjuk azt ezeknek, hogy a négygyerekeseknek biztosítjuk az szja-kedvezményt. És még elkövették azt a hibát képviselőtársamék, hogy be is jelentették a háromgyerekes édesanyákra vonatkozó szja-mentesség ötletét, a miniszterelnök úr is emlékeim szerint ezzel előreszaladt, és amikor idekerült a

javaslat, már csak a sokkal-sokkal szűkebb demográfiai kohorszt érintő, négygyerekesekre vonatkozó javaslatot nyújtották be.

Ugyanígy: önöknek nem feltétlen az új építésű lakóparki lakások megvásárlását kéne 10, illetve 20 millióval támogatni, nem feltétlen 15 milliós új autóknak a vásárlását, hanem a tipikus magyar élethelyzetekben a megfelelő műszaki paraméterekkel rendelkező használt autó vásárlását is, albérléssel kiszabadulni vágyó fiatal otthonteremtési céljait. Erről beszélünk tehát, hogy lenne lehetőség, lenne mozgástér, de inkább a politikai látványepékség a jellemző, ahol egy nem túl sokba kerülő, nem túl sok embert érintő javaslatot ki lehet tenni, a köztéven be lehet mutatni sokszor, lehet indokolni vele azt, hogy a kormány cselekszik, csak közben az elveszületések számából egy 6,5 milliós Magyarország következik.

Ezt látjuk a GDP fetisizálása terén is, ahol sokszor elmondtuk, hogy nem jelenik meg az a mikro-, kis- és közepes vállalkozói volumen, amiről Nacsa képviselőtársam beszél. Ha megjelenne, nagyon jó lenne, és én azt szeretném, hogy egy magasabb szinten kapcsolódhassanak be a nemzetközi termelési értékláncba, mondjuk, egy Audi esetében a beszállítói háló sokkal magasabb hozzáadott értéket tartalmaz, mint most tartalmaz, de nem látjuk ezt visszaköszönni számokban.

Azt látjuk, hogy a Trianon óta eltelt száz év legjobban sikerült évtizedének nevezni ezt merő cinizmus, és állítom, hogy önöknek nincs joguk ehhez. A helyzet ugyanis az, hogy ha a multik által előállított GDP hasításához hozzá is járultak gazdaságpolitikai eszközökkel, és lehet, hogy önmagában a GDP-növekmény kimutatható tízéves távlatban, és ez egy jó dolog, de ezt egy vegytisztán neoliberális gazdaságpolitikával érték el, amely elképesztő szociális kataklizmát okozott. Nincs még egy kormány, amely 13 ezer honfitársunk elhelyezés nélküli kilakoltatásához járult volna hozzá, és nincs még egy kormány, amely nettó társadalmi csoportokról ilyen kegyetlen, kíméletlen, neoliberális módon mondott volna le. Az önök stratégiai partnerei, a német autógyártók, megértem, odaadják a receptet, hogy hogyan kell őket kedvezni, hogyan kell őket kényeztetni. Az önök többi stratégiai partnere, a Bankszövetség tagjai is önöknek kottába adták 2015 februárjában, ott van fönn angol nyelven a kormány honlapján, hogy nem lehet a bankokat egy forinttal sem terhelni a devizahiteles kataklizma után.

Nagyon sokszor visszamutogat Nacsa képviselőtársam a 2010 előtti korszakra, és igaza van abban, hogy a figyelmeztetések ellenére engedték felszaporodni ezt a hitelállományt. Na de az igazi kataklizma, amely 2010 óta bekövetkezett, nem egy elháríthatatlan következmény. Hát, arra nem kényszerítette őket senki, hogy aki 165 forintot vette fel az úgynevezett hitelét, annak egy 100 forinttal drágább átváltási árfolyamot kössenek ki! Képviselőtársam, önök öszszejátszottak a pénzintézetekkel, becsicskultak a bankoknak, térdre borultak előttük, és egy 100 forinttal

magasabb, majdnem piaci árfolyamot tűztek ki. Ki kényszerítette erre önöket? A Kúria vagy az Alkotmánybíróság? Ne röhögtesse! Ha így van, akkor mutassa meg a Kúria elvi döntéseiből azt a szakaszt, amely előírt volna önöknek egy átváltási árfolyamot! Nem volt ilyen.

Önök lepaktáltak a bankrendszerrel, lepaktáltak a multikkal, és ezek kiszolgáltatásáért cserébe feláldozták az érintett magyar társadalmi osztályokat. Ha ilyen a trianoni gyalázat óta eltelt időszak legsikeresőbb évtizede, akkor lehet, hogy nagyon sok magyar ember ennek nem akar a részese lenni; mert nem akar a kilakoltatás sorsára jutni, nem akarja azt, hogy nemcsak otthagyják az út szélén, de leszóráják az út szélét napalmmal.

(13.40)

Kíméletlen és kegyetlen hozzáállás volt ez önöktől, nem lehet vele azonosulni, és az önök jobboldali ellenzékének alelnökeként és keresztényszociálisan markánsan érzékeny emberként elutasítom azt, hogy ezt a tíz évet ezek ismeretében sikeresztorinak állítsák be.

Nincs még egy erő Magyarországon, amely emberek tízezres nagyságrendjének ilyen szintű kivéreztetéséhez asszisztált volna. Szégyelljék magukat érte! (Mesterházy Attila: *Úgy van!*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces kör kezdődik. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Varga képviselő úr felszólalására - bár most éppen elhagyja a termet - szerettem volna egy kicsit reagálni. Sok színes volt benne: Üvegtigris, Tizennégy karátos autó, és mindenről beszélt a tisztelt képviselő úr. Lehet, hogy reggel a főnöke magára lehelt, és ettől egy kis bódulatot szerzett, és valami történhetett itt a levegőben. (Az elnök csenget.)

De hát, tisztelt képviselő úr... (Az elnök jelzésére:) Értettem. Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy amit ön mond egy debreceni piaci példával; én elfogadom, hogy lehet olyan, hogy hiánycikk alakul ki a túlzott kereslet miatt az egyik termékből, amiről itt beszélt. Csak az az óriási különbség, hogy az önök válságkezelésének következtében akkor meg sem próbáltak beállni a sorba, mert nem volt rá pénzük a nyugdíjasoknak. Az önök ideje alatt 10 százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke. 2002-2010 között 10 százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke, és egyébként elvették a 13. havi nyugdíjat.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy most, mivel mi szövetséget kötöttünk a nyugdíjasokkal, és folyamatosan emeljük a nyugdíjakat is, reálértéke is 10 százalékkal emeltük a nyugdíjakat az elmúlt tíz évben, ezért most már legalább be tudnak állni a sorba, önök pedig ott hagyták őket az út szélén, és elvettek tőlük. Miért nem kérte akkor számon Varju képviselő úron,

amikor ön nem ült itt a parlamentben, de ő igen, hogy miért szavazta meg a nyugdíjak egyhavi összegének az elvételét, és miért szavazza meg folyamatosan a nyugdíjak összegének kisebb mértékű emelését, mint egyébként az infláció?

Önök szabadjára engedték akkor az inflációt is, csak akkor meg sem tudták volna ezt venni. Ez óriási különbség, tisztelt képviselő úr, és Varju képviselő úr minden újpesti nyugdíjastól is elvett egyhavi nyugdíjat, minden újpesti tanártól is elvett egyhavi bért, mint ahogy a debreceni nyugdíjasoktól meg a debreceni tanároktól is. Akkor miért nem volt ilyen határozott, és miért nem kérte őt számon akkor, hogy a főnökei miért tettek ilyen kijelentéseket, és miért hoztak ilyen döntéseket, hogy elvegyenek a nyugdíjasoktól pénzt? Ez óriási különbség, képviselő úr. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hogy ezzel a példával éljek, amivel Nacsa képviselőtársam is élt: ő meg valószínűleg kapott egy ecstasyt Szájer Józseftől, és az feldobta a napját, hogy ennyire boldogan nyilatkozik az önök teljesítményéről, csak vigyázzon, hogy ereszcsonátornán ne lógjon, mert onnan le lehet esni, különösen, hogyha csak egy zokni van magán.

Tehát magyarul: én azt gondolom, hogy higgye el, hogy mi másképpen látjuk azt az időszakot, amit önök itt mennyországgként írnak le, hogy a KDNP is értse a különbséget, amit mi akarunk mondani, és önök szerint minden, ami a mi kormányunk idején történt, az pokolszerű volt. Amit meg önök csinálnak, az meg mind arany, és mind a mennyországba vezető utat jelenti. Tehát igazából egy bináris kód alapján határozák meg a teljesítményt az elmúlt húsz évben. Azt gondolom, hogy ennél azért bonyolultabb az élet, és ennél azért több önkritika várható el egy KDNP-s képviselőtől, különösen így karácsony előtt.

Engem az indított a hozzászólásra egyik oldalról, amikor Witzmann Mihály hosszasan beszélt arról - csak kár, hogy nincs itt a teremben -, hogy mi a nemzetközi összehasonlítást nem tesszük meg, és mosolyogtam egy kicsit közben, mert amikor mi itt, ebben a Házban többször az önök figyelmébe ajánlottuk azt, hogy akkor azt a nemzetközi összehasonlítást tegyék már meg különböző gazdasági mutatók esetében, például a régió országai között - itt Matolcsy is arról beszélt, hogy többen voltak, akik jobban csinálták ezt, a balti országok, Lengyelország és sok mindenki más is, magyarul, a régió országai jobban teljesítettek, mint ahogy Magyarország teljesített -, akkor természetesen önök mindig elfelejtik ezt az összehasonlítást megtenni, mint ahogy azt is elfelejtik, és most itt örömmel hallottam, hogy végre Witzmann képviselőtársam is elismerte, hogy ha van világgazdasági válság valamilyen formában, akkor nehezebb

azért sikeres gazdaságpolitikát vagy konjunkturális gazdaságpolitikát folytatni.

Amikor mi ezt elmondjuk önöknek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a 2009-10-es válság kapcsán, akkor természetesen önök ezt mindig figyelmen kívül hagyják. Úgyhogy ezt szerettem volna a jegyzőkönyv számára is tisztázni. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Értem én az adok-kapok természetét. Tisztelettel kérek mindenkit, hogy stílusában méltányos legyen, és így válassza meg a hasonlatait. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független képviselő következik, két percben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elhatároztam, hogy nem fogok ennél a javaslatnál hozzászólni, mert van itt elég képzettségű, végzettségű és beszéd-képességű ember ebben a Házban, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2019-es üzleti jelentését megtárgyalja, de mindig akad képviselő, aki képes olyan butaságokat mondani, hogy az embert szóra készíti.

Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak szeretném elmondani nagy tisztelettel, hogy 2010-ben az átlagnyugdíj az átlagbérek 70 százaléka volt. 2020-ban az átlagnyugdíj az átlagbéreknek az 50 százaléka. Tehát önök ez alatt a tíz év alatt ennyire rossz helyzetbe hozták a nyugdíjasokat.

Ezért mondjuk, hogy nyugdíjasszegénység van, hiszen 20 százalékkal kevesebb már az átlagnyugdíj az átlagbérekhez képest 2020-ban, mint 2010-ben. És akkor még az árákról, tehát azokról az árákról, amit ki kell fizetni az embereknek ahhoz, hogy meg tudjanak élni, még nem is beszéltünk, mert eddig csak egy összehasonlításról beszéltünk a nyugdíjasok és az alkalmazottak között, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy tíz év alatt hogy növekedtek a megélhetéshez szükséges alapvető cikkek árai, amelyekhez igazodóan viszont a nyugdíjak reálértéke nemhogy nőtt volna, hanem az is csökkent.

Úgyhogy nagy tisztelettel, tessék szíves lenni már, hogyha beszél az ellenzéki képviselőknek, legalább a valósághoz igyekezzen konvergálni az előadása, és ne beszéljen úgy, mintha itt az első tíz évben általánosságban a társadalomnak a Magyar Nemzeti Bank hathatós segítségével - hiszen mégiscsak ezt a javaslatot tárgyaljuk - valóban általános életszínvonal-növekedés történt volna.

Kiemelt társadalmi csoportoknak kedvező ez az elmúlt tíz év, és ez a társadalmi csoport éppen az, amely a Fidesz szavazótábor. Önök minden áldott nap mérlegen megnézik, hogy még kinek kell valami jót tenni, akit meg tudok őrizni szavazópolgárnak. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, DK!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Ha már így kiprovokálta belőlem Nacsa képviselő úr, tudja, akkor legalább volt 13. havi nyugdíj, mert akkor azt bevezették. Önök tíz éve beszélnek róla, és egyébként nincs semmi.

Tehát ezt sikerült önöknek elérni, ráadásul a reálérték-ígéret bővületében még át is verték az embereket, mert az következett belőle tényszerűen, amit itt képviselőtársaim elmondtak.

Amit cselekedni tudtak a nyugdíjjal, az is egyébként behatárolt volt az önök részéről, legalábbis a tekintetben, hogy nem változtattak a helyzeten, hiszen a Bajnai-kormány volt az, amely elfogadta azt a törvényt, hogy egyáltalán egy sikeresebb gazdasági év végén még plusz tudnak hozzátenni. Ez volt az, amit egyébként onnét örökölték. Csak ezt ön rendre elfelejti, és ez adja azt a lehetőséget, mert egyébként igaz van, hogy ne beszéljen róla, mert jobb, ha nem beszél róla, mert folytatva azt, ami az államadósság kapcsán kialakult vita - és persze erre nem fog reagálni senki sem -, hogy ha tíz évvel ezelőtt 21 000 milliárd forint volt a hiány, az államadósság, most pedig 35 000-nél járnak, és akkor még tegyük hozzá, nem beszélünk arról a 3000 milliárd forintnyi nyugdíj-megtakarításról, amit önök elkönfiskáltak, még ez is benne van ebben; és úgy, ahogy azt elvették az emberektől, és nem nyújtottak semmit, sőt ígérték még mást is, de egyébként a nyugdíjasokra nem figyeltek oda.

Végezetül pedig csak egyetlen dologra szeretném föl hívni a figyelmét. Tegnap részt vettem közgazdászokkal egy konferencián, a Vajdaságtól Kárpátaljáig sokan voltak. Elhangzott egy tényadat magyar szakértőtől, az önök emberétől, hogy Romániában a GDP 4 százalékanak megfelelő költséget használtak fel a járványveszély csökkentésére (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), önök 20 százalékról beszélnek, miközben ugyanolyan adatok vannak; és ez azt jelenti, hogy ötször hatékonyabbak másutt, vagy pedig önök sokkal többet költöttek. (*Sic!*) Bocsanat elnök úr, köszönöm a türelmét. (*Z. Kárpát Dániel: A 20 százalékot három évre bontják.*)

(13.50)

ELNÖK: Na, most akkor visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásához. Elsőként Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője szólhat. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem majd jó hasonlatokat mondani, és visszakanyarodni egy kicsit Matolcsy elnök úr beszámolójához, mert közben végigpörgettem magamban, meg a jegyzeteimet megnéztem, miket mondott meg a jegybankelnök úr. Azt kérem a Fidesz- és a KDNP-frakciók jelen lévő tagjaitól, hogy vigyék haza magukkal ezt az üzenetet, mert úgy gondolom, hogy ez önmaguknak is egy komoly óvás ebben a tekintetben.

Azt mondta itt a jegybankelnök, ezzel zárta valójában a mondandóját, hogy minél kevesebb külföldi hitelt kell fölvenni, mert a hitelből mindig hitel lesz, és azt mindig vissza kell fizetni, és ez csapda lesz. Ha már egyszer visszanyúlnak önök 2008-ig, 2006-ig, meg ameddig akarnak, meg a jegybankelnök is beszélt itt az elmúlt tíz, végtelenül sikeres évről, akkor elmondjuk, hogy miből volt az, amiből önök gazdálkodtak. Azt már többször elmondtuk, hogy önök elvették a magánnyugdíjpénztári megtakarításokat, köddé vált 3000 milliárd forint, aztán utána, ahogy összedőltek brókercégek, összedőltek bankok, ott is 400-500 milliárd forint köddé vált, kézen-közön eltűnt, és ha idekanyarodunk a jegybankelnök óvásához, hogy nehogy túl nagy külföldi adósságba verje magát az ország, akkor érdemes megemlékezni arról, hogy mit tesz a kormány, már csak azért is, mert a jegybankelnök azt mondta, hogy stratégiai partnerségben a gazdaságpolitikát és a fejlesztéseket támogatják. De úgy látszik, akkor ebben valószínűleg mégsem értenek egyet.

Nézzük, miket tettek önök! Sorrendben fogom mondani. Először is orosz hitelből építenek Pakson még két reaktort. Ez az önök bevallása szerint egy olyan 3500-4000 milliárd forint nagyjában-egészében. Aztán kínai hitelből építenek Budapest-Belgrád vasútvonalat, ez olyan 750 milliárd forint nagyjában-egészében. Saját maguk bevallása szerint pedig azért, mert az Európai Unióban politikai viták vannak - hal-kan megjegyzem, hogy amit önök generálnak -, ezért kellett devizakötvényt kibocsátani, és ebből is egy 960 milliárd forintot sikerült a költségvetésbe beszippantani adósságként, amit vissza kell majd fizetni. Ezt csak azért mondom, mert ha megfogadják a jegybankelnök óvását önök felé, akkor ezt nem lett volna szabad megcsinálni, mert ennyire nem szabad eladósodni a külvilág felé.

Még egy dolgot hadd mondjak a letelepedési kötvények tekintetében! Éppen most járnak le, nem kevés pénzt hoztak ide. Tudják, ezek a gazdag migránsok, akiket önök szeretnek, akik pénzt hoznak, adnak maguknak pénzt, akkor azok jöhetnek, akik letelepedési kötvényt vettek, betelepítettek ide, Magyarországra önök egy kisvárosnyi embert hitelért, azt is vissza kell fizetni.

Na most, ezt csak azért mondom, hogy ebben a kormány politikája csak szembemegy a jegybankelnök stratégiai intelmével, ezt érdemes végiggondolni. Én emlékszem egyébként még a miniszterelnök hétfői beszédére, bár tudom, hogy ez szerdán néha rendhagyó, de ő nagyon sokat beszélt akkor a szuverenitásról, az önrendelkezésről. Nézzék, tartozunk az oroszoknak nagyon sok pénzzel, a kínaiaknak nagyon sok pénzzel, devizaalapú kötvényt bocsátanak ki nagyon sok pénzért, és a letelepedési kötvényt pedig vissza kell fizetni - általában egyébként láttuk annak idején a statisztikákat - közel-keleti állampolgároknak, hát, ez bizony már fölvet szuverenitási kérdéseket.

Ez nemcsak a pénzügyi stabilitás kérdéseit veti fel, a politikai stabilitás kérdéseit is fölveti. Hát, miről dönt még ez a kormány, amiről nem Moszkvában meg Pekingben döntenek?! Önöknek mindenbe bele kellett ugrani, mindenbe bele kell nyúlni, rengeteg hitelt vesznek fel, majd utána megy a magyarázkodás a szövetségi rendszerben is, a NATO felé is, meg az Európai Unió felé is, meg a nem teljesítés miatt pedig megy egyébként kelet felé is a magyarázkodás. Mi ezt látjuk. Tehát ez nemcsak pénzügyi, hanem szuverenitási kérdéseket is fölvet. Ebben csak annyi a jelzésem az alelnök úr felé, hogy ha ebben komolyan vesszük azt, amit a Matolcsy elnök úr mondott, akkor ennek szerezzene jobban érvényt, hogy mégse adósodjon el a külföld felé ennél jobban most már Magyarország, már most is szerintem a politikailag elviselhető szint fölött vagyunk.

A másik, ami a jegybankelnök úr expozéjában szerepelt, félig-meddig el is harapta a mondatot, majd aztán kiegészítette, hogy legalább jogilag rendben legyen, azt mondta, hogy „a jól gazdálkodó jegybank, amikor bajban volt az állam, akkor ezermilliárdnyi kötvényt tudott vásárolni”. Aztán, gondolom, mondat közben rájött, hogy ez tilos - már, hogy a törvény szerint -, és akkor gyorsan mellé tette, hogy a másodlagos piacon. Az se helyes! Ha így történt, az sem helyes, hogy a jegybank kamatra kölcsönt ad a magyar államnak, a tulajdonosának, még akkor is, ha ezt a másodlagos piacon teszi. Fizesse be osztalékként ezt a pénzt! Nyugodtan befizetheti osztalékként. Én láttam, hogy elszólta magát, ő is tudja, hogy elszólta magát, ezért kellett mellé tenni. Az, hogy a kereskedelmi bankoknak pénzt ad, hogy azok vegyenek államkötvényt, azt legalább akkor még egy körben körbefuttatták, de hogy a másodlagos piacon vesz magyar államkötvényt a magyar jegybank, és így finanszírozza a magyar államot, ez úgy európai uniós jogszabályokba is ütközik, mint ahogy a magyar jogszabályokba is ütközik. Ezt önök is tudják, mi is tudjuk. Ehelyett ezt be kell fizetni osztalékba. Sokkal egyszerűbb, nem kell egyébként törvényeket sem megszegni miatta, sőt a magyar államnak még kamatot sem kell fizetni annak a stratégiai partner jegybanknak, amelyikkel egyébként közösen alakítják Magyarország gazdaságpolitikáját.

Erre mindenképpen fel akartam hívni a figyelmet. Nem helyes, nem is törvényes, és a törvényes út sokkal járhatóbb, sokkal kevésbé rögzös. Nem kell körbejárni azért a pénzt, hogy a Matolcsy-féle jegybank még több száz milliárd forintot esetleg lecsapoljon még itt kamatnyereséggé is, azért, mert a magyar államnak hitelt adott, és a magyar adófizetők pedig fizessenek kamatot a jegybanknak arra a pénzre, amit egyébként osztalékként is befizethetett volna. A magyar adófizetőkkel önök kamatot fizettetnek a magyar állampapírokra annak a magyar jegybanknak, amely egyébként nyugodtan osztalékba is odaadhatta volna a költségvetésnek ezt a pénzt. Nyilvánvalóan a törvények betűjéből meg még a szelleméből is kiolvasható,

hogy ez miért helytelen. Azt gondolom, hogy erre érdemes volt felhívni a figyelmet.

Nacsa képviselőtársamnak: reálértéken megőrizték, nemhogy megőrizték - mit mondott? -, még növelték is a nyugdíjak értékét. Akkor, amikor idén 6 százalékos inflációról beszélnek, és 3,4 százalékos nyugdíjemeléssel? Ez hogy jön ki? Az, amikor tavaly 3,4 százalékos infláció volt, és önök 1,9 százalékot emeltek? Hogy jön ki ez a matek? Reálértéken. Az, hogy amikor 2018-ban fogták magukat és egész egyszerűen odadobták a nyugdíjasok elé 0,9 százalékos emelést, majd amikor jött erre a népharag, akkor a kegyes vezető azt mondta, hogy jó, akkor adunk még 1 százalékos emelést. Ez az, amikor megterveznek egy nyugdíjemelést, megtervezik Magyarország egyik legnagyobb népcsoportjának a következő évét, és utána pedig cselekszenek, ez így néz ki? *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Népcsoport, igen; a nyugdíjasokról beszélünk. Akkor társadalmi csoportot mondog. *(Nacsa Lőrinc: Az más!)* Így van. A legnagyobb társadalmi csoport, köszönöm, képviselőtársam, hogy erre felhívta a figyelmet. Tényleg így néz ki egy tervezés? A költségvetésbe beterveznek 0,9 százalékos emelést, aztán, amikor jött a népharag, akkor azt mondta a kedves vezető, hogy jó, akkor még 1 százalék. Ez nem tervezés! Akkor itt igaz van Matolcsy jegybankelnök úrnak, ennek a válságnak akkor, úgy tűnik, nem ilyen tervezési szakaszai vannak, hanem ilyen lélektani szakaszai vannak. Lelkesedés, felismerés, pánik - ezt látjuk.

Emlékszünk rá, a jegybankelnök lelkesedett tavasszal, ebből még növekedés is lehet, 2,2 százalék. Már akkor Varga Mihállyal összeveszték, aki azt mondta, hogy ez inkább mínusz 2 lesz. Az volt a lelkesedés szakasza. Aztán jött a felismerés szakasza, amikor kiderült, hogy a növekedési és hitelprogramból már nemcsak a haverokat, barátokat meg a Mészáros, a Szíjj Lászlót meg a Tiborczt finanszírozták, hanem más kisvállalkozók is kaphattak belőle.

(14.00)

Az volt a felismerés szakasza, a mostani meg a magyarázkodás már. Ennek ilyen lélektani szakaszai vannak: lelkesedés, felismerés, pánik. Én ezt látom ebben, a többi meg egyszerű magyarázkodás, aminél ennél, én azt gondolom, többet érdemelne egy ilyen beszámoló. Érdekes lesz a jövő évi beszámolónak a megvitatása. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sok minden elhangzott itt, és egész tucat könyvek vannak a pszichológiában arra a jelenségre, amikor a rossz emlékeket úgy megpróbálja az agy elfelejteni és meg-

másítani, és önök így gondolnak a 2008-2009-es időszakra. Az mindig külön öröm számomra és külön sportértéke van, amikor jobbikos vagy jobbikos képviselők védik a Gyurcsány-kormányt, például a képviselő asszony a Gyurcsány-kormány nyugdíjpolitikáját és az akkori nyugdíjemeléseket. Ez mindig örömmel tölt el.

De, nézzük csak, hogy mit mondott Gyurcsány Ferenc 2008-ban, mert önök is idéztek itt mindenkit. Gyurcsány Ferenc azt mondta 2008-ban, hogy a válság szele fog minket érinteni. Most arra hivatkoznak, hogy legyünk önökkel méltányosak. Hát, egy olyan brutális világgazdasági válság volt 2008-2009-ben, hogy akkor nyilvánvalóan elszállt az államadósság, meg nyilvánvalóan óriásira növekedett a munkaerőhiány, nyilvánvalóan brutálisak voltak a költségvetési hiány adatai. Majd erre azt mondta Gyurcsány Ferenc, hogy minket a válságnak csak a szele fog érinteni.

Tehát mi az inkompetens vezető tökéletes ismerve? Hogy fogalma sincs, hogy milyen veszéllyel áll szemben, azt sem tudja, hogy hogyan kell azt kezelni, majd aztán félre is kezeli, tehát a gyakorlatban is megmutatkozik, hogy tökéletesen rosszul kezelte Gyurcsány Ferenc a válságot, amit egyébként el sem ismert, hogy lesz.

*(Dr. Gyüre Csabát a jegyzői székben
Tordai Bence váltja fel.)*

Akkor nem kiabáltak a tisztelt képviselők, hogy hát, főnök, ez óriási világválság, hát, mégsem kéne azt mondani, hogy csak a szele fog minket érinteni!

Ha már az adósság kérdéséről többen beszéltek itt tisztelt képviselőtársaim, össze szeretném kötni azal, hogy Varju László olyan büszke volt arra, hogy ők megalkották a nyugdíjprémium intézményét. A veszteség után a mondat második fele hiányzott, hogy hányszor fizettek önök nyugdíjprémiumot a magyar nyugdíjasoknak. Én segítek, hogy mégiscsak meglegyen a jegyzőkönyvben: nulla alkalommal. Sosem fizettek olyat. Önök megalkották ennek a jogszabályi hátterét, majd soha nem fizettek ilyet a magyar nyugdíjasoknak. Mi már többször is fizettünk ilyet a magyar nyugdíjasoknak, nyugdíjprémiumot. Igaz, önök a papíron leírták ezt, hogy van ilyen, csak aztán sosem fizettek ki ilyet a magyar nyugdíjasoknak. Szerintem óriási különbség.

És ugyancsak ki írta bele azt az Alaptörvénybe és jogszabályokba, hogy folyamatosan csökkenteni kell a GDP-arányos államadósságot? Ezek is mi voltunk, mert fontosnak tartjuk, hogy folyamatosan, egyébként békeidőben, a gazdasági növekedés éveiben folyamatosan lejtmenetben legyen az államadósság, és folyamatosan csökkenjen az államadósság mértéke.

Varga képviselő úr az előző éveket napsütéses éveknak nevezte. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Nem!)* Én ennyi pozitív dicsérettel is beérem az ellenzéki képviselők részéről - csak ugye, tisztelt képviselő úr,

ez a napsütéses évek kinek volt köszönhető? A kormány gazdaságpolitikájának, a jegybanknak is egyébként, a kormány gazdaságpolitikájának, a meghozott helyes döntéseknek, a magyar munkavállalóknak, a magyar cégeknek, a beruházásoknak, a folyamatosan növekvő exportpiacnak. És kinek nem volt köszönhető? Önöknek, akik minden intézkedésnél keresztbe próbáltak feküdni, és minden intézkedést elutasítottak, és nem szavaztak meg. Tehát a napsütéses évekről ennyit.

Rablóprivatizáció: kedvenc témám. Z. Kárpát Dániellel is többször beszélünk erről és többekkel már, hogy ugye, olyan időszakban volt a költségvetési hiány 5-6-7 százalék a Gyurcsány-kormány alatt, és olyan időszakban nőtt elképesztő mértékben az államadósság, amikor egyébként rablóprivatizációt folytattak. Tehát elvileg a matematika és a közgazdaságtan normál szabályai szerint elképesztő pénzügyi bevételekre kellett volna hogy szert tegyen a magyar állam. Hát, eladtak 192 céget, többségében nyereséges cégeket. Rablóprivatizáltak 192 állami céget, amiből nagyon sok - közművek, stratégiai, nemzetbiztonságilag fontos intézmények, cégek ezek - nyereséges volt. Ezeknek be kellett volna áramolni, a vételárak értékének, ha nem áron alul adták volna el, a központi kasszába.

Vagy éppen a PPP-konstrukciók, amikor önök azt mondták, hogy ez azért jó, mert nem hitelből valósítjuk meg, és ezért nem terheli az államadósságot; nem terheli az államadósságot, nem terheli a költségvetést ezeknek a beruházásoknak az összege, hanem így meg lehet építeni. 2853 milliárd forintot buktak a magyar választók azért, a magyar adófizetők azért, mert az M5-ös, M6-os autópályát nem hitelből, hanem PPP-konstrukcióból valósították meg. 2853 milliárd forintot buktak a magyar adófizetők. Ilyen egyszerű ez a képlet.

Ezeknek a bevételeknek meg kellett volna jelenni a költségvetésben, és nem szabadott volna, hogy 5-6-7 százalékos költségvetési hiány keletkezzen, nem szabadott volna, hogy 50 százalékról 80 százalékra nőjön a GDP-arányos államadósság. Hát, ez a probléma, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem volt ilyen bevétel, mert rablóprivatizáció volt. Haverok voltak, külföldi érdekek voltak, meg spekulánsok voltak. Ez volt, gazdasági növekedés meg költségvetési egyensúly, meg csökkenő államadósság nem volt. Ez a probléma!

Z. Kárpát képviselő úrral nagyon sokszor vitatkoztunk a családtámogatási rendszerről, szerintem fogunk is az elkövetkező években, de az, hogy teljes rétegeket kihagyva a kormány ebből az intézkedéscsomagból?! Képviselő úr, például a családi adókedvezmény, amit ők megszüntettek, mi visszavezettük, bővítettük, és aztán emeltük, ők ugye, azt sem szavazták meg, akiket ön most hatalomra segít, de a családi adókedvezményt a családi pótlékra jogosultak 96 százaléka igénybe tudja venni.

Tudja, milyen nagy szám a 96 százalék? Értzi ennek a súlyát? Hogy mondhatja azt, hogy egész társadalmi rétegeket kihagy a kormány családtámogatása, amikor a családi pótlékra jogosultak 96 százaléka igénybe tudja venni a családi adókedvezményt és annak egyébként a járulékokra való kiterjesztését!

És még egyszer mondom: önöknél adóemelést volt, itt meg adócsökkentés volt. És a devizakitetés: az államadósság szerkezete teljesen átalakult.

Szakács képviselő úr itt a külföldi kiszolgáltatottságról beszél meg külföldi érdekekről. Hát, pont azzal növeljük a nemzeti szuverenitást, és azzal csökkentjük a kitettségünket, hogy átalakítottuk az államadósság devizaszervezetét, és sokkal kisebb, 20 százalék alá csökkent (*Dr. Szakács László közbeszól.*) a devizaállománya az államadósságnak, és most már a magyar állampolgárok, a magyar befektetők finanszírozzák legnagyobb részben a magyar államot a betétekkel, az állampapírokkal, a kötvényekkel. A magyar állampolgárok finanszírozzák, és nem pedig az IMF és a többi hasonló külföldi spekuláns, akikhez önök rohangáltak kedvenc kedvtelésükből. (*Dr. Szakács László: Putyin sokkal jobb...*)

És ahhoz képest, hogy önök milyen rablóprivatizációt folytattak, és ezen vörösbárók szépen meggazdagodtak, ugye, tizennégy karátos autóról beszélt itt Varga képviselő úr, hát, egy oligarcha ül itt a parlamentben, az pedig az önök vezére, ha valakinek valahány karátos valamije is van valahol a világban, az, ugye, ő lett.

Mi másfélszeresére emeltük a nemzeti vagyon értékét, másfélszeresére növeltük a nemzeti vagyon értékét. Visszavásároltunk stratégiai cégeket, és amikor azt mondják, hogy miért vett Matolcsy György nem tudja, milyen festményt, azt önök árusították ki, és vissza kellett szerezni, a nemzeti vagyon. (*Z. Kárpát Dániel: Festményt?*) Azokat önök kótyavetyélték el a feketepiacban meg az elvbarátaik között. (*Varga Zoltán: Mit tetszik szívni?!*) Hát, Matolcsy Györgyék szereztek vissza, számos olyan értékes ingatlant, műtárgyat, amit önök kótyavetyélték el.

Nagyon egyszerű a képlet, értem, hogy önöknek fáj, hogy végre megint nemzeti tulajdonban lehetnek ilyen műkincsek vagy egyébként cégek. (*Potocskáné Kőrösi Anita nevet.*) Értem, hogy önnek ez fáj, képviselő úr, de hát öntől nem vártuk a nemzeti érdekek hatásos képviselését, öntől ezt nem vártuk, semmi gond.

Egyetértek, Szakács képviselő úr, a törvényeket mindenkinek be kell tartani, az adókat mindenkinek be kell fizetni. Ez a cigaretta jövedéki adójára is egyébként vonatkozik, az etikai bizottságuk háza táján majd nézzen utána ennek!

És az adósság témaköréhez: a Fidesz-KDNP-kormány átvállalta az önkormányzatok adósságát, amit önök terheltek rájuk. Az a fojtogató adósságspirál, amibe 2007 után kerültek az önkormányzatok, ahol egyre több feladatot kaptak önöktől az önkormányza-

tok, de egyre kevesebb finanszírozást hozzá, ezért bekerültek egy adósságszpirálba. Több mint 1300 milliárd forint adósságot vállaltunk át az önkormányzatoktól. Hát, erről, mikor az adósság szerkezetéről meg az államadósság növeléséről vagy csökkentéséről beszélnek, miért nem említik meg, hogy 1300 milliárdot vállaltunk át az önkormányzatoktól azért, mert önök megnövelték a feladataikat, de sajnos finanszírozást valahogy nem találtak a rendszerben ehhez, mert fontosabb volt a 4-es metró meg a Sukoró meg sok minden más.

A szegénység témaköre, hiszen ezt is érintették, tisztelt képviselő urak: ha megnézzük a háztartások életszínvonala minden évben megjelenő, Statisztikai Hivatal által kiadott kiadványát, önök egy teljesen másik filmet néznek. Hát, önök nem ismerik el a magyar valóságot, önök nem látják...

Z. Kárpát Dániel rendszeresen termelési jelentésnek minősít tényeket. (*Z. Kárpát Dániel: Nem jó indulattal!*) És értem, hogy neki fáj, hogy ezek a tények jók, hogy ezek az eredmények, gazdasági adatok jók, de ez nem termelési jelentés, ha annak örülünk például, hogy 2010-hez képest másfél millió emberrel kevesebbnek van fizetési hátraléka. Ez szerintem egy jó dolog, hogy 2010-hez képest másfél millió emberrel kevesebbnek van fizetési hátraléka. (*Potocskáné Kőrösi Anita: Vagy elvették a házat!*)

Szerintem az is egy jó dolog, és az sem termelési jelentés, az is egy jó dolog, hogy 4 millió emberrel többnek van pénze váratlan kiadásokra, mint 2010-ben. Ön ennek nem örül? Ön szerint ez csak termelési jelentés?

Szerintem az is nagyon fontos adat, hogy 2,4 millió emberrel több tud elmenni egy hétre nyaralni, mint 2010-ben, két és fél millió emberrel több; hogy 650 ezerrel csökkent azoknak a száma, akik nem tudják fűteni a lakásukat. Csökkent a jövedelmi szegénységi küszöb alatt élők aránya, abszolút csökkent.

(14.10)

Azt gondolom, hogy ezek eredmények, nem érdekes ezeket mindig eltagadni, mert az hiteltelessé teszi, az ön egyébként sokszor értelmes mondanivalóját is hiteltelessé teszi. (*Derültség az ellenzéki padsorokban. - Z. Kárpát Dániel: Advent van!*)

Egyharmadára csökkent - egyharmadára csökkent! - a súlyos anyagi deprivációban érintettek száma. 2010 óta Magyarországon 2 millió 234 ezerről 64 százalékkal, 1 millió 421 ezer fővel csökkent az anyagilag súlyosan depriváltaknak a száma. Egyharmadára csökkent, akik súlyos anyagi deprivációban szenvednek vagy ennek kitétek. Szerintem ez egy óriási eredmény. Még nem vagyunk ott, ahol mi szeretnénk, a szegénységet teljes mértékben föl kell számolni, de egyharmadára csökkent. Egyharmadára, tisztelt képviselő úr! Óriási eredmény, azt gondolom. A nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásban

élők száma is jelentősen csökkent, 384 ezer fő élt nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásban, ez 50 ezerrel kevesebb, mint 2010-ben.

Azt gondolom, hogy az alacsony iskolai végzettség, a munkanélküliség, a szegénység, a társadalmi ki-rekesztődés aránya folyamatosan csökkent 2010 után, főleg '12-től konzekvensen. Minden évben jobbak ezek a számok, mert minden évben sikerül előrelépni. Önök ezeket eltagadják. Nemes egyszerűséggel azt mondják, hogy ilyen Magyarországon nem történt meg.

Én azt gondolom, hogy ezek az eredmények magukért beszélnek, és nem azt mondtam, hogy ez bármilyen út vége, és sosem fogják tőlem azt hallani, hogy én ezzel elégedett vagyok és befejeztük a munkánkat. Én azt mondom, hogy ez egy jó irány, hogy az a csapás, amin a magyar gazdaság megy, amin a járvány előtt is ment, és azok az eredmények, amiket elért, az egy nagyon-nagyon jó irány. Csak önökkel nehéz úgy vitatkozni, még ha néha erősebben is szólunk egymáshoz, és az elnök úr intelme terel minket vissza helyes mederbe, akkor is azt gondolom, hogy az erős vitának helye van; de a tények eltagadásának, hogy mi történt 2008-2009-ben, és egyébként mi történik most, hogy hogyan hagytak ott több százezer embert...

Kilakoltatás, képviselő úr: másfél millió embert fenyegetett a közvetlen kilakoltatás veszélye 2009-ben, és Szakács képviselő úr erre azt mondja, hogy nem volt kilakoltatás az ő idejükben. Ezt állította, hogy nem volt kilakoltatás. Hogyne lett volna, sőt! Másfél millió ember - és ebből sokaknak egyébként meg is szűnt az állandó lakhatása - közvetlenül, egy lépésnyire volt attól, hogy kilakoltassák, annyi embert bocsátottak el, annyi embert építettek le, annyi embert hagytak az út szélén.

A 13. havi bérszűntetése, 13. havi nyugdíj megszüntetése, adóemelés és egyébként a már bejelentett kedvezmények visszavonása, a családtámogatás és a lakástámogatási rendszer szisztematikus leépítése. Emlékszik még a szocpolra, félszocpolra, egyéb ilyen fogalmakra, emlékszik még arra, hogy egyébként hogy vették el az egy- és kétférekesektől a családi adókedvezményt, hogy a gyeset hogyan csökkentették két évre a három évről.

Gurmai Zita a mai nap a gyed extráról beszélt itt napirend előtt meg a családtámogatásról, Novák Katalin miniszter asszonnyal összefüggésben. Pár éve még azt nyilatkozta, hogy kormányra kerülve az MSZP megszüntetné, hogy egyébként dolgozni is tudjanak, meg megkapják a családtámogatást is. Ha akkor gyereket vállalt valaki, az szinte egyet jelentett a szegénységgel, nagycsaládban élni meg abszolút egyet jelentett a szegénységgel az önök ideje alatt, mert amint megszületett a következő gyerek, az első gyermek után járó családtámogatásokat rögtön elvették, eltörölték abban a pillanatban, mintha nem is létezett volna.

Ezekről a tényekről is beszéljenek! Mondják el azt, hogy ha olyan nagyon idézetekkel akarnak versengeni, hogy miért gondolta azt Gyurcsány Ferenc, hogy csak a szele fog minket érinteni ennek a válságnak, miközben utána romba döntötték az országot. Úgy kérnek rajtunk számon 2010-es adatokat, hogy egy csőd szélére került, romokban lévő magyar gazdaságot kellett átvennünk 2010-ben, és onnan kellett elérnünk azt, amiről itt egyébként az elnök úrral és képviselőtársaimmal mi is beszéltünk, hogy 2019-ben milyen sikeres gazdasági évet zárt Magyarország.

Én mindannyiunknak azt kívánom karácsonyi ajándékként vagy újévi jókívánságként, vegyék, ahogy akarják, hogy térjünk vissza oda, tudjuk azt az utat folytatni, és legyen ugyanolyan jó és aztán még jobb és még jobb a magyar embereknek és a magyar vállalkozásoknak, mint egyébként volt 2019-ben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2020-ban két dolgot nem tudtunk elérni, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársam szövegértési képessége fejlődjön *(Z. Kárpát Dániel nevet.)*, illetőleg azt sem, hogy az emlékezetét valamilyen módon tudja javítani, tekintve, hogy ez a két hiányossága rendre, amikor valamely ellenzéki képviselő felszólalására reagál, mindig kiderül.

Amikor Nacsa Lőrinc képviselőtársam számokról beszél és arról, hogy csökkent valamilyen hátrányos helyzetű adottsága a társadalomnak, akkor mindig nagyon fontos dolgokat felejt ki. Az egyik az, hogy az elmúlt tíz évben legalább 1 millió 200 ezer honfitársunk meghalt, és nagy eséllyel, mivel az idősebb korosztályból kerül ki az elhunyt honfitársaink nagyobb része, azon hátrányos helyzetű emberek csoportjai is köztük vannak, akiknek az elhalálása miatt csökken a hátrányos helyzetű emberek száma. Ez az egyik társadalmi csoport.

A másik, hogy ez alatt a tíz év alatt 300 ezer emberrel van kevesebb Magyarországon, magyar polgár. Nem az elvándoroltakról beszélek, a természetes fogyásról beszélek, azaz ennyivel több ember halt meg az elmúlt tíz évben, mint ahány született. Ne tessék röhögni, mert a KSH adatait idézem, tisztelt képviselőtársaim! Tessenek már legalább az objektiváció talaján maradni, amikor propagandabeszédet mondanak! Aztán azt sem szabad elfelejteni, hogy 600 ezer honfitársunk elvándorolt.

Tehát azon hátrányos helyzetű embercsoportok létszámcsökkenése, amiről Nacsa Lőrinc képviselőtársam beszél, az egyszer az elhalálásnak, másodszorban a természetes fogyásnak, harmadszorban az elvándorlásnak köszönhető. Illetőleg valóban van egy

negyedik tétel, ez pedig a kedvezményezett, kiváltságos társadalmi csoportok része. Ez azt jelenti, hogy az ő jövedelemnövekedésük, vagyonnövekedésük valóban olyan mértékű, amely nagyon sok szegény sorban lévő ember adatai alapján megteremtheti, hogy nőnek bizonyos életviszonyokat jellemző adatok. De azok csak átlagadatok, mint ahogy sokszor mondják képviselőtársaim, hogy az egyikük hosszú hajú, a másikuk kopasz, és az átlag az, hogy mindenkinek van haja, közben pedig lehet, hogy abban a közösségben a 20 százaléknak nincs is haja. Tehát tudomásul kell venni, hogy ezek az adatok nem tükrözik a társadalom valós állapotát.

Aztán mindig elfelejti Nacsa Lőrinc képviselőtársam, hogy Orbán Viktor nem 2010 óta kormányoz, hanem Orbán Viktor már '98 és 2002 között is kormányzott, amikor is a rablóprivatizáció még mindig zajlott. Tessék megnézni, hogy a Horn-kormány után az első Orbán-kormány mennyi állami vagyontól búcsúzott el, mennyit herdált el, mennyit adott el és síbott ki a saját elvtársainak abban az időszakban! Úgyhogy arról beszélni, hogy más privatizált és más rabolt a privatizáció során, holott ez a kormány négy éven át éppen ugyanazt folytatta, bocsánatot kérek, mint az elődei... *(Nacsa Lőrinc: Bocsánatot kérek...)* - úgyhogy jó lenne, hogyha ezt a kérdést nem vetné a másik szemére. *(Nacsa Lőrinc: Elnézést...)*

Aztán arról is beszélünk mindig, hogy egy országnak a gazdagságát nem az mutatja, hogy mennyi a gazdag ember, hanem hogy mennyi a szegény. Magyarországon, ha tetszik, ha nem, különösen olyan vidékeken, ahol egy átlagos képviselő soha nem fordul meg, rengeteg szegény ember van. Ha tetszik, ha nem, a társadalom még mindig nyugdíjasszegénységben él, és aktív szegénységben is. Ahol két gyerek van, azok a legszegényebb társadalmi csoportok, ha az átlagos jövedelemszintjüket és kiadási kényszerüket megvizsgáljuk. Való igaz, ilyen is ritkán van egy ország életében, hogy három gyerektől fölfelé a családoknál nőtt az életszínvonal. Igen, ezek az állam által adott kedvezmények ilyen érdekes helyzeteket is előidézhetnek egy társadalomban.

Még egy dolgot hadd mondjak el önnek, tisztelt képviselőtársam! Ez pedig az, ami ma ebben a Házban volt. Napirend előtti felszólalásában Gurmai Zita megszólítja Novák Katalint. Novák Katalin föláll, és felsorolja, hogy az Orbán-kormány mennyi családtagmogatási kedvezményt adott, milyen rendszereket vezetett be, és ez mennyi családnak milyen csodálatos kedvezményeket adott. A nap második felében mit tárgyalunk? A Magyar Nemzeti Bank 2019-es beszámolóját, amiből kiderül, hogy tíz év alatt 20 000 milliárdról 32 000 milliárdra sikerült növelni Magyarország államadosságát.

Én csak azt szeretném mondani, hogy ennél szimbolikusabb nap nagyon kevés van, mert ha Novák Katalin végigülte volna a mai napot, és még most is itt lenne, akkor a saját gyönyörű előadására meg-

kaphatta volna azt a választ is, hogy az Orbán-kormány ezt a családtámogatási rendszert sikeresen az állam eladósításából finanszírozta. Nem saját forrásból, nem költségvetési forrásból, hanem eladósodásból finanszírozta!

Amikor majd ezek a gyerekek, akikről Novák Katalin beszélt, fel fognak nőni, és megkérdezik a szüleitől, hogy: de kérem szépen, nekem mint polgárnak miért kell ennyi államadósság visszafizetésében részt vennem, és miért áll majd akkor a gazdaság, miért toporog egy helyben, mert az adósságszolgálatot már nem bírja el a gazdaság, akkor azt fogják mondani a szülők, hogy: drága csillagom, a te korosztályod megszületése, a te korosztályod létrehozatala a magyar államnak annak idején saját forrás mellett ennyi pénzbe került, és a következő harmadik-negyedik generáció fogja ezt a kötelezettséget visszafizetni.

(14.20)

És amikor majd húsz év múlva esetleg visszanezi valaki az ekkori jegyzőkönyveket, akkor megláthatja belőlük, hogy, nagy tisztelettel, volt egy kormány, amely úgy teremtette meg a családtámogatási rendszert, hogy államadósságot generált folyamatosan, és attól a generációtól várja majd ezt visszafizetni, amelynek a létrehozatala érdekében ezt megteremtette. Így is tessenek már gondolkozni! Nem lehet négy év távlatban, öt év távlatban, még tíz évben sem, húsz-harminc éves távlatban kell gondolkodnia annak, aki felelősséget akar vállalni egy ország sorsáért!

Úgyhogy én azt tudom önöknek mondani, hogy igenis, a családokat támogatni kell, de nem államadósság-teremtésből, nem kölcsönökből, hanem a meglévő költségvetési források felhasználásával - persze az azért nem megy, mert akkor nem lehetne lopni belőle. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Varga Zoltán képviselő úr, a Demokratikus Koalícióból, tessék!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, rövid leszek. Végtelenül sajnálom, hogy Nacsa képviselő úr is elhagyta a Fidesz süllyedő hajóját és elmenekült, így maximum csak üzeni tudok neki, neki és a 133 másik bátor honfiúnak és honhölgynek, a kedves vezetőnek *(Derűltég a Jobbik soraiban.)*, aki nyáron még öntelten döngötte a dagadó keblét, hogy minden felelősséget ő vállal, ő itt a mindenható, aki életről és halálról dönt, és ma meg gyakorlatilag minden felelősséget elhárítva elmenekül azok elől a számok elől, amelyek bizony mindenkit mellbe vágnak, hiszen nagyon-nagyon sok ember hal meg naponta.

Üzenem annak az embernek, aki rendszeresen hazudik, majd letagadja, hogy hazudott, aztán utána, amikor lebukik, azt is letagadja, hogy letagadta, hogy

valaha hazudott, és hát annyi mindent tudnék mondani, és szerintem egyre több ember annyi mindent tudna már mondani vidéken, a fővárosban, a megyei jogú városokban és mindenütt, de nem teszem, mert nincs értelme. Egyetlenegy dolgot mondok: boldog karácsonyt! *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalás következik. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa Lőrinc azt ajánlotta a figyelmünkbe, hogy idézetekről mondjuk el a véleményünket; akkor én is hozok neki egyet, hogyha majd talán a jegyzőkönyvből elolvassa, hogyha visszaér. Ugye, ő Gyurcsány Ferentől idézett valamit, akkor én idéznék Orbán Viktortól, aki 2010. június 27-én azt mondta, hogy egy jó állapotú gazdaságot tett át miniszterelnökként, és egy stabil költségvetést *(Varga Gábor: Aha!)* - tehát ennyit erről, hogy ki mit gondolt. Aztán, gondolom, utána rájött, hogy ez politikailag nem kifizetődő, hogyha ehhez az állításához tartja magát, ezért utána hirtelen egypár hónappal később Magyarország már az egyik legnagyobb tragédiába torkolló gazdasági helyzetben lévő ország lett, mert akkor az volt a kifizetődő.

De alapvetően mégiscsak, amikor a miniszterelnök és a Fidesz-kormány átvette az ország kormányzását, akkor Orbán Viktor - még egyszer ismétlem - jó állapotú gazdaságot és stabil költségvetést kapott az azt megelőző kormánytól. Tehát magyarul ez szerintem egy fontos észrevétel.

A másik, hogy én nagyon örülök annak, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársam is rájött arra, hogy hatalomátvétel lesz, hát hiszen úgy fogalmazott, hogy Z. Kárpát Dániel hatalomra jutásra segíti az ellenzéki oldalt. Én szeretném Z. Kárpát Dánielnek megköszönni, hogy hatalomra segíti az ellenzékét, hiszen szerintem ez az országnak jót fog tenni, hogyha végre nem a Fidesz irányítja, hiszen számos olyan kezdeményezése van a Fidesznek, amely nem a nemzeti érdeket szolgálja, és a politikája sem.

A másik, hogy érdekes módon önök mindig elfelejtik azt, amikor arról beszélnek, hogy mi volt 2010-ben meg az azt megelőző időszakban, meg mi van 2019-ben abból a szempontból, hogy 2010-ben egy válságban lévő országról beszéltünk, egy gazdasági világválságban lévő országról, amelynek a mutatói ehhez mérten alakultak, a társadalmi mutatói, a gazdasági mutatói, a költségvetési mutatói, tehát hogyha összehasonlítanak, akkor érdemes lenne nem az almát a dinnyéhez hasonlítaniuk, bár mind a kettő gyümölcs és gömbölyű *(Az elnök csenget.)*, de mégsem ugyanaz. Tehát ezért én azt gondolom, hogy a válság évét a válság évéhez kell hasonlítani, és majd meglátjuk, hogy 2020-ban azok a mutatók mit jelentenek majd. Köszönöm, elnök úr, a türelmet. *(Taps a függetlenek és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, tessék!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Hát, megmondom őszintén, hogy döbbenetes volt végighallgatni ezt a vitát. Egy egészen borzalmas társadalmi és gazdasági krízis alakult ki Magyarországon, és párhuzamosan látjuk, hogy kormánypárti képviselők milyen - bocsanat a szóért! - nagy szájjal, nagy pofával üvöltve dicsérik a saját gazdaságpolitikájukat, miközben látható, hogy döbbenetes mértékben kiszolgáltatják a magyar társadalmat ennek a válságnak, és még az is látható, hogy most sem tanulnak ebből, nem hajlandóak korrigálni, és még mindig etetik az oligarchákat. Egészen elképesztő!

Az önök politikájára jellemző, hogy az elmúlt évtizedben csak Mészáros Lőrinc és Szijj László a cégeikből, a cégeikkel 2000 milliárd forint értékben nyertek közbeszerzéseken. Mészáros Lőrinc a múlt évben még a saját rekordját is megdöntve, több mint 25 milliárd forint osztalékot vett ki, ebben az évben Mészáros Lőrinc 11,5 milliárd forint osztalékot vett ki a cégeiből, és volt képe nem olyan régen 50 millió forinttal hozzájárulni a legnehezebb helyzetbe kerülők sorsának a javításához, 50 millió forint értékben osztottak szét a cégeinek a terményeiből. Idén 11,5 milliárd forint osztalékot vett ki. Ehhez képest, amikor a Gazdasági bizottság ülésére nem olyan régen előterjesztettünk egy javaslatot, hogy a szociális dolgozók is, akik most borzalmas körülmények között hősiesen dolgoznak, kapjanak egyszeri 500 ezer forintos juttatást, azt mondta a Gazdasági bizottság elnöke, hogy nincs rá pénz. Vagy amikor beterveztettük a javaslatot, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentés, arra is azt mondták, hogy nincs erre költségvetési forrás.

Bezzeg a Budapest-Belgrád vasútvonalprojekt ezermilliárdos biznisze mehet tovább, amiből Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárddal részesülnek. Egészen elképesztő. Csak ebben az évben és a jövő évben önök annyi pénzt költenek el a kínai érdekeket szolgáló Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére, amelyből 175 ezer új munkahelyet lehetett volna teremteni ebben a borzalmasan nehéz gazdasági helyzetben. Ez egészen elképesztő és egészen cinikus. Önök ebben a helyzetben a kormányukkal az élen elárulták a magyar embereket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Advent idején rettenetesen szomorú vagyok amiatt, hogy a hitelkárosultak, a banki károsultak esetében még csak a gesztusértékű engedményekre sem mutatkozik nyitottság ez a kormányzat. Éppen ezért szeretnék innen is üzenni azoknak a hitelkárosultaknak, akiknél a karácsony most vélhetően

a járványügyi veszélyhelyzet miatt még szomorúbb közegben, klímában telik, mint máskor, hogy ha rajtunk múlik - és nagyon erősen remélem, hogy 2022 után az ellenzéki pártok fogják ezeket a feltételrendszereket kialakítani, ha rajtunk múlik -, azonnali kilakoltatási moratóriumot rendelünk el egészen a problémakör megoldásáig, de minimum a járványügyi veszélyhelyzet végéig, hogy aztán egy új elszámolással tisztességes helyzetbe hozzuk azokat az embereket, akiket ott hagytak az út szélén.

Azt is szeretném elmondani, hogy az én világképpemmel nem egyeztethető össze az, ami most történik, miszerint a járványügyi veszélyhelyzet közepén a kisnyugdíjasok és a legalacsonyabb keresetűek esetén is a végrehajtók le tudják és le tudták tiltani a 33, illetve az 50 százalékokat. Mi mentesíteni szeretnénk a legkisebb pénzü embereket bevételeit minden hasonló, kétes háttérű beavatkozástól.

Harmadsorban pedig szeretném azt előre jelezni, hogy a kormányzati piramisépítések árát fel fogjuk szabadítani egy kormányváltás után, és ebből többek között egy olyan alapot hozunk létre, amelyből a már kisemmizetteket lehet megsegíteni, akár kártalanítani, másodsorban gondolni kell általában a lakhatási nehézséggel küzdőkre, a hátralekkel rendelkezőkre, az albérletes fiatalokra, akik a lakáscélú előtakarékosság támogatása nélkül most már képtelenek kitörni ebből a helyzetből; életfeltételeket, jövőt szeretnénk tehát elérni minden érintettnek.

Áldott, békés karácsonyt kívánok mindenkinek, aki talán most keserűbb a kelleténél, de a legsötétebb éjszaka után lesz a legszebb a hajnal. Áldott, békés karácsonyt kívánok! *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Normál felszólalásban Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Néhány megjegyzésre reagálnék. Az egyik az, hogy Nacsa képviselő úr mondta, hogy sok cég eladásra került. Egyet elfelejt hozzátenni: hogy ezek nemzetközi pályázatokon kerültek értékesítésre, verseny közepette. Tudom, hogy ez önöknek hihetetlen, mert önök nem így szokták csinálni, tehát önök kijelölik a vevőt, és leginkább ezek csak a haverok lehetnek, amikor meg azok bajba kerülnek céggként, akkor meg az állam rögtön visszavásárolja.

(14.30)

Tehát figyelmébe ajánlanám Varga képviselő úrnak is, hogy a Mátrai Erőmű esete egészen jól példázza, hogy önök hogyan csinálják ezt. Büszkék voltak rá, hogy visszavásárolták nemzeti tulajdonba. Nem tudom, Mészáros Lőrinc miért nemzeti tulajdon, de valóban magyar tulajdonosa lett ennek a gyárnak. Gyorsan kipakolt belőle mindent osztalékként, a lóvét kivette a cégből, majd amikor elkezdtek a problémák

jelentkezni és bele kellett volna tenni valami pénzt is ebbe, akkor gyorsan eladta az államnak jó pénzért. Magyarul: kétszer keresett rajta az önök oligarchája ebben a tekintetben. Ez az a modell, amit önök alkalmaznak. Ezt hívják önök nemzeti tulajdonnak, ezt hívják nemzeti szuverenitásnak, amikor mindenféle pályáztatást, versenyeztetést nélkülözve a haveroknak odaadják a jövedelmező szektorokban működő cégeket, majd amikor esetleg azok bajba jutnak, mert tehetségtelenek ahhoz, hogy megfelelő módon tudják üzemeltetni, akkor az állam rögtön az adófizetők pénzéből a segítségére siet egy-egy ilyen cégnek, nehogy bármit is veszítsen rajta az adott fideszes oligarcha.

Még egyet ezzel kapcsolatban hadd ajánljak a figyelmükbe, már csak a jegyzőkönyv végett is. Azért az tényleg felhőborító, amiről LMP-s frakcióvezető kollégám beszélt. Gondoljon bele! Nem szégyellik magukat, hogy 11 milliárd forint osztalékot ez a nemzeti nagytőkés, ahogy önök hívják, Mészáros Lőrinc kivesz a cégeiből, majd utána önök adnak majdnem 20 milliárd forint állami támogatást a cégének?! Hát, miért nem vesz ki kicsit kevesebb osztalékot ebben az évben, egy ilyen válság évében a saját cégeiből? Ez nem jutott eszükbe? Papolnak a keresztényi szeretetről meg az értékekről, meg arról, hogy mennyire felelősen viselkednek. Ebben mi a felelősség, mondja már meg nekem! Fogja magát, kivesz 11 milliárdot, elviszi haza, és rögtön az állam odasiet és több mint 20 milliárd forintot ad állami támogatásként, hogy a cégeit rendbe tudja szedni.

(Varga Gábornak:) Ne legyintgessen, képviselő úr! Nyomjon egy gombot, aztán mondja el! Mert itt ül már nem tudom, mióta, biztos, mert meleg van és sokkal jobb itt, mint kinn, a ködös időben, de ha vitája van, ne a fejét lóbálja (Varga Gábor: Ne személyeskedjünk!), mert még a végén leesik, aztán közösen keresgélhetjük. Tehát az a lényeg, hogy ha van véleménye, akkor mondja el, mint ahogy mi elmondjuk. Semmi gond nincs azzal, ha nem ért vele egyet. (Varga Gábor: Ez a lényeg!) Ön is egy lukratív, kedvező üzletet csinált Fejér megyében, tudom, sok problémával a háta mögött. Tehát azt gondolom, hogy érdemes ilyenkor persze felsorakozni a Fideszhez, mert hátha megvédi magát a különböző jogi problémáktól, de alapvetően mégiscsak arról van szó, higgye el, ez mégiscsak szégyenteljes dolog, hogy valaki 11 milliárdot kivesz osztalékként, majd utána az állam ad az adófizetők zsebéből neki 20 milliárd forintot. Ez nincs rendben, higgye el nekem, akármennyire is nem tesszik önnek ez a kérdés!

A másik, hogy itt folyamatosan beszélnek a nemzeti szuverenitásról és legyintgetnek a különböző dolgokra, de mégiscsak magyarázzák már el nekem, hogy az mennyiben növeli a nemzeti szuverenitást, ha mi Oroszországnak és a Kínai Kommunista Pártnak tartozunk hitelfelvétel okán! Tehát egy Belgrád-Budapest vasútvonal 750 milliárd, egy paksi atomerőmű-fejlesztés 3200 milliárd forint. Miért erősebb nemzeti

szuverenitási pozíciót jelent az, ha a Keletnek, kvázi diktatúráknak vagy diktatúráknak tartozunk, mint ha adott esetben nyugati bankoknak vagy bárki másnak tartoznánk?

Eközben persze adtak ki euróalapú államkötvényt is, tehát onnét is vettek fel hitelt, mert arról beszélték, hogy itt semmilyen hitelfelvétel nem történt, és a nemzeti szuverenitás mennyire erős lábakon áll. Magyarul, kicsit leegyszerűsítve: az EU helyett felvesszünk Keletről, diktatúrától, Kínai Kommunista Párttól ordenáré mennyiségű hitelt, ezzel semmi gond nincs a nemzeti szuverenitás szempontjából. Az IMF-fel régebben volt, amelynek pedig Magyarország is tagja, és van beleszólása a szervezet működésébe, az probléma volt. A kínaiak, az oroszok, azzal nincs semmi probléma adott esetben. Azt gondolom, hogy ez így nincs rendben.

A másik, hogy a magyar gazdaság az elmúlt években... Egyébként nem Varga képviselőtársam mondta a hét napsütéses évet, ezt valószínűleg nem hallotta Nacsa képviselő úr, mert nem volt akkor a teremben, hanem Matolcsy saját magát, illetve ezt az elmúlt időszakot minősítette így.

Isten ments, hogy megdicsérrjük a Nemzeti Bank elnökét, mert nincs miért. Ő saját magát dicsérte, és ennek a dicsőretnek volt ez a része. Arról beszélt, hogy az önkormányzati adósságokat is át kellett önöknek vállalni. Hát kérem, azért volt önkormányzati adósság, mert önök arra biztatták a fideszes önkormányzatokat, hogy vegyenek fel hitelt. Volt olyan önkormányzat, amely felvette, betette egy bankszámlára és kamatoztatta. Tehát annyira nem volt szüksége hiteltre, hogy fel sem használta.

Tudja, miért volt ez még jó? Egyrészt ez nehezítette az akkori kormányzat mozgásterét, másrészt volt olyan díler, olyan lobbista, aki ezeket a kötvénykibocsátásokat és hitelfelvételeket intézte, és nagyon szép osztalékot tudott magának kaszálni; na, ezért volt fontos maguknak. Volt egy politikai cél, hogy kiszűrjék az akkori kormánnyal, másrészt, hogy valamelyik haverjuk marha sok pénzt kaszáljon rajta, hogy lebonyolította, hiszen mindenkinek ugyanahhoz kellett fordulnia, hogy ezeket az ügyeket intézze. Utána persze, hogy kellett felelősséget vállalniuk, mert mondták az önkormányzatok, hogy valamit csináljunk vele, mert nem jó ilyen adósságban lenni. Valóban, ezt önök átvállalták, de azért, mert önök generálták tulajdonképpen ezekkel az önkormányzatokkal ezt az adósságot.

A nyugdíjprémium kapcsán pedig furcsállva hallgattam, hogy mi nem adtunk sosem nyugdíjprémiumot. Azért, mert jött egy választás. 2010-ben fogadtuk el ezt a szabályozást. Nehéz lett volna adni a 2010-es évre, mert sajnos elvesztettük a választást. Ezért azt számonkérni rajtunk, hogy miért nem adtunk nyugdíjprémiumot, azt gondolom, kicsit erős dolog. Azt hiszem, ezzel kapcsolatban most ennyit szerettem volna még hozzátenni. Köszönöm, elnök úr. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Képviselő úr, le se üljön, mert kétperces felszólalásra kért lehetőséget, amivel most mindjárt élhet is. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hittem, van más hozzászóló is. Zárásnak gondoltam ezt a kétperces mondatot elmondani.

Való igaz, hogy nagyon sokszor vitatkozunk a Házban, sokszor élesen, sokszor, hogy mondjam, erős szavakat sem mellőzve, és valóban vannak olyan esetek, amikor ezeknek a vitáknak még értelme is van. Hozzáteszem, hogy e tekintetben Nacsa képviselőtársam mindig állja a sarat, és még jó pár fideszes és KDNP-s képviselő is, mint ahogy az ellenzéki képviselőtársaim is. Úgyhogy igazából ebben a két percben, elnök úr, csak annyit szerettem volna, hogy én is mindenkinek szeretném megköszönni, hogy ebben a vitában állták a sarat, hogy vitatkoztak velem vagy velünk. Szerintem mindannyiunkat ugyanaz vezérel, hogy valahogy jobbat tegyünk a magyar emberek életét, ennek az országnak a jövőjét. Persze, ezt másképpen gondoljuk, más módszerekkel, más politikai meggyőződés mentén, más értékalapról indulva. De azt soha nem vitattam el és nem is fogom, hogy mindenkit alapvetően a politikaformálás szintjén ez vezérel, mint ahogy engem is mindig az vezérel, hogy próbáljak hozzájárulni ennek az országnak a jobbításához.

Zárásképpen én is szeretnék mindenkinek áldott, békés, boldog karácsonyt, kellemes ünnepeket kívánni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki felszólalni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom. Megkérdem Virág Barnabás alelnök úrtól, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Virág Barnabás: Igen.)* Alelnök úr, öné a szó. Parancsoljon!

VIRÁG BARNABÁS, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Azt kell mondanom, hogy legalább két szempontból nehéz helyzetben van egy ilyen esetben a jegybank alelnöke, amikor egy ilyen vitára reagál. Ez a két szempont az, hogy egyrészt a vita témája a Magyar Nemzeti Bank 2019. évi jelentése és beszámolója, a másik ok pedig, hogy a hozzászólások elején az elhangzott el, hogy mindenki igyekszik a tények talaján maradni, tényeket felsorakoztatni. Akkor még én is bizakodva néztem a vita elé, mert mi a Magyar Nemzeti Bank elemző műhelyében pontosan ezen a bázison állunk, hogy minél több tényadatot igyekszünk összegyűjteni és azok alapján döntéseket hozni. De azt kell mondanom, hogy nagyon sok esetben azok a tények, amelyek elhangzottak, vagy nem kapcsolódtak szorosan a témához, vagy pontatlanok voltak,

vagy éppen nem tudtam eldönteni, hogy először készült el a hozzászólás, a beszéd, és utána próbáltak valamilyen tényeket hozzáilleszteni, vagy éppen fordítva.

(14.40)

Úgyhogy természetesen nem tudok minden, a vitában elhangzott állításra reagálni, alapvetően azokra az állításokra szeretnék reagálni, amelyek a Magyar Nemzeti Bank működéséhez kapcsolódnak.

Szeretném az infláció kérdéskörével kezdeni. Elnök úr is a beszámolójában azzal kezdte, hogy a jegybanktörvény szerint az MNB elsődleges mandátuma az árstabilitás elérése és fenntartása. E tekintetben 2019-ben, ahogy egyébként 2020-ban is a Magyar Nemzeti Bank sikerrel érte el az inflációs célját, és tartotta fenn az árstabilitást, ez egyébként 2017 óta így van, immár négy éve. Persze, fölmerülhet a kérdés, hogy miért hangsúlyozzuk ezt. Mert ez a feladata a jegybanknak, ezt kell megtennie. Amiért komoly eredmény ez, hogy ezzel kezdhethetjük a beszámolót, az az, hogy Magyarországon 2001 óta van inflációs célkövetési keretrendszer, amelyben a jegybank működik, tehát 2001 óta a jegybanknak az a célja, hogy az árstabilitást elérje, az inflációt alacsony szinten horgonyozza, és egészen 2017-ig ezt nem sikerült megvalósítani. És ha már itt idézetek elhangzottak, akkor engedjék meg, hogy én is egy idézetet idégyek, ami, azt gondolom, a rendszerváltást követő időszaknak az egyik legikonikusabb gazdaságtörténeti idézete még a '90-es évekből, érdemes utánanézni, ami úgy hangzott, hogy „Nincs az a béremelés, amit ne lehetne elinflálni.” Azért hozom ide, mert azt gondolom, hogy ez a mondat az azt követő időszakban, több periódusban is alapvetően meghatározta a jegybank lehetőségeit.

2001-et követően azt láttuk, hogy a költségvetési hiány óriásira duzzadt egy alapvető gazdaságpolitikai hiba következtében, s ezt a költségvetési hiányt a kormány abban az időszakban rendre minden évben alapvetően az infláció felpörgetésével kívánta elfedni. Ennek a legikonikusabb példája talán a 2007. év, amikor még a válság előtt voltunk, talán mindenki emlékszik rá a tények szintjén, akkor 8 százalék volt az infláció, pont annak következtében, hogy akkor meg nem lehetett tovább fenntartani azt az óriási hiányt, és akkor megint előjött ez az ikonikus mondat, hogy pörgessük föl az inflációt, és ezzel próbáljuk meg helyre tenni a költségvetés hiányát. Gyakorlatilag ez jelent meg a 2009-2010-es válságkezelés időszakában is, amikor valóban az történt, hogy gyakorlatilag azt a béremelést egy az egyben elinflálta az akkori gazdaságpolitika, csökkentek a reálbérek.

Azt gondolom, hogy a 2010-es évtizedben ezzel sikerült teljes mértékben leszámolni, tehát nem véletlen, hogy az elnök úr is a beszámolójában a 2010-es évtizedet foglalta össze, és ahhoz kapcsolta a '19-es eredményeket, hiszen ahhoz, hogy a jegybank sikeres

tudjon lenni az árstabilitás elérése esetében, egy alapfeltétel az, hogy a költségvetés gazdálkodása rendben legyen, a költségvetés hiánya alacsony legyen, az államadósság pedig évről évre csökkenjen. Ezt sikerült elérni a 2010-es évi költségvetési fordulattal, illetve az azt követő költségvetési gazdálkodással, és ez teremtette meg a lehetőséget arra, hogy a jegybank az árstabilitási célját elérje, s ezt, mondom, 2017 óta folyamatosan fönntartja.

Többször elhangzott, hogy elegendő-e az, hogy a jegybank csak az árstabilitásra figyel. Természetszerűleg mi is azt gondoljuk, hogy sokkal szélesebb mandátummal kell a jegybanknak rendelkeznie, és az alapján működünk is, ahogy az elnök úr beszámolójában is elhangzott, hogy fontos a pénzügyi stabilitás és a kormány gazdaságpolitikájának a támogatása is.

Itt én azt szeretném, ha mindenki világosan látná, hogy amikor a jegybanktörvényben ezek a célok a jegybank számára megállapításra kerülnek, bármely országban, nem csak Magyarországon, akkor amögött mindig az a hosszú távú megfontolás áll, hogy a végső cél a gazdasági növekedés, egy fenntartható gazdasági növekedés, a nemzetgazdaság növekedése, s magyar esetben pedig egy sikeres gazdasági felzárkózás. Azért, mert csak stabil árak, csak stabil pénzügyi rendszer mellett van esélyünk arra, hogy hosszú éveken, évtizedeken keresztül egy fenntartható pályán maradjon a magyar gazdaság, tehát ezért van szükségünk arra, hogy ezeket a célokat elérjük.

Természetszerűleg, fölmerült kérdésként is, hogy akkor ezt a 3,4 százalékos inflációs értéket, amit az idei évben megfigyelhettünk Magyarországon - 2019-ben is ennyi volt ez az érték -, hogyan kell értelmezni a nyugdíjak, a bérek s a többi oldaláról. Itt én azt szeretném hangsúlyozni, hogy ha megfordítom ezt a gondolatmenetet, akkor azt kellene mondani, hogy végül is a lehető legalacsonyabb infláció a legjobb. Ha ezt elfogadnánk, akkor azt mondanánk, hogy végül is az elmúlt tíz évben e téren, mondjuk, épp Görögország nyújtotta a legjobb teljesítményt, hiszen ott több évben is negatív volt az infláció, tehát defláció következett be. Természetszerűleg ez az állítás nem igaz, hiszen a defláció egy nagyon veszélyes jelenség, hiszen a gazdaság visszaesésével párosul - ez történt egyébként Görögországban is -, úgyhogy a jegybankok azért tűznek ki 2-2,5-3 százalékos célokat, és ekörül próbálják tartani az inflációt, mert ez az, ami hosszú távon képes támogatni a megtakarításokat, a beruházásokat és összességében a gazdaság fejlődését.

S amiben Magyarország összességében, gazdaságpolitikai oldalon sikert ért el, hogy ez az inflációs cél csak akkor elérhető, ahogy említettem, ha rendben van a költségvetés gazdálkodása - ezt láttuk 2010-től -, közben növekszik a gazdaság. Azt látjuk, hogy megint csak az Eurostat-tényadatok alapján 2010-19 között gazdasági fejlettség tekintetében a régióban sikerült visszaelőznünk Szlovákiát és Lengyelországot, és Csehország mögött a második legmagasabb GDP/fő

mutatóval rendelkezünk vásárlóerő-paritáson mérve. Tehát növekszik a gazdaság, közben növekszik a belső kereslet, tehát növekszik a fogyasztás, a beruházás, és növekednek a bérek, ami szintén nagyon fontos. Látuk azt, hogy ebben az időszakban egy nagyon jelentős reálbér-növekedés is megvalósult.

Itt lehetnek félrevezetőek azok a gondolatok, amelyek itt elhangzottak, hogy az árfolyam különböző változásai mekkora adót jelentenek az emberek számára s a többi. Tehát ez esetben minden alkalommal azt kell megvizsgálni, hogy az árfolyam hatása az inflációra milyen mértékű, milyen mértékben jelentkezik, és az hogyan érinti a magyar emberek vásárlási lehetőségeit. Ha ezt vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy a 2017 óta bekövetkezett körülbelül 3 százalékos inflációs átlagos érték - '19-ben 3,4 és 2020-ban is várhatóan 3,4 százalékos - rendre egy nagyon masszív, 2019-ben két számjegyű nominális bérnövekedéssel párosult, ami azt jelenti, hogy a reálbérek kiugró mértékben, 6-7 százalékkal emelkedtek ebben az időszakban.

Tehát szó sincs arról, hogy a monetáris politikán keresztül bármiféle adó terhelte volna az embereket, pont fordítva, egy stabil, kiszámítható inflációs közeg jellemezte a gazdaságot, ami megágyazott a növekedésnek, és közben a reálbérek pedig a már említett körülbelül 6-7 százalékkal emelkedtek. Tehát még egyszer azt szeretném kérni, hogy amikor a jegybank teljesítményét értékeljük, akkor azért van szükség ezen célok mentén értékelni a jegybank teljesítményét, mert ez határozza meg egy ország növekedési lehetőségét.

Itt is fölmerült több állítás is, ezekkel kapcsolatban csak néhány tényadatot engedjenek meg! Gyakran követem a parlamenti vitákat gazdasági témákban, és két állítás szokott elhangozni. Egyrészt, ami a mai vitában is fölmerült, hogy végül is az árfolyamnak az adott évi leértékelődése igazából az itt működő multinacionális cégeket segíti. Ezzel párhuzamosan meg szokott fogalmazódni, gyakran ugyanazon emberek szájából az az állítás, hogy az itt működő multinacionális cégek semmi mást nem csinálnak, csak rengeteget importálnak, összeszerelik, és utána azt exportálják.

Tehát akkor nekem csak az a kérésem, hogy döntsük el, hogy melyik állításban hiszünk: vagy abban, hogy ténylegesen ők a kedvezményezettjei az árfolyamváltozásnak, vagy abban, hogy igazából ők rengeteget importálnak, mert abban az esetben az árfolyam elmozdulása is érinti őket. Én ebben nem szeretném letenni a voksomat, csak azt kérem, hogy aki átmond, az mondja a bét is, és a kettő között találja meg a kapcsolatot.

Amit én szeretnék a tények szintjén hangsúlyozni megint csak, hogy a külkereskedelmi egyenlegben egy óriási változás zajlott a 2010-es évtizedben. Körülbelül 4-5 százalékos GDP-arányos költségvetési külkereskedelmi többletet sikerült elérnie Magyarországnak, ez egy óriási előrelépés.

(14.50)

Amit viszont talán kevesebben tudnak, hogy ennek a külkereskedelmi többletnek az elmúlt években kétharmada jött a szolgáltatászektorból. Tehát nem a nagy feldolgozóipari cégektől, hanem a szolgáltatászektorból, szállítványozó, turizmusban működő, vendéglátásban működő és egyéb szolgáltató ágazatban működő magyar vállalkozásoktól. Tehát kérem ezt figyelembe venni, amikor azt értékeljük, hogy a külkereskedelemben milyen változások alakultak ki az elmúlt években. Tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a kétharmada a szolgáltatászektorból érkezik a többletünknek.

Mit tesz vagy mit tehetünk... Még mindig ehhez a kérdéshez, hogy a nagyvállalatok versus kkv-k, és hogy e téren mit tehet a jegybank. Itt megint szeretném azt hangsúlyozni, hogy a Magyar Nemzeti Bank, azt gondolom, azzal a növekedési hitelprogrammal, amit már 2013-ban elindítottunk, és azóta folyamatosan folytattunk, egy európai szinten is példás hitelezési programot indított el, egész egyszerűen amiatt, mert egy válságkörnyezetben, illetve azt követően nemcsak magyar jelenség, egyébként ez egy nemzetközi jelenség, hogy általában a bankok úgy működnek, hogy a kkv-szektor mindenki egy picit kockázatosabbnak tartja, nem szívesen adnak számukra hitelt. Értelemszerűen a kkv-k viszont forrásokat csak hitel formájában tudnak szerezni, hiszen ők nem tudnak részvényeket vagy éppen vállalati kötvényeket kibocsátani. És egyébként csak megjegyzem, hogy például pont Mario Draghi, az Európai Központi Banknak a korábbi elnöke hangsúlyozta az elmúlt napokban, pontosan a magyar tapasztalatokra építve ezt az állítást, hogy igenis a jegybankoknak kifejezetten figyelnie kell a kkv-kra, amelyek jellemzően hazai tulajdonban vannak.

És akkor csak hogy számokat mondjak ezen a téren a '19-20-as évről, azt szeretném hangsúlyozni, hogy 2019-ben 13 711 darab kkv kapott a növekedési hitelprogram keretében olcsó forintfinanszírozást; 2020-ban pedig 23 388 kkv kapott eddig olcsó, alacsony kamatozású, fix kamatozású finanszírozást Magyarországon. Tehát én azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank igenis nagyon sokat tett és tesz azért, hogy a hazai kkv-k is képesek legyenek növekedni, és hogy a hazai kkv-k is egy ilyen rendkívüli időszakban, mint amit a koronavírus-járvány okozott, képesek legyenek talpon maradni. Nem véletlen az, hogy ennyi kkv használta ezt a lehetőséget.

A fogyasztóvédelem kapcsán hangzottak el állítások. Itt én is arra tudom kapacitálni a tisztelt képviselő urakat, hogy amennyiben ilyen problémákat látnak, azt jelezzék a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti hatóságának, és egészen bizonyosan ki fogják vizsgálni. Ezen a téren az elmúlt években óriási előrelépést értünk el, de látható szerintem a sajtóhírekből is, hogy folyamatosan újabb és újabb bírságokat szabunk

ki olyan esetekben, amikor valamilyen kihágást látunk. Tehát azt tudom mondani, hogy egészen bizonyosan nem lesz válasz nélküli bármilyen ilyen probléma.

A számlavezetés kapcsán, ami itt felmerült kérdésként, én azt tudom mondani, ahogy azt az elnök úr is elmondta, egy tendencia a Magyar Nemzeti Bank elmúlt évekbeli működésében, hogy folyamatosan új és új, fogyasztóbarát termékekkel jelentünk meg. Ezeknek a célja pontosan az volt, hogy a széles közönség számára a korábbiaknál kedvezőbb, átláthatóbb kondíciókkal rendelkező hiteltermékeket, biztosításokat és egyéb banki pénzügyi rendszert érintő termékeket állítsunk elő. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez a folyamat nem állt meg, tehát azt tudom ígérni, hogy ezt a következő években is folytatjuk, és minél szélesebb spektrumon el fogjuk végezni ezeknek a fogyasztóbarát termékeknek a kialakítását.

Volt a hozzászólásokban néhány tényszerű tévedés, amit engedjenek meg, hogy azért helyre tegyek, csak azért, hogy pontosan maradjon meg a jegyzőkönyvben, illetve a közvélemény esetében egy-egy adat, egy-egy állítás.

Talán Szakács László képviselő úr említett több állítást is itt a jegybank működésével kapcsolatban, egyrészt, hogy mi történik a jegybank eredményével. Csak szeretnék akkor megint pontosan beszámolni. 2019-ben a Magyar Nemzeti Banknak 254 milliárd forint eredménye keletkezett. Ebből az idei év elején 250 milliárd forintot befizettünk a költségvetésbe, és ezzel gyakorlatilag egy rendkívüli időszakban segítettük a magyar költségvetést, és azon keresztül a magyar családokat és a magyar vállalatokat.

A másik állítás, ami sajnálatos módon szintén pontatlan, az volt, hogy nem változott a kamat már évek óta. Ezzel kapcsolatban azt szeretném mondani, hogy nagyon sokáig valóban 0,9 százalék volt az alapkamat Magyarországon, ami egyébként historikusan nagyon alacsony, sőt a legalacsonyabb kamatszint a magyar gazdaságban. Akkor szeretném felhívni a figyelmet, hogy a nyáron a monetáris tanács két esetben is csökkentette az alapkamatot, tehát az igazság, illetve a valóság az, hogy jelenleg 0,6 százalékpont az alapkamat, ezzel is segítve a magyar gazdaságot ebben a rendkívüli időszakban.

Az alapítványok működését is több állítás érintette. Itt is szeretném csak a tényeket megemlíteni. Az alapítványok 2014-ben jöttek létre; az akkori vagyona az alapítványoknak 266,4 milliárd forint volt; a jelenleg elérhető legutolsó, szeptember végi adat szerint 278,4 milliárd forint. Tehát látható, hogy az alapítványok olyan módon működtek és működnek, amellyel egyrészt közösségi célokat, oktatás, kultúra, egyéb célokat szolgálnak ki, és közben pedig megőrizték, sőt növelték a vagyonukat.

Több képviselő úr is érintette az államadósság kezelésének és az államadósság szerkezetének kérdését. Azért azt gondolom, itt is nagyon sok tényadat

megkerülésre került, amit érdemes helyre tenni. Tehát elhangzott itt a 20 000 milliárdos szám, illetve a 32 000 milliárdos szám az államadósság tekintetében, hogy 20 000 milliárd forintról 32 000 milliárd forintra növekedett az államadósság mértéke. Hogyha ezt a számot használjuk, ahhoz mindig hozzá kell tenni, hogy a 20 000 milliárd forint nagyon magas kamatszint mellett keletkezett meg, és ezeket a magas kamatokat még évekig - tehát forintban számolva akkor több éven keresztül 8, 10 vagy afölötti kamatszint mellett kapott forrást a magyar állam, de a devizakibocsátások sem voltak olcsók -, tehát azokat a magas kamatokat utána évről évre hozzá kellett adni az államadóssághoz. Tehát amikor azt keressük, hogy mi az oka az államadósság növekedésének, akkor ezt nagyon fontos megemlíteni.

Mindemellett az, hogy mekkora kamatkiadása van a költségvetésnek, egy nagyon fontos kérdés. Itt is szerettem volna a tények szintjén maradni. Azt láthatjuk, hogy ha az éves megtermelt jövedelemhez, tehát az éves GDP-hez mérten nézzük azt, hogy hogyan áll a magyar költségvetés kamatkiadása, akkor azt mondhatjuk, hogy a 2010-es évek elején ez a mutató olyan 4 százalék fölött volt, tehát 4-4,5 százalék között a GDP arányában, jelen pillanatban pedig 2 százalék közelében. Tehát körülbelül ezt sikerült lefaragni az elmúlt évek költségvetési és monetáris politikájának köszönhetően. Ez milliárd forintban kifejezve azt jelenti, hogy 2019-ig 3600 milliárd, várhatóan az idei év végéig 4800 milliárd forintos kamatmegtakarítás keletkezik.

És én szeretném elmondani, a szuverenitás is nagyon sokszor előjött ebben a kontextusban. Itt megint nem hangzott el egy tényadat, hogy itt a 32 000 milliárdos államadósság mögött jelen pillanatban a szerkezet úgy néz ki, hogy abból 9050 milliárd, körülbelül 9000 milliárd a magyar háztartások, a magyar családok és a magyar megtakarítók kezében van. Tehát az erre fizetett kamat az a magyar családokat gyarapítja és a magyar gazdaságot szolgálja. Én azt gondolom, ez egy nagyon fontos különbség egy olyan időszakhoz képest, amikor itt az említésre került 20 000 milliárd forintos összegnek több mint fele külföldi hitelnyújtók kezében volt, és ennek megfelelően az arra fizetett nagyon magas kamatok többnyire el is hagyták az országot. Tehát itt alapvetően sikerült a meccset megfordítani és nagyon alacsony szintre mérsékelni az ebből adódó külső kamatkiadásokat.

Megint csak azért reagálok rá, mert nagyon fontos állítás volt, és megint egy nyilvánvaló hibáról van szó a beszédben, hogy a jegybankok a másodpiacon vásárolhatnak-e állampapírokat vagy sem.

(15.00)

Itt az hangzott el a hozzászólásban, hogy ez törvénybe ütközik, kizárt, nem lehet és a többi. Én csak ezzel kapcsolatban szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem egy újdonság. Vagy arról van szó, hogy a 2008-

2009-es válság óta mind az EKB, mind az amerikai Fed vagy sokkal korábban, megelőző módon a japán jegybank gyakorlatilag a törvényeket áthágva teszi ezt a gyakorlatot, vagy arról van szó, hogy pontatlan a tisztelt képviselő úr ismerete ezen a téren. Én azt gondolom, hogy egyértelműen az utóbbiról van szó. Tehát a Magyar Nemzeti Bank azt a gyakorlatot követte, amit egyébként Európában az Európai Központi Bank, Amerikában a Fed, vagy bármilyen más nagy jegybank a régióban, a lengyel nemzeti bank, tehát a másodpiacon vásárolt állampapírokat. Ilyen módon ezeket a tranzakciókat - csak szeretném hangsúlyozni - az EKB folyamatosan, az éves jelentései során megvizsgálja, és ezzel kapcsolatban kifogással nem élt.

Azt szeretném hangsúlyozni, hogy abszolút a törvényi kereteken belül, a törvényi szabályokat betartva tette meg a jegybank ezt az akcióját. Csak hogy a számokat elmondjam itt is, hogy 2020 esetében ez mit jelent - ez az idei évet érintő akció -, ez azt jelentette, hogy ebben a rendkívüli évben, amit a koronavírus-járvány okozott, a Magyar Nemzeti Bank a költségvetési, az államadósság-gazdálkodást és -finanszírozást, általában az állampapírpiac stabil működését a másodpiacon vásárlásokon keresztül közel ezermilliárd forinttal tudta támogatni. Itt érdemes megjegyezni, hogy olyan ügyleteket is elindított ez a fedezetthitelügylet, aminek a nagyságrendje 2200 milliárd forint volt, amiből szintén további 2100 milliárd forint az állampapírpiacra jelent meg, hiszen az ezt igénybe vevő pénzügyi rendszer egyébként állampapír-vásárlásra használta fel. Összességében arról beszélünk, hogy 3100 milliárd forinttal, a GDP körülbelül 6 százalékaival sikerült ezen akciókon keresztül támogatni a magyar gazdaságot és biztosítani a piacainak a stabil működését.

Talán egyetlen gondolat a brókerbotrányok - itt is volt egy felsorolás - ügyében. Itt azt szeretném hangsúlyozni, hogy ezek az ügyek évtizedes ügyek. Ezek nem 2010-ben, '13-ban meg '15-ben indultak el, hanem ezek évtizedre visszanyúló ügyek, ahol a jegybank nem felelőse, nem okozója volt ezeknek az ügyeknek, a felderítéseiknek, hanem pontosan fordítva, az ügyeket feltárta és nyilvánosságra hozta, és egy megoldási folyamatot indított el ezen keresztül. Ezt nem érdemes összemosni, vagy ha valaki ezeket az állításokat felteszi, akkor, azt gondolom, érdemes hozzátenni.

Egyetlen gondolat még, hogy mire elég az idei évi teljesítmény, ez is többször előkerült. Azt gondolom, ezt az elnök úr is bemutatta a bevezető gondolataiban. Az idei évben a Magyar Nemzeti Bank egy 6-6,5 százalékos gazdasági visszaesésre számít. Ha megnézzük, hogy ez a nemzetközi mezőnyben mit jelent, egészen bizonyos, hogy jobbak leszünk az Európai Unió átlagánál, egészen bizonyosan jobbak leszünk az euró-zóna átlagánál. Várhatóan vagy valószínűleg itt, a régióban jobban fogunk teljesíteni, mint Csehország vagy Szlovákia, de természetesen a tényeknél maradjunk, úgy néz ki, hogy Lengyelország vagy éppen a

balti országok kisebb GDP-visszaesést fognak elszenvedni. Ez is azt mutatja, hogy figyelniük kell ezeket a trendeket, és folyamatosan felkészülni arra, hogy a gazdaság helyreállása 2021-ben minél gyorsabban megtörténjen.

Olyan állításokra már nem szeretnék reagálni, amelyek szintén elhangzottak itt a vitában, hogy Magyarországon 6 százalék az infláció. Most ezzel igazából nehéz a tények szintjén vagy komolyabb szakmai vitát folytatni. Itt azt szeretném hangsúlyozni, hogy a Központi Statisztikai Hivatal a legjobb nemzetközi gyakorlat mentén végzi el az infláció felmérését, ugyanazt a gyakorlatot használja, mint az Eurostat. Ezen tényadatok szerint 2019-ben az átlagos infláció 3,4 százalék volt, és 2020-ban is várhatóan az átlagos infláció 3,4 százalék lesz Magyarországon. Úgyhogy ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy egész egyszerűen érdeemes, ha már nem is a KSH-adatot, de akkor érdeemes átböngészni az Eurostat-adatokat, és akkor alapján ezeket a hozzászólásokat pontosítani.

A papírjaimban böngészve, azt gondolom, a legtöbb kérdést érintettem. Voltak költségvetést, illetve adószervezetet érintő kérdések. Ezekkel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy ez alapvetően a költségvetés feladata. Jegybankként én ezt nem szeretném kommentálni, hogy itt most rövid távon milyen adóintézkedések történnek vagy történhetnek meg. Azt gondolom, azokban az anyagokban, amelyeket a versenyképesség kapcsán az elmúlt években a Magyar Nemzeti Bank letett az asztalra, mondom, a cél minden alkalommal az, hogy a magyar gazdaság hosszú távú növekedési képességét, versenyképességét mozdítsuk előre, azt gondolom, ezeket a kérdéseket, amelyek még itt felmerültek, átfogóan érintettük, és folyamatosan, azt is mondhatom, egy széles körű vitának az asztalára tettük.

Talán egyetlen gondolat még, ami szintén többször elhangzott, hogy most milyen kapcsolat van a Nemzeti Bank és a kormány működése között. Próbáltam jegyzetelni, hogy mi hangzott el. Én alapvetően két irányt írtam fel. Volt egy állítás, hogy a Nemzeti Bank - valahogy így szólhatott - a kormányt kiszolgálja, vagy valami ilyesmi állítás fogalmazódott meg. Ez volt az egyik irány. A másik irány pedig az volt, hogy a Nemzeti Bank a kormányt kritizálja több ponton, versenyképességben, olyan állításokat tesz meg, amelyek a tények alapján kritikát jelentenek a kormány működésére. Tekintve, hogy ez a két irány kristályosodott ki számomra a hozzászólásokból, én azt tudom mondani ez alapján, hogy úgy érzem, a Nemzeti Bank a helyén van, és teszi a dolgát. Teszi a dolgát olyan módon, hogy azzal a magyar nemzet felemelkedését és hosszú távú érdekeit szolgálja. Azt tudom mondani, hogy ezt fogjuk tenni a következő években is, és ezzel szeretném zárni a hozzászólásomat.

Engedjék meg, hogy én is a karácsonyi ünnepekhez közeledve mindenkinek áldott, boldog karácsonyt

kívánjak, és természetesen a járványhelyzetre tekintettel pedig azt megjegyezzem, hogy vigyázzunk egymásra, vigyázzunk szeretteinkre! Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Megkérdezem Varga Gábor képviselő urat, a Gazdasági bizottság előadóját, kíván-e bármit is reflektálni.

VARGA GÁBOR, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is szeretném megköszönni alelnök úrnak, hogy végighallgatta a vitát *(Potocskáné Kőrösi Anita: Ez a dolga!)* és a vitának olyan részeit is, amelyek nem tartoztak közvetlenül a mai nap témájához, a '19-es beszámolóhoz, a jelentéshez és annak elfogadásához.

Azt gondolom, volt olyan képviselőtársam, aki próbált felszólalásra biztatni. Azt gondolom, igazából a vita folyt nélkülem is, illetve anélkül, hogy én hozzászóljak, viszont ennek mondataihoz, néhány gondolatmenetéhez és magához a vita színvonalához nem igazán szerettem volna a Gazdasági bizottság előadójaként szólni, hiszen - mint ahogy mondtam is - a 2019-es jegybanki beszámolóról volt szó, és ha a témát vettük volna, akkor nem 3 óra 8 perc lenne, hanem körülbelül egy óra alatt végeztünk volna. Ha a szakmai vitát nézzük, akkor én azt gondolom, álltunk volna elé, de sok esetben inkább olyan viták voltak, amelyek bármelyik pillanatban lezajlódhatnak a parlamentben. Azt gondolom, ez nem igazán méltó ahhoz, hogy ha egy témát megnevezünk, akkor nem azzal foglalkozunk, és nem azt a témát próbáljuk megbeszélni, hanem megpróbálunk ebből politikai ügyet csinálni.

Én a Gazdasági bizottság nevében szeretném megköszönni a jegybank 2019-es beszámolóját, tevékenységét és azt, amiben mi 2013 óta tulajdonképpen a jelenlegi jegybank vezetésével együtt tudunk működni.

(15.10)

Hiszen a jegybanknak a három feltétele közül a harmadik, amelyet elnök úr is mondott, hogy a kormánnyal egyetértésben alakítsa Magyarország gazdaságpolitikáját, azt gondolom, az egyik legfontosabb kitétel.

Megköszönve mindenkinek, aki részt vett ebben a vitában, hozzászólott és építő jelleggel szólott hozzá, azt gondolom, hogy a mai vitát lezárva elmondhatjuk, hogy ez egy eredményes vita volt, mindenki elmondhatta a véleményét, és a külvilág számára is egyértelművé vált, hogy milyen színvonalon és hogyan folyik a vita.

Ezen a héten volt Róna Péter közgazdásznak egy kijelentése egy teljesen más ügygel kapcsolatban, amelyben felidézett egy történelmi személyiséget, és engedjék meg - az elnöklő Hiller István, aki történetesen -, hogy Talleyrand-t ideidézzem, aki az 1814-es

konferencián egy olyan kijelentést tett, amely ma már szállóigévé vált, ha jól tudom visszaidézni, akkor körülbelül úgy szökött, hogy a Bourbonok semmit nem tanultak és semmit nem felejtettek. Én azt gondolom, hogy néhány olyan felszólalást hallottunk az ellenzék részéről, amelynek kapcsán ezt a mondatot nyugodtan idehozhatnánk.

Én azt gondolom, hogy 2020-at írunk, és ez a 2020 már nem 2000 és 2010. A vitában, amelynek a címe, hogy a jegybank 2019-es beszámolója, érdemes erre az egészre fókuszálni. Csatlakozva az előttem szólókhoz szeretnék mindenkinek áldott és békés karácsonyt és lehetőség szerint 2021-re pedig egy sokkal, de sokkal boldogabb évet kívánni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, személyesen is. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végre értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként az LMP frakcióvezetője, Keresztes László Lóránt képviselő úr mondhatja el „Egyenlő esélyekről” című felszólalását. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Felszólalásomban a Második Reformkor Alapítvány vitára bocsátott javaslatait szeretném ismertetni, melyek címe „Egyenlő esélyek, erősebb nemzet. Javaslatok egy esélyteremtő közoktatás kialakítására.”

A magyar közoktatás talán legsúlyosabb problémája, hogy nem teremt egyenlő esélyeket az eltérő társadalmi helyzetű gyermekek számára, nem csökkenti, hanem felerősíti, újratermeli a meglévő társadalmi különbségeket. A háromévente elvégzett PISA-felmérések is bizonyítják, hogy alig találni olyan fejlett országot, amely rosszabbul teljesítene az esélyegyenlőség tekintetében. 2015-ben minden mért területen nálunk határozta meg a leginkább a gazdasági, a társadalmi és kulturális háttér a diákok teljesítményét, a helyzet pedig azóta sem javult számottevően. Természetes, hogy a családi háttér hatással van a gyermekek teljesítményére, a kérdés az, hogy képes-e a magyar közoktatás a hátrányokon enyhíteni, más fejlett országokhoz hasonlóan megadja legalább az esélyt a felemelkedésnek. A válasz sajnos az, hogy nem. Ez elfogadhatatlan morális szempontból, mert az egyenlő esélyek minden gyermeket megilletnek. De elfogadhatatlan a kormány által mindig hivatkozott nemzeti érdekek oldaláról is.

Be kell látnunk, hogy az esélyteremtő oktatás hiánya az egész társadalomra nézve káros. A kedvezőtlen társadalmi helyzet miatt rosszul teljesítő diákok nagyobb eséllyel szorul ki a munkaerőpiacról, vagy vé-

gez kevesebb hozzáadott értékkel járó munkát; nagyobb eséllyel szorul rá a szociális és egészségügyi kiadásokra, kisebb részt tud vállalni a közteherviselésből. Az esélyegyenlőtlenség visszafogja a gazdaságot, csökkenti az elosztható javak egészét, végső soron minden magyar ember kilátásait jelentősen rontja. Magyarország számára a legjobb befektetés, ha a saját polgáraiba, az emberekbe fektet. Elképzelhetetlen bárminemű felzárkózás, ha a társadalom egy meghatározható részéről a magyar állam eleve lemond.

Arra kérjük a kormányt, hogy lássa be, az esélyteremtő közoktatás létrehozása a legfontosabb nemzeti ügyeink egyike. Arra kérjük a kormányt, hogy lássa be, az esélyegyenlőség egy szociáldemokrata, egy liberális vagy egy kereszténydemokrata számára is alapvetés kell hogy legyen. Arra kérjük a kormányt, hogy lássa be, gyalázatos, hogy ebben utolsók vagyunk, és tegyen alapvető és gyors, azonnali lépéseket a változás érdekében. Ehhez nyújthat segítséget a Második Reformkor Alapítvány vitára bocsátott javaslatcsomagja, egy egységes kilencosztályos általános iskola bevezetése alapozó évfolyam kialakításával, a lexikális ismeretek csökkentése és az alapkészségek fejlesztésének megerősítése mellett.

Az általános iskola első éveiben van a legnagyobb esélyünk arra, hogy az otthonról hozott hátrányokat mérsékelni tudjuk, és a később behozhatatlan lemaradások kialakulását megakadályozzuk. A tananyag átalakítása és az alapozó évfolyam ebben nyújthatna segítséget.

De más pozitív hozadéka is lenne a kilencosztályos rendszernek: felszámolná a korai szelekciót. A kutatások ugyanis azt mutatják, hogy minél korábban nyílik meg az iskolatípus-választás lehetősége, annál rosszabb egy oktatási rendszer esélyteremtő képessége. Magyarországon erre nemzetközi összehasonlításban is nagyon korán kerül sor, az egységes kilencosztályos általános iskola esetében ez nem lenne így.

Szintén szükséges lenne, ha a leszakadó térségekben végzett pedagógusi munkát a kormány erőteljesebben külön is elismerné. Ennek eszköze lehet egy differenciált béremelés vagy legalább a lakhatás támogatása.

Előremutató lenne, ha a jelenlegi egy-egy évre szóló és kis összegű támogatás helyett az állam valódi szövetséget kötne a hátrányos helyzetű diákokkal foglalkozó Tanoda-programokkal. Hosszú távú, kiszámítható, politikai szempontoktól mentes és nagyobb összegű támogatásokra lenne szükség.

Ugyancsak ki kell emelni a nyelvtanulás kérdését. Amíg a közoktatás képtelen minden diák számára megfelelő minőségű idegennyelv-oktatást biztosítani, és a szülők magánórák megfizetésére kényszerülnek, addig a szegényebb családok gyermekei újabb hátrányt szenvednek, hiszen nem engedhetik meg maguknak, hogy mindezt kifizessék. Érdemes lenne ezért átmenetileg támogatni a szociálisan rászoruló diákok iskolán kívüli nyelvtanulását.

Enyhítené az esélyegyenlőséget (*sic!*), ha minden iskolában minden rászoruló diák számára rendelkezésre állna egy jól felszerelt iskolakönyvtár, amely ellensúlyozhatná az esetleges rossz otthoni körülményeket az órákra való felkészülésben, tájékozódásban.

Végezetül rendkívül fontos lenne a szabad tankönyvválasztás helyreállítása. Meg kell nyitni a tankönyvpiacot, vissza kell helyezni a választás jogát azokhoz, akik a legjobban tudják, hogy mire van szüksége a diákoknak, a pedagógusokhoz. A tankönyvválasztás szabadsága nem pusztán az oktatás minőségéről, a pedagógusok szakmai szabadságáról szól, hanem az esélyegyenlőségről is, eltérő igények ugyanis eltérő módszereket, eltérő tankönyveket követelnek meg.

Ezek a javaslatok csak fontos példák, a kormány feladata lenne, hogy azonnal nekiálljon az esélyteremtő közoktatás létrehozásának. Ez valóban az egyik legfontosabb nemzeti ügyünk ma. Ezek tehát a Második Reformkor Alapítvány vitára bocsátott javaslatai.

Engedjék meg, hogy ebben az évben utolsó felszólalásom alkalmával áldott, békés karácsonyt kívánjak mindenkinek. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselője következők: „Így telt 2020 - a világjárvány árnyékában” Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, szeretném köszönetemet kifejezni mindazoknak, akik a járvány kezelésében részt vettek vagy részt vesznek most is. Továbbá szeretném együttérzésemet kifejezni azon honfitársaim családjainak, akik a koronavírus-járvány következtében veszítették el hozzátartozóikat.

Az első hullám megjelenésekor már láhattuk, hogy óriási bajban van a magyar társadalom. Amikor megérkezett a járvány, akkor azzal szembesültek, hogy megtakarítások nélkül állnak a járvány előtt, és elvesztették munkahelyüket, és további olyan egészségügyi kockázatoknak voltak kitéve, amelyek az első hullámnál már láthatók voltak.

Közben az Orbán-kormány egy kapkodó, átláthatatlan intézkedéssorozattal vágott neki az első hullám kezelésének. Én még emlékszem azokra a februári-márciusi napokra, amikor hazánkban önkéntesek ezrei varrták a maszkokat, mert a kormányzat nem biztosította a megfelelő védőfelszereléseket. És látható volt, hogy ezek az intézkedések nem segítik a magyar társadalmat. Emlékszem még arra is, amikor egymással összekapaszkodva, segítséget nyújtva a rászorulókhhoz mentek magyar emberek ezrei, ugyanis a kormányzat az út szélén hagyott százezreket.

És különösen a szegregátumokban, a cigány közösségekben egy olyan probléma ütötte fel a fejét, hogy nemcsak tisztítószerrekből volt óriási hiány, hanem a digitális oktatás egyik napról a másikra történő

bevezetések az emberek gyakorlatilag nem tudták, hogyan oldják meg. Hiszen mindannyian tudjuk, hogy a cigány gyermekeknek az egyetlen kitörési pontja az oktatási rendszerben való megmaradás és az ott való támogatás - ez elmaradt.

(15.20)

Láhattuk azt is, hogy az első hullám lecsengése után, nyáron nem azzal foglalkoztak az Orbán-kormány tagjai, hogy felkészüljenek az akkor már köztudottan, láthatóan érkező második hullámra, hanem gyakorlatilag elengedték a magyar emberek kezét, és elengedték magát a vírust is. Mivel foglalkoztak nyáron? A Balaton kizsákmányolásával például, vitorlások kikötőket, part menti ingatlanokat és egyéb kempingeket gyakorlatilag elengedtek, és kiárusították a Balatont. Mi, ellenzéki képviselők mindig is kiálltunk azért, hogy a Balaton mindenkié, és a kormányváltás után felül fogjuk vizsgálni ezeket a part menti építkezéseket, és természetesen gátat fogunk szabni az oligarchák terjeszkedésének.

A nyár még miről szólt? Ugye, kellett volna egy olyan felkészülés, hogy amikor majd a második hullám elérkezik, akkor az egészségügyi veszélyhelyzet és válság mellett a gazdasági válságot is lehessen kezelni. De mi történt? Az egyik legnagyobb vesztesei a gazdasági válságnak maguk az önkormányzatok. Míg Európában, a szomszédos országokban segítő kezet nyújtottak az önkormányzatoknak, és támogatták őket, addig az Orbán-kormány elvonásokkal, kivézetéssel és ellehetetlenítéssel hagyta az önkormányzatokat, hogy kezeljék a járványt, és kezeljék azokat a helyzeteket, amelyekre ott helyben a helyhatóságoknak a legnagyobb lehetősége van. Az önkormányzatok példásan helytálltak, innen is köszönet érte.

Köszönet mindazoknak, akik segítettek abban, hogy a második hullámnak itt a tetőzése környékén odáig jutottunk, hogy a védőfelszerelések most már biztosítottak és elérhetőek mindenki számára. De nem nyugodhatunk meg, nagyon sok még a tennivaló, és ezekben a helyzetekben kell most igazán összekapaszkodnunk, és igazán oda eljutnunk, hogy egymást segítsük és figyeljünk egymásra. A 2020. év nehézségei után tudjuk, hogy 2021-ben is óriási feladat vár ránk: le kell küzdenünk ezt a láthatatlan vírust, és segíteni egymásnak - nem győzöm hangsúlyozni.

Ez az utolsó felszólalásom ebben az évben itt, a magyar Országgyűlés, a Parlament falai között. Kívánok önöknek, mindenkinek áldott karácsonyt, de talán ami legeslegfontosabb: nagyon jó egészséget, és tényleg figyeljünk egymásra, mert csak együtt, közösen tudunk győzni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Varga-Damm képviselő asszony, független képviselő következők: „Mivel gazdagodtunk 2020-ban?” címmel. Képviselő asszonytól pedig elnézést kérek, mert ő következett

volna a sorban. Semmi tudatosság nem volt, a pulpitusról sajnos egyszerűen nem látni azt a helyet, ahol ön dolgozik. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2020. év utolsó felszólalását szeretném elmondani, és ebben arra a kérdésre szeretnék válaszolni, hogy mivel gazdagodtunk 2020-ban.

Leginkább tapasztalattal, merthogy a költségvetés elszegényedett, körülbelül egymillió honfitársunkkal együtt. A 2020. évet januárban a tisztázás évének neveztem el, és nem is gondoltam, hogy valóban mennyi minden tisztázódik közéletünkben ebben az évben. Társadalmunk olyan mennyiségű új tapasztalatra tett szert ebben az évben, ami egy emberöltőre is elegendő lenne.

Januárban például megtapasztalhattuk, hogy a XIII. kerületben járókelők szeme láttára verhetnek agyon egy embert úgy, hogy senki nem veszi észre. Aztán ebben a hónapban megismerhettük L. Simon László fideszes képviselő látomását, miszerint az Igazságügyi Minisztériumban kommunista alvőügynökök vannak.

Majd jött a február, és rájött arra a kormány, hogy a maga által teremtett börtönbizniszből kicsit túl sokat kerestek a bűnözők és az ügyvédek, azóta pedig kapálózik az újabbnál újabb törvényjavaslatok előterjesztésével, hogyha már a kártérítéseket nem is tudja megúszni, legalább ne a bűnözők, hanem a sértettek járjanak jól vele. Februárban azért azt is megtudtuk, hogy hazánk miniszterelnöke továbbra is egy igen szegény ember, de azt is, hogy biztosan van a fideszesek között drogos, mert nem engedték az országgyűlési képviselők drogtesztjére irányuló javaslatomat tárgyalni. Persze, novemberre azért az is kiderült, hogy miért.

Márciusra érkezett a vilá járvány, hiszen a jóistent és a biológiát gyakran kihagyják a számításból a politikusok. A járvány során pedig megtudhattuk, hogy a kormányzatnak az égedta világon semmiféle forgatókönyve nincs arra, mit kell ilyenkor és kinek tennie, ezért hát jött egy kis hatalombebetonzós veszélyhelyzeti törvény sok-sok ostobasággal. Közben a KDNP megvilágosodott, és éppen az európai emberi jogi egyezményt készült felmondani.

Aztán áprilisra, húsvétra megadta a miniszterelnök a szentenciát: rendezze össze magát mindenki, és tudja, mi a dolga húsvétkor! A gazdagok nem akarták kivenni a részüket a járvány elleni védekezésből, inkább az önkormányzatoktól vették el a pénzüket. Repülőgépek röpködtek a világon a védekezés eszközeiért, de azóta sem tudjuk, hogy mibe került, és azt sem, hogy hol vannak az eszközök.

Májusra a kaszinók pénzmossodabiznisze Garancsihoz került, és kirúgtak két kiválóan dolgozó kórházgazdát a járvány kellős közepén, miközben a védekezés ötletelésre alapult. Beindult a vagyonkezelő alapítványoknak való vagyonkiszárolás, ami egészen e hétig folytatódott is.

Júniusban aztán a vasúti járatritkítások még a Fidesz köreiben is zavart keltettek, és újra örvendezhettünk a nemzeti konzultációnak, amit egyszerűen csak nemzeti inzultációnak neveztünk el.

Júliusra megtudhattuk, miniszterelnökünk nem gondolkodik abban, hogy jóléti államot teremtsen, azt mondta, ez már nem működő struktúra, úgyhogy kedves nép, irány a szegénység, de az oligarchák azért egy fillérrel sem kerestek kevesebbet. A pornográf Kaleta-ügy borzolta júliusban még a polgárok kedélyállapotát, aztán elkezdődött az európai uniós költségvetési vita, ami aztán oda-vissza zsarolgatásokkal e héten ért véget.

Augusztusban megkezdődött a színművészeti egyetemisták ellenállása az egyetem bedarálása miatt, folytatódott a balatoni ingatlanok kormányzati körkörös való átjatszása, majd a belarusz diktátor elcsalta az ottani választásokat is. A világtól a futóbolondtól nem tudott megszabadulni, de legalább novemberben a másik futóbolondtól sikerült.

Szeptemberben aztán újra megnyílt a költségvetési pénzcsap a haveri körökhöz, míg emberek százai vesztették el állásaikat a járvány miatt. Aztán az addig alukáló köztársasági elnökünk szeptemberre csak kinyitotta a száját, de teljesen feleslegesen tette.

Októberben aztán a parlamenti kormányzó pártok, az ellenzéki pártokkal összeszövetkezve, elvették alapvető jogaikat a független képviselőknek, vélhetően félnek politikai erejüktől. Aztán úgy emelt a kormány az egészségügyi dolgozóknak bért, hogy közben egy pórázal kötötte le mindannyiukat az új törvényükkel. Eközben az ellenzék elvesztette a rendkívül fontos borsodi egyéni időközi választást.

Novemberre Európában megsokszorozódtak a terrorcselekmények, és a nagyon okos európai politikusok nem találják ezekre a megoldásokat, itthon pedig megtanult a kormány megszavazható veszélyhelyzeti törvényjavaslatot is benyújtani. A koronavírus-járvány tombolása közepette pedig a kormány több mint ötven olyan törvényjavaslatot nyújtott be az Országgyűléshez, amelyek teljesen feleslegesek voltak.

Viszont decemberre megtudhattuk, amit eddig az emberiség ezek szerint nem tudott, pedig sok milliárd ember így született meg, miszerint a nő az anya, a férfi pedig az apa, és most már a gránitszilárdságú, két homoszexuális férfiparti közepette született Alaptörvényünk is tartalmazza. Gazdagodtunk tehát sok tapasztalattal, szegényedtünk viszont sok egyszerű magyar ember halálával.

2021-re azt kívánom mindannyiunknak, ami ebből a bölcs mondásból is ered: a nagy gondolatok a szívből jönnek, a kis gondolatok a zsebből és a helyes gondolatok az észből. Boldog új esztendőt kívánok mindannyiunknak! *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, köszönjük. Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője következő: „Köszönet a közfoglalkoztatottaknak” címmel. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ADÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, az idei év folyamán számos honfitársunknak köszöntük meg az áldozatos munkáját, és engedjék meg, hogy én most megköszönjem annak a mintegy 90 ezer, közfoglalkoztatásban dolgozó honfitársunknak, akiknek áldozatos munkájával a településeink szépek, rendezettek, csodálatosak.

Igen, tudják, ők azok az emberek, akik a kezük munkájával például tavasszal, a tavaszi szélben kertet ásnak és virágot ültetnek a közterületeinken, nyáron, a rekkenő hőségben kaszálják a fűvet az utak mentén, ősszel, nemritkán zuhogó esőben és sárban a leveleket gyűjtik össze, télen pedig hóban és fagyban, igen, a havat, ha leesik, eltakarítják az utakról, a járdákról és a buszmegállókból, hogy a helyi lakosok tudjanak közlekedni, és mindemellett egyébként számos hasznos és értékesítő munkát végeznek. Somogyországban például az elmúlt időben térkövet gyártottak, zöldségeket természetettek, savanyítottak, illetőleg számos kézműves terméket állítottak elő.

Tudják, hogy ezek az emberek napi nyolc órát dolgoznak, és a hó végén mennyi pénzt kapnak? 54 ezer forintot.

(15.30)

Igen, jól hallották, tisztelt képviselőtársaim, 54 ezer forintért dolgoznak ezek az emberek. Ez igazságtalan, megalázó és méltatlan. Igazságtalan azért, mert ha arra törekszünk, hogy Európában, az Európai Unióban az egyenlő munkáért egyenlő bér járjon, akkor talán először Magyarországnak kellene példát mutatnia ebben. De ez az 54 ezer forintnyi közfoglalkoztatotti bér a magyar minimálbér fele, és az országos átlagbérenek mindössze egyötöde. Ez tényleg, azt kell mondjam, hogy igazságtalan. És megalázó is, hiszen hogyan gondoljuk azt, hogy 54 ezer forintból valaki tisztességesen meg tud élni, és tisztességesen föl tudja nevelni a gyermekeit?

Engedjék meg, hogy megosszam önökkel Bogdán György, sávolyi közfoglalkoztatott szavait, aki felnyitotta a szemem, hogy tulajdonképpen ő nem is 54 ezer forintot keres, hanem mindösszesen 31 ezer forintot. Hogy hogyan lehetséges ez? Kérem szépen, úgy, hogy 22 800 forintot ő szerinte akkor is megkap, ha nem csinál semmit, a foglalkoztatást helyettesítő támogatás jogcímén. Tehát 31 ezer forintért dolgozik napi nyolc órát. Úgy gondolom, hogy ez tényleg megalázó. És nem utolsósorban méltatlan is. Méltatlan azért, mert köztudott, hogy a közfoglalkoztatásban dolgozók döntő többsége Fidesz-szavazó.

És mit csinált a Fidesz-kormány az elmúlt években? Miközben Magyarországon nőttek a bérek, és a nyugdíjakat is legalább az infláció mértékében emelték, a közfoglalkoztatotti bér évek óta változatlan, 54 ezer forint, egy forinttal sem emelték. Pedig ők nem kérnek mást: tisztességes munkáért tisztességes bért.

És én most az ő kérésüket, az ő hangjukat csatornázom be, és bízom benne, hogy önök is itt meg fogják hallani, és a jövőben elgondolkoznak azon, hogy első lépésként legalább az infláció mértékével emeljék ezt a juttatást. És természetesen a jövőben is mindent meg kell tenni azért, hogy ezek az emberek el tudjanak helyezkedni a munkaerőpiacon, ehhez a segítséget meg kell adni, de ugyanakkor be kell látnunk, hogy sajnos vannak az országnak olyan részei - többek között Somogyországban is -, ahol erre nincsen lehetőségük.

Úgyhogy végezetül még egyszer nagy tisztelettel megköszönöm a közel 90 ezer közfoglalkoztatott áldozatos munkáját, áldozatos tevékenységét, és mindenkinek áldott, békés karácsonyt és egy sikerekben és legfőképpen egészségben gazdag boldog új esztendőt kívánok! Elnök úr, köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, az Országgyűlés jegyzője következik, „Mit hozott 2020 a budai polgároknak?” címmel. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Valóban az a kérdés, hogy mit hozott 2020 nekünk, budai polgároknak. Nyilvánvalóan a fejlemények többsége kapcsán együtt sírtunk vagy neveltünk a budapestiekkel, a magyarokkal, az európaiakkal vagy a Föld bolygó lakóival, de van néhány olyan ügy, ami kapcsán mi különösen érintettek voltunk.

Ilyen volt például az, hogy a Fidesz-kormány nekitámadt a saját polgárainak, nekitámadt a magyar önkormányzatoknak, ezen belül is elsősorban Budapestnek és a budai kerületeknek. Nekitámadt azzal, hogy megszorításokat hajtott végre ellenük, adóemeléseket vitt véghez, és jogköröket vont el a helyi közösségeket képviselő önkormányzatoktól. Megszorításokat, amikor a bevételeiket csökkentette éppen a járvány idején, amiben a kerületek és a főváros a védekezés első vonalát jelentették, és sokkal hatékonyabban és felelősebben jártak el, mint a kormány maga. Ekkor vont el olyan bevételeket, mint például a parkolási díjakból származó nagyon fontos bevételek, és ami duplán okozott károkat, hiszen nemcsak csökkentette az önkormányzatok mozgásterét, hanem rontotta a levegő minőségét, ezáltal mindannyiunk egészségét és a Covidban szenvedők tüneteit is súlyosbította.

Adóemeléseket hajtottak végre, amikor a budai kerületeket sújtó szolidaritási adót, közműadót három-négyszeresére emelték. Budapest és a budapesti kerületek ennek több tíz milliárddal lettek a kárvalottjai. És elvontak jogköröket, ezek közül legfontosabb talán az építéshatósági jogkörök elvonása, aminek az a következménye, hogy Buda egyre több zöldterületén törvénytörő vagy legalábbis a jóérzéssel

szembemenő, természetkárosító beruházások valósulnak meg. Hogy, hogy nem, mindig Fidesz-közeli oligarchákat és bizniszmeneket támogatnak ebben a fideszes vezetésű kormányhivatalok, az Apáthy-szikla környékén, az Árpád-kilátónál, és olyan neveket lehet itt emelgetni, mint Szíjj László vagy éppen maga Orbán Viktor vejének egyik üzlettársa.

De ebben az évben zajlott le a merénylet a Radezky-laktanya ellen, a II. kerületi Bem téren álló 180 éves műemlék épület 95 százalékát akarják elpusztítani, és ehhez megint csak a Fidesz-kormány adott segédkezet, teljesen törvénytelen, sőt alaptörvény-ellenes módon. Emiatt az Alkotmánybírósághoz is indítvánnyal fordulok, és köszönöm ellenzéki képviselőtársaimnak, akik ezt az aláírásukkal támogatták.

De szintén a kerületből származó egyik friss hír, hogy az OPNI helyén is valami luxusberuházás készül, valami olyasmi, amiből kizárják majd a kerületben élők többségét. Hiába örülhetnénk annak, hogy oktatási intézmény lesz, ha ez egyszer közpénzből épül, közpénzből támogatják, de magániskola lesz magas tandíjakkal, ráadásul úgy, hogy ennek érdekében az ott élő, szolgálati lakásban lakó embereket kilakoltatják, erőszakkal kiteszik a jogszerűen eddig használt lakásukból.

Ez szintén teljesen vállalhatatlan, felháborító, és ami mindezekben közös, hogy egyszer sem hallottuk, hogy a körzet országgyűlési képviselője, Varga Mihály, aki egyébként pénzügyminiszterként nagy befolyással bírna a kormányra, szót emelt volna a budai emberek, a budai értékek védelmében. Épp ellenkezőleg: sokszor ő volt a zászlóshajója ezeknek a budaiak ellen folytatott hadjáratoknak, és emellett arra volt persze ideje, figyelme, akarata, hogy a saját minisztériumának a Várban egy 55 milliárdos palotát építtessen közpénzből, vagy éppen hogy a Széllkapu-beruházást, ami sokéves késéssel és sokmilliárdos túlköltséssel valósult meg, az egyik korábbi kollégiumi szobatársára bízta rá, aki aztán a „90 százalék beton, 10 százalék zöld” elven újította meg az egyébként valóban korábban szégyenletes állapotban lévő teret.

Úgyhogy, hogy a 2008-as Varga Mihállyal éljek, a korrupciós ranglistán elfoglalt helyezés a pénzügyminiszter felelőssége. Ez esetben az, hogy már a 70. helyen vagyunk csak ezen a ranglistán, az az ő felelőssége, és ezért egy budai sem ejt könnyet, amikor bejelentette, hogy nem indul újra 2022-ben a választókerületében. Helyi képviselőként megbukott, és reméljük, hogy jobb jön a helyére.

Van egy jó hír az év végéről. Alakulóban van egy új politikai közösség Budai Zöld néven, amely nemcsak az online térben, de egyre inkább a fizikai valóságban is megmutatkozik, útjára indítottunk egy újságot is ilyen címmel, amelynek első számát a napokban kaphatják kézbe a kedves budai szomszédok, úgyhogy én a magam részéről ezzel is kívánok minden budai polgárnak békés, boldog, egészségben töltött, kellemes ünnepe-

ket, és 2021-ben se felejtsetek: több zöld, kevesebb narancs! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. „Mi történik Újpesten?” címmel Varju László képviselő úr, Demokratikus Koalíció, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az idei év utolsó ülésnapját szeretném arra kihasználni, hogy valóban egy érdekes, és azt gondolom, jó hírről szeretnék tájékoztatást adni, már csak azért is, mert összekapcsolódik az európai projekt, és az a lehetőség, hogy itt-hon nálunk, Újpesten mi az, amit igazából, azt hiszem, hogy a jövőben ilyen projektek során követni érdemes.

„Újpest kapuja” néven egy térségmegújítási program, egy városrehabilitációs program indul el. A pályázat értelmében, amelyet korábban már elnyert a kerület, az önkormányzat az integrált településfejlesztési stratégia keretében, annak egyik elemeként valósítja meg. A képviselő-testület úgy döntött, hogy szorososan illeszkedik ez a város fejlesztéséhez, és ezért tulajdonképpen a kerületben, annak egyik részét kijelölve egy olyan akcióterületen valósít meg igazi fejlesztést, ami, azt gondolom, fontos a kerület számára.

Érdemi térségmegújításról van szó, ahol a lakosság, az ott lakók, az újpestiek életkörülményei változnak, javulnak, ezért is azt hiszem, hogy érdemes erre nagy figyelmet fordítani. Épül park, épül játszótér, de még fontosabb, hogy épül olyan bérlakás, ahova a nagyon rossz körülmények közül költözhetnek be emberek, ahol egy folyamatos, az önkormányzat által meghozott döntésnek megfelelően újabb bérlakások kerülhetnek az újpesti önkormányzat, azt követően a bérlők birtokába.

(15.40)

Az egész projektben egyébként nemcsak az önkormányzat, hanem civil szervezetek is közreműködnek, egyházi szervezetként is együttműködés alakult ki, és azt gondolom, hogy ez így nagyon fontos, és helyi kapcsolatainkat bővíti és fejleszti tovább.

Az első érdemi lépésre egyébként szeptemberben került sor, amikor is a projekt keretében elhelyezték mindegy 30 bérlakásból álló társasház alapkövét, amelyet néhány nappal ezelőtt egyébként polgármester úrral, Déri Tibor úrral közösen meg is látogattunk. Ez ott a Károlyi István utcában van. Ez az építkezés halad előre, bízom benne, hogy megfelelő ütemben eléri azt a helyzetet, hogy mint ennek a projektnek egyik fontos eleme, megvalósul, és emellett a többi ilyen hely is elindul.

Fontos hangsúlyozni, hogy a projekt nem kizárólag fizikai beruházásokat jelent, hanem az emberi viszonyokat, a társas kapcsolatokat segítő és egyidejű-

leg szemléletformáló rendezvényekkel, intenzív szociális munkával kapcsolódik össze, és így, azt hiszem, hogy a lakosságot különösen jól szolgálja.

Összességében véve tehát megállapítható, hogy az, ami most ebből a szempontból Újpesten épül, mindenképpen a fejlődést szolgálja, még akkor is, és olyan körülmények között is, amikor az újpesti önkormányzatot, az ott lakókat maga a kormány különösen nehéz helyzetbe hozza azzal, ha egy ilyen projekt indításához, illetve véghez viteléhez számos forrást elvon.

Éppen ezért azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy a kormányzat gondolja végig még egyszer, és igen, az ehhez hasonló, de itt kifejezetten az újpesti projektet támogatni kívánja, azokat a bővülő lehetőségeket vagy pluszforrásokat az újpestiek igénylik, és várják, hogy ehhez továbbra is biztosítsa, és ha szükséges egészítse ki a megvalósításhoz szükséges forrásokat annak érdekében, hogy a Bocskai-Berda-tömb, ha ez bontásra kerül, utána nagyon szép park legyen, onnét nem messzire igazi bérházzal, lakható és felújított bérlakásokkal együtt szolgálhassa az újpestieket. Hiszem azt, hogy az önkormányzat vezetése mindehhez a szükséges feltételeket biztosítani tudja, és remélem, hogy a következő évben befejeződik és átadásra kerül.

Hogy ehhez legyen elég erőnk és elég lehetőségünk, ahhoz talán érdemes megállni egy pillanatra most, ebben az időszakban. Kívánom mindenkinek, aki ebben a projektben részt vesz, de ezen túlmenően természetesen mindenkinek békés boldog ünnepeket és sikert kívánok 2021-re is. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Varga Zoltán képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „Meddig lehet hazugságban tartani egy országot?” címmel. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Az a helyzet, soha nem hittem volna, hogy egy kormányzat ilyen infantilis mélységekbe kerülhet, mint a jelenlegi kormány. Nem az a kérdés, hogy ki győzött és ki veszített, hanem valójában az a kérdés, meddig lehet hazugságban tartani egy országot.

És ne kerteljünk, hiszen talán a jelenlegi kormányzó pártok ősbűne a hazugsághoz és a közpénzekhez való beteges vonzódás volt. Emlékezzünk a Nagy Imre temetésén elhangzott beszédre, Orbántól az „Oroszok haza!” felszólításra, és emlékezzünk arra, hogy Orbán valójában semmit nem kockáztatott akkor, hiszen nagyon jól tudta már, hogy Németh Miklós és Gorbacsov akkor rég megegyezett, annyira, hogy a tankok akkor már vasúton voltak.

De emlékezhetünk arra is, hogy Orbán már abban is hazudott egypár év múlva, amikor kijelentette több sajtónyilvános eseményen is, hogy beszédével ő ütötte ki az első téglát a kommunizmusból. És sajnos a kormányfő politikai pályáját a hazugságok sorozata

végigkíséri, de nem csak az. Hiszen a közpénzekhez való vonzódás, azok átváltása magánvagyonra pedig mára szintén jól nyomon követhető ívet ír le a fideszes székházbotránytól kezdve egészen napjainkig, a Mérszárosok, a kormányfő családja és a nemzeti oligarchák milliárdos vagyonáig.

Erről sokan sokféleképpen írtak már. Attól tartok, sok újat nem fognak tudni hozzátenni, majd csak akkor, ha bekövetkezik törvényszerűen a demokratikus rendszerváltás, és az új igazságszolgáltatás fog feltárni majd új eseményeket ezzel kapcsolatban. Ami mégiscsak különleges az egészben, az az elmúlt néhány év, mondhatnám azt is, hogy az elmúlt hónapok, hetek és napok története; az, hogy a magát deklaráltan vagyontalan és őszinte politikusként jellemző kormányfő hogy menekül az Európai Ügyészség létrehozásától, és a fenyegető jövőként rá nehezedő számonkéréstől, vagy az EU jogállamisághoz kötött finanszírozási feltételeitől.

Mára tudjuk, hogy minden esetben a kezdeti fenyegetőzést, Orbán nagy ívű politikai terveit bizonybizonny rendre kudarc övezi. Az Európai Unió páriájává vált, olyanná, akit mára kiismertek, aki elől, ha valahol megjelenik, akkor pakolják az ezüst eszcálgot. Megtanulták Orbánt európai kollégái. Tudjuk, hogy az Európai Ügyészség létrejött, és ma talán pontosan ezekben a pillanatokban fogadja el az Európai Parlament különben akár a jogállamiság-feltétel keretrendszerét, akár pedig a 2021-es költségvetést, amit Orbán, tudjuk nagyon jól, hogy vétóval fenyegetett. A valójában soha nem működő V4-ek széthulltak, a lengyel-magyar vétótengelyből a lengyel kormány különben a saját védelme érdekében csendben kihátrált, nem kockáztatta tovább a vétó esetén törvényszerűen bekövetkező belpolitikai válságot, és talán a kormányuk széthullását sem.

Orbán Viktor egyedül maradt. Ma már tudjuk, hogy minden hőbörgés ellenére mégis ő is elfogadta azt a csomagot, amelyben érintetlenül ott virít továbbra is a jogállamiság feltételrendszere, és függetlenül - emlékeznek, hogy fogalmazott? -, sajtópíron készült tacepaón pedig egy magyarító kiegészítés.

Írd és mondd, Orbán nómenklatúrájának vége, vége az aranykornak, vége a szabadrablásnak, vége van a lopásnak, a magyar kormány pedig mindezt most is a jól bevált, a rendszerváltás hajnala óta gyakorolt és kimódolt tökélyre fejlesztett módon kívánja most sikerként bemutatni, elhazudni. Holott látjuk azt, hogy Orbán élete egyik legnagyobb vereségét szenvedte el az elmúlt napokban, de ez nem az utolsó vereség lesz. Nem lehet tovább egy országot hazugságban tartani. A következő bukás pedig a Fidesz és az egész mocskos diktatúra számára a végső lesz; Orbán számára távozás a hatalomból és érkezés majd a jog világába, ahol minden fillérrel, minden keserű könnyecseppel, a magyar népnek okozott fájdalommal, az ország kirablásával Orbán Vikornak és bandájának el kell számolnia.

De tegyük ezt most félre! Ez be fog következni, mondhatnám azt is, hogy akkor is, ha akarják, ha nem. Közeledik a karácsony. Én tényleg kívánok mindenkinek békés, boldog, nyugodt és egészségben eltöltött pár napot. Jövőre újrakezdjük, veletek, ugyanitt! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, független képviselő következők: „A Fidesz idén sem támogatta a konstruktív, szakmailag megalapozott ellenzéki javaslatokat” címmel. Parancsoljon!

(15.50)

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az idei évben utolsó parlamenti felszólalóként, napirend után visszatekintsek erre az esztendőre, és számba vegyem azt, hogy milyen javaslatokat nyújtottak be egyrészt különböző ellenzéki képviselők, de természetesen elsősorban a saját magam által az Országgyűlésnek benyújtott indítványokról szeretnék beszélni, amelyek konstruktívak és szakmailag megalapozottak voltak.

Szeretnék emlékeztetni mindenkit arra, hogy a járványhelyzet elején Orbán Viktor miniszterelnök úr azt kérte, hogy legyenek konstruktívak az ellenzéki pártok, ez legyen a meghatározó a következő időszakban. És én nem a miniszterelnöki felszólításnak vagy kérésnek tettem eleget, hanem egyébként is azt gondolom, hogy országgyűlési képviselőként az a felelősségünk bármikor, és most a koronavírus-járvány által okozott helyzetben különösen, hogy ilyen módon fogalmazzuk meg ezeket az indítványokat.

Sajnálatos módon azonban azt kellett tapasztalnom ebben az évben is, hogy ezeket a jól körüljárt, konstruktív, szakmai szervezetekkel egyeztetett indítványokat rendre leszavazták a kormánypárti képviselők már a szakszabványokban. Ez történt egyébként számtalan ellenzéki javaslattal, különböző frakciók képviselői által benyújtott indítványokkal, és sajnos ez történt az általam megfogalmazott javaslatokkal is.

Nézzük, hogy milyen indítványokat nyújtottam be idén! Kezdem a Volán-dolgozók és az utasok helyzetét javítani kívánó javaslattal. Ezzel összefüggésben azt örömmel vettem, hogy érdemi lépések történtek, és e tekintetben legalább bizonyos szintű eredményeket sikerült elérni. Persze, ebben az esetben is ez úgy történt meg, hogy nem az általam benyújtott javaslatot fogadták el, hanem annak bizonyos részeit a gyakorlatba ültették, de ennek is örülök, és sikerként értékelem.

Szociális intézményekben dolgozók és az ott tartózkodók tesztelésére vonatkozóan is nyújtottam be indítványt. Ebben is bizonyos mozgások idővel elindultak, ami mindenképpen pozitív, de azt lehet mondani az év végéhez közeledve, hogy összességében a

tesztelés esetében egyáltalán nem vizsgázott jól a kormány.

Az egyetemeknek szerettem volna a taofelajánlás lehetőségét biztosítani azzal a céllal, hogy a magyar felsőoktatás színvonalát növelni tudjuk. Sajnos, ezt a javaslatomat elkaszálták. Valamint független képviselőtársaimmal közösen az ápolók érdekében is nyújtottunk be határozati javaslatot. Itt az volt a helyzet, hogy szintén bizonyos rész megoldások történtek a területen.

Az uniós koronavírus tesztek elfogadását is idehoznám, ami nagyon fontos az ingázók szempontjából, és itt legalább az egyik tesztnek az elfogadása megtörtént.

Az ingázók esetében a 30 kilométer és 24 óra eltörlésére vonatkozó javaslatomat sajnos mind ez ideig nem fogadták meg, de nagyon fontos lenne egyébként segíteni a vállalkozásokat is, amelyek szintén nagyon rosszul jártak amiatt, hogy mondjuk, nálunk, a nyugati határszélen Ausztriából jóval kevesebben jöttek ebben az időszakban. Német nyelvű videómmal is igyekeztem azt egyértelművé tenni, hogy ezt milyen módon tehetik meg.

Meghatározott esetekben ingyenes tesztek, a mikro- és kisvállalkozások támogatása, amire az imént már utaltam; az alapellátás egészségügyi szakdolgozóinak támogatása, hiszen ők kimaradtak a béremlésből, sajnos ezt a javaslatomat is elutasították.

És a gyári dolgozók ingyenes tesztelésére vonatkozó indítványomat pedig majd jövőre fogja tárgyalni a szakszabvány. Én bízom benne, hogy támogatják, de az elmondottak alapján ezzel kapcsolatban sajnos vannak kétségeim, és általában erőltetett, nyakatekert érvekkel söpörték le ezeket a javaslatokat szakszabványi szinten. Sokszor maguk a kormánypárti képviselők is érezték, hogy támogatni kellene, de mégsem tették meg ezt.

De említhetem a kulturális dolgozók érdekében tett lépéseimet, a turizmus, vendéglátás területét és kiemelten a falusi turizmusban tevékenykedőket, ami nálunk, Vas megyében különösen nagy jelentőségű.

A Vas megyei önkormányzatokat is igyekeztem segíteni költségvetési módosító javaslatokkal. Például Szombathely érdekében is nyújtottam be ilyen indítványt, de sajnos ezt sem támogatták kormánypárti oldalról.

A Markusovszky Kórház ügyét is idehoznám, hisz ez ügyben is konkrét lépéseket tettem, és fogok tenni a továbbiakban is.

Vas megye egyetlen ellenzéki országgyűlési képviselőjeként a jövőben is számíthatnak rám, a Közös Vas Megyéért Egyesület elnökeként, amit tudok, megteszem, és Vas megye hangjaként igyekszem képviselni a szombathelyieket és környékbelieket, valamint minden Vas megyében élő.

Végezetül engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy őszinte részvételem nyilvánítsam mindenkinek, aki elveszítette hozzátartozóját a jelenlegi helyzetben a koronavírus-járványban, és megköszönjem

mindenkinek az idei évben végzett munkáját. Áldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag boldog új évet kívánok mindenkinek! Vigyázzunk egymásra! Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy az Országgyűlés tavaszi rendes ülészakájának első ülésére várhatóan februárban kerül sor.

Megköszönöm egész éves munkájukat. Nehéz, keserű évünk volt. Valamennyi képviselőtársamnak, a nemzetiségi szószólóknak, az Országgyűlés Hivatala

munkatársainak és mindazoknak, akik figyelemmel kísérik munkánkat itt az országunkban, a Kárpát-medencében és szerte a világon elsősorban egészséget kívánok! A magyar Országgyűlés nevében áldott békés karácsonyt, jó pihenést!

Őszintén remélem, tisztelt Országgyűlés, hogy a következő év több örömet, boldogságot, sikert és jókedvet hoz. Vigyázzanak magukra, vigyázzunk egymásra itt az Országgyűlésben és szerte az országban, szerte a világban, ahol élünk! Minden jót kívánok! **Viszontlátásra!** *(Taps.)*

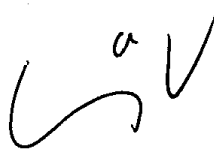
(Az ülés 15 óra 54 perckor ért véget.)

Dr. Gyüre Csaba s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)